ទទួលស្គាល់សម័យកាល របស់អ្នក និងសាររបស់វា

អរុណសួស្តី មិត្តទាំងអស់គ្នា។ ចូរយើងឈរមួយភ្លែត។

ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ដូចដែលយើង នៅក្នុងជីវិតដ៏មមាញឹកនេះ បាន ផ្អាកមួយភ្លែត ឬមួយម៉ោងបន្ទាប់ អ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់បានប្រទានសម្រាប់យើង ដើម្បីសរសើរតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ ដើម្បីផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បី ស្គាល់ទ្រង់កាន់តែច្បាស់ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងបានប្រមូលផ្តុំនៅព្រឹក នេះ។ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ ពីព្រោះថាមានមនុស្សដែលបានត្រៀមខ្លួន ហើយបានត្រៀមខ្លួនដើម្បីមកស្តាប់។ ដោយមិនគិតពីលក្ខខណ្ឌនិងពេលវេលា ហើយដែលយើងរស់នៅ ពួកគេនៅតែជឿ។ ហើយយើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ ពួកគេ។

2 ព្រះជាម្ចាស់អើយ យើងមានអំណរគុណចំពោះទ្រង់សម្រាប់អំណាចព្យាបាល ដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ការសន្យានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ចិត្តរបស់យើងឆេះឆួល ពេលយើងឮទីបន្ទាល់ទាំងនេះ! ទុក្ខវេទនាគ្រប់ប្រភេទដែលបាននាំមកលើកូន មនុស្ស! ទ្រង់ និងព្រះគុណ និងព្រះចេស្តារបស់ទ្រង់ និងដោយការសន្យារបស់ទ្រង់ បានប្រោសពួកគេ។ ហើយពួកគេនៅទីនេះ ថ្លែងទីបន្ទាល់ សរសើរតម្កើងព្រះ។ យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ការនេះ។

ហើយឥឡូវនេះ សូមឲ្យយើង នៅថ្ងៃនេះ សូមស្តាប់សារដែលទ្រង់បានប្រទាន សម្រាប់យើងសម្រាប់ម៉ោងនេះ។ ដូចដែលយើងបានអាននៅក្នុងព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់ សូមទ្រង់ប្រទានដល់យើងនូវបរិបទដែលយើងអាន។ សូមឲ្យ ព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសម្រេចគ្រប់ការទាំងអស់ ដ្បិតទូលបង្គំទូលសូមក្នុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

អាចអង្គុយចុះបាន។

3 វាជាឯកសិទ្ធិដែលបានមកទីនេះនៅព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំរីករាយណាស់សម្រាប់អ្នក ទាំងអស់គ្នា។ ហើយបងប្រុស វូដ បងប្រុសរ៉យ រ៉ូប៊ីសុន បងប្អូនជាច្រើនផ្សេងទៀត

បានធ្វើការយ៉ាងស្មោះត្រង់ក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ទៅម៉ាស៊ីនត្រជាក់អគារនេះសម្រាប់គោលបំណងនេះ ពីព្រោះកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុនពួកគេបានឃើញពីរបៀបដែលអ្នករងទុក្ខ។ ហើយពួកគេមានលុយតិចតួចនៅក្នុងកំណាប់ព្រះវិហារ ហើយពួកគេបានទៅធ្វើការ ហើយដាក់វាឱ្យធ្វើការដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកស្រួល ជាមួយនឹងប្រាក់ដែលអ្នកបានដាក់ចូលទៅក្នុងដង្វាយ ខណៈពេលដែលអ្នកអាចអង្គុយបានសូមស្តាប់នៅសារ។ ថ្ងៃនេះត្រជាក់ជាងពេលមុន។ ដូច្នេះយើងមានអំណរគុណចំពោះព្រះ និងមនុស្សសម្រាប់ឱកាសនេះ។

4 រីករាយ...បងប្រុសរ៉យប័រដ័រ គាត់ចង់នៅខាងក្រោយនៅព្រឹកនេះ។ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ឱ្យយកកៅអីរបស់គាត់ហើយចេញនៅទីនេះជាមួយអ្នកដឹកនាំទាំងនេះ ប៉ុន្តែគាត់នឹងមិនធ្វើវាទេ។ ដូចដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងហើយថា បងប្រុសប័រដ័រតំណាងឱ្យយើងនៅក្នុងវិស័យនេះ។ រីករាយណាស់ដែលមានបងប្រុសប័រដ័រចូល និងអ្នកដឹកនាំនិងមិត្តភក្តិជាច្រើនទៀត។

5 ពេញមួយសប្តាហ៍ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតហើយនិយាយថា "ពេលខ្ញុំចុះទៅទីនោះថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំនឹងស្វាគមន៍អ្នកបម្រើព្រះគ្រប់គ្នា។" បន្ទាប់មកនៅពេលដែលអ្នកមកដល់ទីនេះ អ្នកត្រូវបានផ្តោតលើសាររហូតដល់អ្នកគ្រាន់តែភ្លេចអ្វីៗទាំងអស់ស្ទើរតែថាវាជាអ្វី។

6 ឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវត្រលប់ទៅអារីហ្សូណាវិញ។ ខ្ញុំត្រូវត្រឡប់ទៅថ្ងៃច័ន្ទសប្តាហ៍ក្រោយ ត្រឡប់ទៅតុកសុនវិញ ដើម្បីយកកូនទៅសាលារៀន។ ហើយខ្ញុំនឹងត្រលប់មកវិញបន្ទាប់ពីនោះ។ ហើយប្រពន្ធត្រូវទៅទីនោះទាន់ពេល ដើម្បីចាប់ផ្តើម...ចុះឈ្មោះកូនៗ ពីរសប្តាហ៍មុនពេលសាលាចាប់ផ្តើម។ ហើយខ្ញុំនឹងត្រលប់មកវិញមួយរយៈនៅទីនេះ។

7 ហើយឥឡូវនេះនេះគឺជាពេលវេលាវិស្សមកាលរបស់ខ្ញុំ។ ដូចដែលអ្នកដឹង ខ្ញុំបានអធិប្បាយតាំងពីខែធ្នូ មករា កុម្ភៈ មីនា មេសា ឧសភា មិថុនា និងកក្កដា។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ ហើយមិនមានការហៅពិសេសណាមួយទេ នេះគឺជារដូវកាលដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំសម្រាក វិស្សមកាលរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំទៅបរបាញ់។ ហើយខ្ញុំ...

8 ឥឡូវនេះប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ហៅខ្ញុំទៅអ្វីផ្សេងទៀតនោះអ្វីៗទាំងអស់គឺនៅក្រៅរូបភាព។ ព្រះតែងតែជាដំបូង។ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យទ្រង់ក្លាយជាទីមួយ ហើយអ្នក

ចង់ឱ្យទ្រង់ក្លាយជាទីមួយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគ្មានការហៅជាក់លាក់ ហើយនោះជាឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើឥឡូវនេះសម្រាប់ពីរបីខែទៀត គឺទៅបរបាញ់ឥឡូវនេះ ដើម្បីសម្រាកដោយខ្លួនឯង។ ខ្ញុំ...

9 អ្នកមិនដឹងទេ ពិភពលោកនឹងមិនដឹងថាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវឆ្លងកាត់។ ឃើញទេ? ហើយវាគ្រាន់តែជាភាពតានតឹងបែបនេះ។ កុំឆ្ងល់ថាព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងដើរជាមួយពួកគេ "ចូរចេញពីគ្នាទៅវាលរហោស្ថាន សម្រាកបន្តិចសិន។" ឃើញទេ? ខ្ញុំដឹងថាកាន់តែច្រើន ជារៀងរាល់ថ្ងៃ និងជាពិសេសនៅពេលដែលថ្ងៃរបស់ខ្ញុំកាន់តែមាននៅលើផែនដី អ្នកឃើញទេ។ ពេលខ្ញុំចាស់ទៅ អ្នកដឹងហើយ។ អ្នកព្រួគ្រូគង្វាលរបស់យើងនិយាយថា "អាម៉ែន" ចំពោះរឿងនោះ ផងដែរ។ គាត់ យើងអាចដឹងថាយើងមិនមែនជាក្មេងប្រុសទេ បន្ទាប់ពីយើងមានអាយុហាសិបឆ្នាំ។ ឥឡូវយើងត្រូវមានពេលបន្តិច។

10 យើងមានអំណរគុណណាស់ចំពោះទីបន្ទាល់ដែលយើងទើបតែបានឮ។ ប្រពន្ធខ្ញុំបាននៅឯហាងរបស់លោកស្រី វូដ កាលពីម្សិលមិញ នៅពេលដែលមនុស្សមួយចំនួនមកពីរដ្ឋអាឡាបាម៉ា នៅកន្លែងណាមួយនៅទីនោះ ហើយបានប្រាប់ពីរឿងដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើនៅក្នុងការប្រជុំនោះ របស់កុមារតូចដែលត្រូវបានព្យាបាល និងរឿងខុសគ្នា។ ហើយរឿងជាច្រើនដែល ខ្ញុំអើយ វាត្រូវការពេលយូរដើម្បី—ដើម្បីប្រាប់។

11 បន្ទាប់មកខ្ញុំក៏ត្រូវចាំថា...ខ្ញុំជឿថាពួកគេខ្លះបានប្រាប់ខ្ញុំថា បងស្រី ឡាសុនបានមកទីនេះពីរថ្ងៃអាទិត្យជាមួយទារកតូចម្នាក់។ ខ្ញុំនឹងមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាពួកគេនិយាយថាវាជាចៅរបស់នាង ប្រហែលជាសម្រាប់ការថ្វាយ នាំវាចុះពីទីក្រុងឈីកាហ្គោ។ ស្ត្រីនោះមានចិត្តល្អចំពោះយើង ហើយយើងកោតសរសើរនាង។ ហើយនាងបាននាំទារកតូចម្នាក់មកពីទីក្រុងឈីកាហ្គោ ដើម្បីថ្វាយ។ ដែល នាងមានពេលតិចតួចក្នុងការយកវាចេញ ខ្ញុំគិតថា សម្រាប់ការថ្វាយព្រះ ប៉ុន្តែនាងចាប់អារម្មណ៍នឹងកូននេះដែលបានថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះប្រសិនបើបងស្រីឡាសុននឹង ខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ ប្រសិនបើនាងគ្រាន់តែនាំទារកនោះឡើងសម្រាប់កម្មវិធីថ្វាយខ្លួននេះ។

12 ហើយបន្ទាប់មក ប្រហែលជាខណៈពេលដែលនាងកំពុងរៀបចំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់និយាយថានេះជាសារដ៏លំបាកបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានព្យាយាមរៀបចំ

រហូតដល់យប់មិញ។ ពេញមួយសប្តាហ៍ ខ្ញុំនឹងចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ដើម្បីព្យាយាមសម្រាកបន្ទាប់ពីការហៅនិងអ្វីៗរបស់ខ្ញុំ ទៅ—ដើម្បីព្យាយាមយកអ្វីមួយនៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំសម្រាប់ម៉ោង។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំនឹងទៅ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែ...គំនិតរបស់ខ្ញុំទទេ។ ហើយកាលពីម្សិលមិញ ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដី។ ខ្ញុំគិតថាវាក្តៅពេក ដូច្នេះខ្ញុំចុះទៅបន្ទប់ក្រោមដី អង្គុយនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំនឹងព្យាយាមយកព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំហើយអាន ហើយខ្ញុំដេកលក់។ បន្ទាប់មកខ្ញុំក្រោកឡើងផឹកទឹក ហើយព្យាយាមអង្រួនខ្លួនខ្ញុំ ហើយចេញទៅក្រៅហើយដើរជុំវិញ បោះជំហាន។

13 មាននរណាម្នាក់មកចាប់ខ្ញុំដោយដោះអាវរបស់ខ្ញុំ អង្គុយនៅលើជំហាន វាក្តៅណាស់។ ពួកគេបានគ្រវីដៃ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើពួកគេគ្រវី...នរណាម្នាក់ ប្រហែលជាមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះក្នុងទីក្រុង ឬប្រហែលជាមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងព្រះវិហារ បានគ្រវីដៃមកខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតដូច្នេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំទើបតែក្រឡេកមើលរថយន្តដែលឆ្លងកាត់។ ខ្ញុំគ្រវីដៃ។

14 យប់មិញខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងឡានហើយឡើងទៅជុំវិញទីក្រុងឆាលទ្បេសថោន ដោយព្យាយាមយកអ្វីមួយ។ ព្រះអម្ចាស់ ហាក់ដូចជាចង់ប្រាប់ខ្ញុំអ្វីមួយ ប៉ុន្តែខ្ញុំ...សាតាំងព្យាយាមឈរនៅតាមផ្លូវរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំធ្វើវា។ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថា "មែនហើយ ប្រសិនបើគាត់ធ្វើបែបនោះ ខ្ញុំនឹងបន្តរង់ចាំ គ្រាន់តែបន្តរង់ចាំ វាយនៅមាត់ទ្វាររហូតដល់ទ្រង់បើក។" ដូច្នេះ បន្ទាប់ពីមួយសន្ទុះមុននេះ ឬបន្តិចក្រោយម៉ោងប្រាំពីរព្រឹកនេះ ខ្ញុំបានក្រោកពីព្រលឹម។

15 កាលពីម្សិលមិញ ឈឺបន្តិច ព្យាយាម...ខ្ញុំបានញ៉ាំពោតខ្លះដែលមិនបានស្របជាមួយខ្ញុំ វាក្តៅមែនទែន ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានព្យាយាមគេចចេញពីរឿងនោះ។ ហើយ—ហើយនៅព្រឹកនេះ ប្រហែលជាម៉ោងប្រាំបី ខ្ញុំបានកើតឡើងដើម្បីយកបទគម្ពីរមួយដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើល។ ហើយខ្ញុំបានមើលបទគម្ពីរនោះម្តងទៀតហើយម្តងទៀតវាបានធ្វើឱ្យខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើល។ ហើយខ្ញុំបានដើរតាមវាតាមរយៈបទគម្ពីរហើយខ្ញុំទើបតែឆ្លងកាត់ពីរបីនាទីមុន។ ដូច្នេះវាប្រហែលជាថាព្រះអម្ចាស់មានសារសម្រាប់យើងនៅព្រឹកនេះ ដែលសាតាំងបានព្យាយាមរក្សាពីយើង។

តើអ្នកនឹងនាំកូនតូចមកទីនេះទេ បងស្រី ឡាសុន? [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] ព្រះគង់នៅជាមួយពួកគេ ហើយជួយពួកគេ។

16 ឥឡូវនេះខ្ញុំបានរក្សាអ្នកកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុនពីរថ្ងៃហើយខ្ញុំគិតថា...ឬកម្មវិធីពីរពេលព្រឹកនិងពេលល្ងាច ហើយវាធ្វើឱ្យអ្នកពិបាក។ ខ្ញុំយល់ថាវា...អ្នកខ្លះត្រូវធ្វើដំណើរឆ្ងាយ ហើយខកខានការងារមួយថ្ងៃ ជាដើម។ ដូច្នេះទោះបីជាយើងនឹងចាកចេញថ្ងៃអាទិត្យ ច័ន្ទ មួយសប្តាហ៍ ខ្ញុំនឹងប្រកាសពីកម្មវិធីសម្រាប់ថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ឃើញទេ លុះត្រាតែក្រុមជំនុំចង់ឲ្យវានៅពេញមួយយប់។ ឃើញទេ នោះហើយ...មានអ្នកច្រើនណាស់!

យប់នេះពេញចិត្តប៉ុន្មាននាក់ តោះមើល យប់នេះមានកម្មវិធី? ឥឡូវនេះចង់បានវានៅថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ សូមលើកដៃអ្នកបន្ទាប់លើកដៃ? អូ! ខ្ញុំអើយ នោះជាការជិតស្និទ្ធ។ អូ! [មាននរណាម្នាក់និយាយថា "ចងហើយបងប្រុស!"—អេដ។] និយាយអ្វី? ["មានវាទាំងពីរដង។"] អូ! [បងប្រុស បេន ប្រាយអាន និយាយថា "មានវានៅយប់នេះ និងសប្តាហ៍ក្រោយផងដែរ បងប្រុស។"] ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ បេន!

17 ខ្ញុំទទួលបានសារនេះ មានរយៈពេលយូរណាស់នៅព្រឹកនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀប...ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំជួយបង្កើតច្បាប់របស់ក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែនៅក្នុងនោះប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់ ខ្ញុំបាននិយាយថា "លើកលែងតែខ្ញុំកំពុងថត។" ឃើញទេ? ដូច្នេះ នេះគឺជាការថត។ អូ-ហូ។ ដូច្នេះប្រហែលជាយើងនឹងព្យាយាមត្រឡប់មកវិញទាំងពីរដង យប់នេះនិងថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ បន្ទាប់មក បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ អ្នកឃើញទេ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនទទួលបានសារនៅសប្តាហ៍នេះទេ បន្ទាប់មកអ្នកមកថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ។

18 ខ្ញុំស្អប់អ្នកមកពីរដងបែបនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាយើងមិនមានទេ ប៉ុន្តែនៅសល់ពេលបន្តិចទៀត។ ហើយអ្នកគ្រាន់តែចាំថា ប្រសិនបើពេលវេលាបន្តទៅមុខ យើងនឹងមិនទទួលបានឯកសិទ្ធិនេះយូរទេ។ ឃើញទេ? សូមចាំថា អ្វីមួយនឹងកើតឡើង។ ទាំងច្បាប់នឹងបញ្ឈប់យើង ឬសាតាំងនឹងធ្វើចលនាក្នុងចំណោមអ្នក ហើយកំចាត់កំចាយអ្នក។ វាតែងតែជាវិធីនោះ។ ឃើញទេ? អ្វីមួយនឹងកើតឡើង ដូច្នេះសូមកោតសរសើររាល់នាទីដែលយើងនៅជាមួយគ្នា។

19 ដូច្នេះឥឡូវនេះសម្រាប់អ្នកដែលត្រូវត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់អ្នកវិញ យប់នេះ វាដូចជាយប់ថ្ងៃអាទិត្យមុន ខ្ញុំមានត្រឹមតែ—សារខ្លីបន្តិច។ ដូច្នេះហើយ អ្នក បើអ្នកចង់បានវានៅលើខ្សែអាត់ ហេតុអ្វី យើងប្រាកដជាផ្ញើខ្សែអាត់ទៅអ្នក ប្រសិនបើ

អ្នកត្រូវត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ។ យើងមិនមែន...ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយនៅយប់នេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

20 ខ្ញុំមានកំណត់ត្រាមួយកាលពីម្សិលមិញ ឬ—ឬមួយថ្ងៃមុនម្សិលមិញ សារតូចមួយដែលខ្ញុំបានកត់ចំណាំពីការចងចាំអ្វីមួយ ហើយវាមកពីរយៈពេលយូរ។ ទោះបីមានសារពីរក៏ដោយ។ វាជាប្រភេទចន្លោះរវាង មួយក្នុងចំណោមពួកគេគឺ "អាងទឹកលេចធ្លាយ" ឬ "ការសាបព្រួសខ្យល់និងច្រូតបានខ្យល់វិញ" គ្រាន់តែជាសារដំណឹងល្អ។ ព្រឹកនេះកំពុងបង្រៀន។ ដូច្នេះហើយ យប់នេះ ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយ "សាបព្រួសខ្យល់និងច្រូតបានខ្យល់វិញ" ឬ "អាងទឹកដែលកំពុងលេចធ្លាយ។"

21 ហើយនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំចង់អានពីសំណេរបរិសុទ្ធឥឡូវនេះ។

ហើយសុខសប្បាយទេ? និយាយថា "អាម៉ែន។" ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] ល្អ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកនៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់អ្នក បើកជាមួយខ្ញុំទៅកាន់គម្ពីរហូសេ អ្នកដែលចង់អាន។ ហើយសូមឲ្យយើងអានខពីរបីចេញពីជំពូកទី៦ នៃគម្ពីរហោរា។

ហើយយើងនឹងឈរ។

22 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ យើងមិនសក្តិសមក្នុងការយកសៀវភៅនេះទៅក្នុងដៃរបស់យើងទេ ដ្បិតយើងអាននៅក្នុងបទគម្ពីរថា គ្មានអ្នកណានៅស្ថានសួគ៌ ឬនៅលើផែនដី ឬនៅក្រោមផែនដីឡើយ មានភាពសក្តិសម ឬអាចយកសៀវភៅ ឬសូម្បីតែមើលវា។ អូ ហើយមានម្នាក់ដែលដូចជាកូនចៀមដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ទ្រង់បានយកសៀវភៅនេះ ដ្បិតទ្រង់មានភាពសក្តិសម ហើយទ្រង់បានស្រាយត្រានោះ។ ហើយយើងកំពុងស្វែងរកទ្រង់នៅព្រឹកនេះដើម្បីបង្ហាញបរិបទទាំងនេះដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅ ព្រោះវាជាសៀវភៅនៃការប្រោសលោះ។ អ្វីទាំងអស់ដែលត្រូវបានលោះត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងនោះ។ សូមឱ្យយើងរកឃើញទីតាំងរបស់យើងនៅព្រឹកនេះ នៅក្នុងពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ ដ្បិតយើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ចូរមក យើងវិលត្រឡប់ទៅឯព្រះយេហូវ៉ាចុះ ដ្បិតទ្រង់បានហែកហួរយើងហើយ ទ្រង់ក៏នឹងប្រោសឲ្យជាផងទ្រង់បានវាយឲ្យរបួស ហើយ

ទ្រង់នឹងរុំបិទវិញ។

នៅតែ២ថ្ងៃនោះទ្រង់នឹងប្រោសឲ្យយើងរាល់គ្នា: បានរស់ហើយ លុះដល់ថ្ងៃទី៣ ទ្រង់នឹងឲ្យយើងក្រោកឡើង នោះយើងនឹងរស់នៅចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់។

ចូរឲ្យយើងបានស្គាល់ព្រះយេហូវ៉ាចុះ ហើយមានព្យាយាមនឹងស្គាល់ទ្រង់តទៅ: ឯដំណើរដែលទ្រង់យាងចេញមក នោះទៀងដូចជាអរុណរ ហើយទ្រង់នឹងយាងមកឯយើងរាល់គ្នា ដូចជាទឹកភ្លៀង គឺដូចជាភ្លៀងចុងរដូវ ដែលតែងតែស្រោចស្រពផែនដី។

ឱអេប្រាអិមអើយ តើគួរឲ្យអញប្រោសដល់ឯងជាយ៉ាងណា?ឱយូដាអើយ តើគួរឲ្យអញប្រោសដល់ឯងជាយ៉ាងណា? ដ្បិតសេចក្តីសប្បុរសរបស់ឯង នោះប្រៀបដូចជាពពកនៅពេលព្រលឹម ហើយដូចជាទឹកសន្សើមដែលបាត់ទៅយ៉ាងបន្ទាន់។

ដោយហេតុនោះ អញបានកាប់គេ ដោយសារពួកហោរា ហើយបានសំឡាប់គេ ដោយពាក្យពីមាត់អញ: ឯសេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់អញ នោះប្រៀបដូចជាពន្លឺដែលចាំងមក។

ដ្បិតអញពេញចិត្តចំពោះសេចក្តីសប្បុរស មិនមែនចំពោះយញ្ញបូជាទេ ហើយពេញចិត្តចំពោះការស្គាល់ព្រះ ជាជាងការថ្វាយដង្វាយ-ដុតទៅទៀត។

ប៉ុន្តែគេបានប្រព្រឹត្តដូចជាមនុស្សល្មើស គឺបានកន្លងនឹងសេចក្តីសញ្ញា:គេបាន—គេបានក្បត់នឹងអញ ក្នុងសេចក្តីនោះឯង។

ការឡាតជាទីក្រុងរបស់ពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត គឺត្រូវប្រឡាក់ដោយឈាមហើយ។

ពួកចោរឃ្លាំចាំប្លន់មនុស្សជាយ៉ាងណា ពួកសង្ឃក៏កាប់សំឡាប់មនុស្សតាមផ្លូវទៅឯស៊ីគែម ដូច្នោះដែរ: អើ...គេបានប្រព្រឹត្តបទដ៏អាក្រក់ណាស់ផង។

អញបានឃើញការយ៉ាងសំបើម នៅក្នុងពួកវង្សអ៊ីស្រាអែល គឺមានការកំផិតរបស់ពួកអេប្រាអិម ឯអ៊ីស្រាអែលក៏បានស្មោកគ្រោក

ដែរ។

មួយទៀត ឱយូដាអើយ មានការចំរូតតម្រូវមកលើឯងដែរ ក្នុងកាលដែលអញនាំពួកឈ្លើយក្នុងរាស្ត្រអញឲ្យមកវិញ។

23 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ សូមទាញចេញពីនេះ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ បរិបទដែលមានបំណង ដូចដែលយើងរង់ចាំបន្ថែមទៀតលើទ្រង់។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

24 ឥឡូវនេះប្រធានបទរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះគឺ: *ទទួលស្គាល់សម័យកាលរបស់អ្នកនិងសាររបស់វា។*

យើងឃើញពីមេរៀនកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន ដូចដែលយើងបានបង្រៀន *បុណ្យនៃត្រែ។* ហើយខ្ញុំចង់អំពាវនាវឱ្យអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ ឥឡូវនេះ ពេលវេលា—ពេលវេលារបស់អ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងនាឡិការបស់ព្រះ។

25 យើងកំពុងដោះស្រាយនៅថ្ងៃនេះលើមេរៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដឹងនិងទទួលស្គាល់ពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ យើងជិតអស់ហើយ ដូចដែលអ្នកបានឃើញ។ ហើយបន្ទាប់មកដោយនេះ អ្នកគួរតែដឹងពីពេលវេលា និងពេលវេលា និងសញ្ញានិងសារដែលអ្នកត្រូវទទួល។

26 ឥឡូវនេះ ដូចដែលយើងបានចាប់ផ្តើមកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន...យើងបាននិយាយអំពីការទៅអធិប្បាយលើត្រែ ដែលជាត្រែប្រាំពីរចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរ។ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ខ្ញុំគិតថាពួកគេនឹងបំបែកចេញដូចជាត្រា។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថានៅលើការបើកនីមួយៗមានរឿងដ៏អស្ចារ្យកើតឡើង។

ហើយដូចដែលយើងបានអធិប្បាយពី*សម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ* ហើយពួកគេល្អឥតខ្ចោះរហូតដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់យាងចុះមកក្នុងចំណោមយើង ហើយបង្ហាញវា ហើយដាក់វានៅលើក្រដាស ហើយបោះវានៅទូទាំងប្រទេស ហើយបង្ហាញវានៅលើព្រះច័ន្ទនៅលើមេឃ ហើយបានបង្ហាញវាដល់យើង សប្តាហ៍និងខែមុនពេលវាកើតឡើង នោះគ្រាន់តែជាវិធីដែលវានឹងមានឥតខ្ចោះ។ នៅទីនេះនៅក្នុងឆាងឧបោសថទ្រង់បានធ្វើឱ្យគេស្គាល់។ នៅទីនេះ... នៅក្នុងពេលវេលា ទ្រង់បានធ្វើឱ្យគេស្គាល់។ នៅលើព្រះច័ន្ទនិងព្រះអាទិត្យ ទ្រង់បានធ្វើឱ្យគេស្គាល់។ ហើយនៅក្នុងទីតាំងនៃប្រជាជាតិនានានៅពេលនេះ ទ្រង់

បានធ្វើឱ្យវាស្គាល់ នៅពេលដែលឋានានុក្រមនៃទីក្រុងរ៉ូមបានចាកចេញហើយត្រលប់ទៅប៉ាឡេស្ទីនវិញ សន្មត់ថាជាសម្តេចប៉ាបដំបូងគេចាប់តាំងពី (ពួកគេបានអះអាងថា) ពេត្រុសជាសម្តេចប៉ាប។ ឥឡូវនេះ វាពិតជាអស្ចារ្យណាស់!

27 បន្ទាប់មក យើងឃើញនៅមុខត្រាទាំងប្រាំពីរដែលលាក់អាថ៌កំបាំងទាំងអស់។

ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំកំពុងគូរអ្វីនៅលើក្តារ សម្រាប់សម័យក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំមិនដឹង។ ព្រះដឹង។ ដោយនិមិត្តខ្ញុំបានគូរវា។ ដោយមិនដឹងថា មួយឆ្នាំប្រាំមួយខែក្រោយមក ព្រះនឹងបង្ហាញវានៅលើមេឃ ដោយព្រះច័ន្ទ ហើយដាក់វានៅលើក្រដាសជាតិ។ ខ្ញុំមិនបានដឹងរឿងនោះទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថានឹងមានការដាច់ភ្លើងអាថ៌កំបាំងនៅលើព្រះច័ន្ទ ដើម្បីតំណាងឱ្យសម័យកាលឡៅឌីសេនេះ។

28 ឥឡូវនេះ នៅលើក្រដាស អ្នកមានតែអាយុប្រាំមួយប៉ុណ្ណោះ។ គឺដោយសារតែព្រះវិហារឡៅឌីសេត្រូវបានបិទទាំងស្រុង។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់ការអនុវត្តខាងវិញ្ញាណ ដូចដែលព្រះបានកំណត់វានៅស្ថានសួគ៌។ នៅពេលដែលខ្ញុំដាក់វានៅលើផែនដី ខ្ញុំបានទុកចន្លោះតូចមួយ ដូចដែលអ្នកឃើញ គ្រាន់តែជាពន្លឺបន្តិច។ នោះគឺមុនពេលអ្នករើសតាំងត្រូវបានហៅពីផែនដី មូលហេតុដែលខ្ញុំដាក់វានៅទីនោះសម្រាប់យុគសម័យទីប្រាំពីរ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះដាក់វានៅលើមេឃ វាបានងងឹតទាំងស្រុង មានន័យថាប្រហែលជាចុងក្រោយត្រូវបានហៅពីសម័យឡៅឌីសេនោះ។ យើងមិនដឹងទេ។ វាអាចមានការអធិប្បាយអំពីវា។

29 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ម្តងទៀត នៅចំពោះមុខ—ត្រាទាំងប្រាំពីរ ដែលខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាវិធីនោះ។

នៅទីនេះនៅឯរោងឧបោសថទ្រង់បានមានបន្ទូលអំពីវា ហើយបានបញ្ជូនខ្ញុំទៅតុកសុនរដ្ឋអារីហ្សូណា ប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នាពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ហើយមានមនុស្សមានវត្តមាននៅថ្ងៃនេះ អ្នកណានៅទីនោះដើម្បីមើលវាកើតឡើង ដូចអ្វីដែលវាត្រូវបានគេប្រាប់នៅទីនេះថានឹងកើតឡើង "ទេវតាទាំងប្រាំពីរនឹងមក។" បន្ទាប់មកកាសែតបានវេចខ្ចប់រឿងនោះ ហើយទស្សនាវដ្តីទូទាំងប្រទេស "រង្វង់អាថ៌កំបាំងនៃពន្លឺនៅក្នុងទម្រង់ជាពីរ៉ាមីត" ដូចជាខ្ញុំបានគូរវានៅទីនេះហើយបង្ហាញអ្នក។ បានដើបឡើងពីកន្លែងដែលទេវតាទាំងនោះកំពុងឈរ ហើយមានកម្ពស់សាមសិបម៉ាយល៍ ហើយមានចម្ងាយម្ភៃប្រាំពីរម៉ាយល៍ ឬកម្ពស់ម្ភៃប្រាំ

ពីរម៉ាយល៍និងឆ្លងកាត់សាមសិបម៉ាយ ខ្ញុំភ្លេចថាវាជាអ្វី។ ហើយត្រូវបានគេមើលឃើញនៅទូទាំងរដ្ឋ គ្រាន់តែឡើងពីលើតុកសុន រដ្ឋអារីហ្សូណា ជាកន្លែងដែលវាបានកើតឡើង ក្នុងពេលតែមួយ។

30 ឃើញទេ—ព្រះគម្ពីរ ព្រះមិនមែនគ្រាន់តែ...នេះមិនមែនជានរណាម្នាក់ព្យាយាម—ដើម្បីចុចអ្វីមួយដល់អ្នក ប៉ុន្តែដើម្បីបង្ហាញដល់អ្នកនូវការអនុវត្តខាងវិញ្ញាណនៃម៉ោងនេះ។

31 ហើយបន្ទាប់មក សារបន្ទាប់ ដែលបានបើកត្រាទាំងប្រាំពីរ ដែលបានធ្វើឡើងវិញនូវអាថ៌កំបាំងដែលលាក់កំបាំងទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ គោលលទ្ធិជាដើម។ ដែលពិភពលោកវាយប្រហារយ៉ាងឃោរឃៅសព្វថ្ងៃនេះ វាយប្រហារវាហើយនិយាយថាវាខុស *នេះ នោះ។*

32 នៅទីនេះនៅថ្ងៃផ្សេងទៀតនៅអារីហ្សូណា ខ្សែអាត់ភ្ជាប់ដើម្បីព្យាយាមធ្វើឱ្យខ្ញុំនិយាយអ្វីដែលខ្ញុំមិនបាននិយាយ។ គ្រាន់តែចងចាំនិមិត្តអំពីសំណើអារីហ្សូណា! ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "វាជាការប្រសើរជាងសម្រាប់អ្នកដែលអ្នកព្យួរថ្មនៅករបស់អ្នក។" ហើយរឿងមួយទៀត គឺថា "អ្នកណាក៏ដោយ" ឱ្យគាត់ធ្វើជាគ្រូអធិប្បាយឬអ្វីដែលគាត់នឹងធ្វើ "នឹងយកពាក្យមួយចេញពីវា ឬបន្ថែមពាក្យមួយទៅវា!" មនុស្សដាក់ការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេលើព្រះបន្ទូល ដូចដែលវាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យព្យាយាមធ្វើឱ្យវានិយាយអ្វីមួយដែលខ្ញុំមិនបាននិយាយ និងមិនមែនជាព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ "តើអ្នកណានឹងបន្ថែមឬយកចេញ!"

33 ហើយបន្ទាប់មក នៅក្នុងនិមិត្តនោះ យើងបានឃើញហោរាទាំងនេះរំកិលចុះ ដូចដែលខ្ញុំបានពន្យល់ដល់អ្នក ខ្ញុំជឿថា កាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃអាទិត្យមុន។ វានឹងទាំងអស់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "គ្រាន់តែនៅឱ្យឆ្ងាយពីវា។" ដរាបណាខ្ញុំប្រយុទ្ធនឹងវា នោះព្រះមិនអាចប្រឆាំងនឹងវាបានទេ។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យទ្រង់មានវា។ ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលថែរក្សាវា។ ឃើញទេ?

34 ឥឡូវនេះយើងបានកត់សម្គាល់ឃើញថា កាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុនមាន...ការអធិប្បាយថ្ងៃបុណ្យ។ ហើយមានពិធីបុណ្យពេនទីកុស្ត។ ហើយនៅចន្លោះបុណ្យថ្ងៃទីហាសិបនិងបុណ្យត្រែ នោះជារយៈពេលដ៏យូរ យ៉ាងពិតប្រាកដហាសិបថ្ងៃរវាងពេនទីកុស្តនិងបុណ្យត្រែ។ ហើយហាសិបថ្ងៃ ដែល*ពេនទីកុស្ដ*មានន័យថា "ហាសិប។" វាគឺជាការគ្រវីឬក-...ផលផ្លែដំបូងនៃការប្រមូលផល

ត្រូវបាននាំយកមក។ ហើយយើងឃើញវាជាប្រភេទត្រឡប់នៅទីនោះ ជាមួយនឹងផ្លែឈើដំបូងធម្មជាតិ តំណាងឱ្យផលផ្លែដំបូងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលត្រូវចាក់មកលើមនុស្ស។

ហើយយើងរកឃើញថា ពួកគេហាសិបថ្ងៃត្រូវបានទទួលដោយសាសន៍ដទៃដែល "ព្រះបានហៅពីសាសន៍ដទៃសម្រាប់ព្រះនាមទ្រង់" បុណ្យនៃពេនទីកុស្ត។ ហើយយើងបានឆ្លងកាត់ពិធីបុណ្យពេនទីកុស្តដ៏យូរនោះ។

35 ឥឡូវនេះ តាមពិត ចាប់ពីហាសិបថ្ងៃ នឹងមានថ្ងៃសប្ប័ទប្រាំពីរយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ហើយថ្ងៃឈប់សម្រាកប្រាំពីរតំណាងឱ្យសម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ត្រូវបានហៅនៅក្នុងពេលវេលានៃពិធីបុណ្យពេនទីកុស្ត នៃពេនទីកុស្ដ ដើម្បីហៅប្រជាជនមកពីសាសន៍ដទៃសម្រាប់ព្រះនាមទ្រង់។

ឥឡូវនេះ នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃឈប់សម្រាកទាំងប្រាំពីរនេះ ត្រូវតែមានថ្ងៃនៃដង្វាយធួន ដែលជាត្រែប្រាំពីរ។ ហើយត្រែទាំងប្រាំពីរគឺដើម្បីហៅថ្ងៃនៃការកាន់ទុក្ខត្រឡប់មកវិញសម្រាប់ការថ្វាយដង្វាយ ឬ ដង្វាយធួន។ ហើយយើងរកឃើញថា អ៊ីស្រាអែល ត្រែទាំងប្រាំពីរទាក់ទងនឹងអ៊ីស្រាអែល។

36 ហើយបន្ទាប់មក ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអធិប្បាយពីត្រែប្រាំពីរ។ ខ្ញុំបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីប្រកាសវា មានសាលរួចរាល់ហើយនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលត្រូវចូលទៅ ដើម្បីអធិប្បាយត្រែទាំងប្រាំពីរ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "មានអ្វីមួយរំខានខ្ញុំយ៉ាងខ្លាំង" ខ្ញុំនិយាយ។ យើងបន្តធ្វើការ ហើយប៊ីលីនិងយើងទាំងអស់គ្នា ព្យាយាមរៀបចំអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់អគារម៉ាស៊ីនត្រជាក់សម្រាប់សប្តាហ៍ក្រោយនេះ សម្រាប់ត្រែទាំងប្រាំពីរ មានរយៈពេលដប់ថ្ងៃ ឬ ប្រាំបីថ្ងៃ មានសាលប្រជុំសាលា។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើវាដោយហេតុផលខ្លះទេ ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ថាហេតុអ្វី។

ហើយពេលខ្ញុំចូលទៅអធិស្ឋាន ខ្ញុំបានប្រាប់ប្រពន្ធថា "ខ្ញុំនឹងចូលទៅ។" ហើយដោយស្មោះ ខ្ញុំបានលុតជង្គង់ចុះនៅចំពោះព្រះ ដើម្បីអធិស្ឋាន។ ហើយទ្រង់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា ត្រែប្រាំពីរបានបន្លឺឡើងនៅក្រោមត្រាទីប្រាំមួយ ហើយខ្ញុំបានអធិប្បាយវាដោយជំនឿ ដ៏អស្ចារ្យ។ ឃើញទេ វាជាព្រះហស្តរបស់ព្រះរឿងទាំងមូល។ វាទាក់ទងនឹងអ៊ីស្រាអែល ហើយយើងបានរើសវានៅក្រោមត្រា

ទីប្រាំមួយ អ្នករាល់គ្នាដែលមានការនោះ តើការបៀតបៀនរបស់សាសន៍យូដាយ៉ាងណា។

37 ពេលវេលារបស់សាសន៍ដទៃបានស្ថិតនៅក្នុងពិធីបុណ្យពេនទីកុស្តនេះ។

ត្រែ នៅក្រោម...ពួកវាទាំងអស់ត្រូវបានបន្លឺឡើងនៅក្រោមត្រាទីប្រាំមួយ។ ហើយយើងបានយកវាឡើងកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន នៅក្រោមបុណ្យនៃត្រែ បើអ្នកទាំងអស់គ្នាចង់ទទួលបានវា។ តើត្រូវធ្វើអ្វី? ដើម្បីប្រញាប់ជនជាតិយូដាមកពីគ្រប់ទិសទីនៃពិភពលោកត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញ។ វាត្រូវតែនៅទីនោះ។ ហើយការបើកត្រា នៅក្រោមត្រាទីប្រាំមួយ និងនៅក្រោម...ត្រែទាំងប្រាំពីរបានបន្លឺឡើងនៅក្នុង—ត្រាទីប្រាំមួយ។

38 ឥឡូវនេះ សាររបស់ទេវតាទីប្រាំពីរគឺដើម្បីបើកអាថ៌កំបាំងនៃត្រា ហៅកម្មករសាសន៍ដទៃម៉ោងដប់មួយឱ្យទទួលប្រាក់ខែដូចគ្នាដែលកម្មករម៉ោងដំបូងទទួលបាន។ ឃើញទេ?

ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនវា។ ទ្រង់មានបន្ទូលថាមានមនុស្សមួយចំនួនបានចូលទៅក្នុងការច្រូតកាត់។ ពួកគេត្រូវបានជួល។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេធ្វើ ពីព្រលឹម ពួកគេបានទទួល—មួយ—មួយកាក់សម្រាប់ថ្ងៃនោះ។ ហើយពេលថ្ងៃត្រង់ មានអ្នកផ្សេងចូលមកធ្វើការ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅម៉ោងដប់មួយ នោះជាម៉ោងចុងក្រោយនៃថ្ងៃ ថាមាននរណាម្នាក់ចូលមកហើយទទួលប្រាក់ខែដូចគ្នាដែលពួកគេបានធ្វើនៅម៉ោងដំបូងនៃថ្ងៃ ម៉ោងមុនគេ។

39 វាល្អឥតខ្ចោះណាស់ របៀបដែលអ្នកនាំសារម៉ោងដំបូងជាមួយព្រះបន្ទូលជាមួយដំណឹងល្អ ជាមួយសេចក្តីពិត ពួកគេបានចូលមកនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ បន្ទាប់មកមានយុគសម័យងងឹតដែលរារាំងពួកគេ។ បន្ទាប់មកនៅពាក់កណ្តាលថ្ងៃ លូធើ និងវេសលី និងពួកគេ បានចូលមក។ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវតែមានសារពេលល្ងាច ហើយដើម្បីទទួលរឿងដូចគ្នាដែលពួកគេបានធ្វើនៅដើមដំបូង។ សារពេលល្ងាចគឺដើម្បីស្តារឡើងវិញម្តងទៀត ដើម្បីនាំយករឿងដដែលនោះមកវិញម្តងទៀត។

40 ហើយចងចាំនិមិត្តកាលពីសប្តាហ៍មុន ថានៅពេលដែលកូនក្រមុំបានមក...មើលជាមុនរបស់វា។ មានកូនក្រមុំតូច គួរឱ្យស្រឡាញ់ នៅក្នុងនិមិត្ត។ ហើយខ្ញុំ

មិនគិតពីវាទេ គ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនោះមើលនៅខាងក្រៅ។ ហើយមានកូនក្រមុំមក។ ខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយនៅក្បែរខ្ញុំនិយាយថា "នេះគឺជាការមើលជាមុននៃកូនក្រមុំ។" ហើយនាងបានមក។ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញនាង របៀបដែលនាងគួរឱ្យស្រឡាញ់ ស្អាត ក្មេង។ នាងកំពុងដើរមួយជំហានតាមដែលនាងអាចធ្វើបាន មិនមែនជាការហែក្បួនទេ គ្រាន់តែនៅក្នុងជំហាននៃ—ស្ត្រីម្នាក់ របៀបដែលពួកគេដើរយ៉ាងស្រស់ស្អាតដូចស្ត្រី។ នោះហើយជារបៀបដែលនាងកំពុងដើរ មកខាងឆ្វេងរបស់ខ្ញុំនៅខាង*នេះ* ហើយនាងបានចេញពីការមើលឃើញរបស់ខ្ញុំ។

41 បន្ទាប់មកទ្រង់បានបង្វែរខ្ញុំទៅផ្នែកខាងស្ដាំ ហើយទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំនូវក្រុមជំនុំនីមួយៗ ដូចដែលពួកគេបានចេញមកពីសម័យកាល។ ហើយ អូ ថោកទាបណាស់! ហើយចុងក្រោយគឺជាគ្រាពួកជំនុំថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ដែលត្រូវបានដឹកនាំដោយមេធ្មប់។ ហើយពួកគេស្លៀកពាក់អសីលធម៌ មើលទៅកខ្វក់ណាស់! ហើយពួកគេបានដើរក្បួនទៅកាន់ពេលវេលានៃការរ៉ាំរ៉ុកនិងរ៉ូល។ ហើយស្ត្រីទាំងនោះបានបោះខ្លួនឯងគ្រាន់តែដូចក្រដាស ពណ៌ប្រផេះ លាក់ពុត រ៉ឺ-... ពណ៌ប្រផេះស្ថិតនៅចន្លោះពណ៌សនិងខ្មៅដែលជាពណ៌បញ្ឆោត។ ពណ៌ប្រផេះមិនមែនជាពណ៌សឬខ្មៅទេ។ វាជាពណ៌ដែលបញ្ឆោត។ ហើយក្រដាសមើលទៅប្រផេះ កាន់នៅពីមុខពួកគេ ជាមួយនឹងសំពត់ហ៊ូឡាដែលកាន់នៅពីមុខពួកគេ ហើយអាក្រាតកាយទាំងស្រុងពីចង្កេះឡើងលើ។ ហើយត្រូវបានដើរក្បួនទៅ...ឬពេលវេលា ឬបង្វិល ហើយបន្តជាមួយតន្ត្រីនោះ ដើរឡើង។ ហើយបាននិយាយថា "នោះគឺជាក្រុមជំនុំ។"

42 ហើយនៅពេលដែលវាឆ្លងកាត់ខ្ញុំ បេះដូងរបស់ខ្ញុំដូចជាដួលសន្លប់។ ខ្ញុំគិតថា "ប្រសិនបើនោះជាអ្វីដែលកំពុងព្យាយាមបង្ហាញដល់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងនាមជាកូនក្រមុំ? ពីការខិតខំនិងអ្វីៗទាំងអស់ដែលមនុស្សបានដាក់ចេញ ដើម្បីព្យាយាមបង្កើតកូនក្រមុំសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ និងស្រីពេស្យា អាក្រក់ កខ្វក់ និងកខ្វក់ដូចនោះ ដើម្បីក្លាយជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ?" វាធ្វើឱ្យខ្ញុំឈឺក្នុងចិត្ត។

43 ហើយនៅពេលដែលនាងឆ្លងកាត់ បន្ទាប់ពីនាង...មកមុនកន្លែងដែលយើងកំពុងឈរ នាងកាន់ក្រដាសនៅពីមុខនាង រមួល និងញ័រ ហើយរំកិលខ្លួននាងទៅម្ខាង ហើយបន្ទាប់មកម្ខាងទៀត ដូចដែលនាងបានទៅ ដូចជារបាំទំនើបដែលពួកគេមានសព្វថ្ងៃនេះ ប្រើខ្លួនឯងនៅក្នុងទង្វើអសីលធម៌នៅពេលដែលនាងកំពុង

ដើរក្បួន។

44 ខ្ញុំមិនទទួលខុសត្រូវចំពោះរឿងទាំងនេះទេ។ ខ្ញុំអាចនិយាយបានតែអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែនោះគឺជាក្រុមជំនុំមកពីសហរដ្ឋអាមេរិក

45 ឥឡូវនេះ ពេលនាងដើរកាត់ផ្នែកខាងក្រោយទាំងមូលគ្មានគម្របអ្វីទាំងអស់។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលនាងដើរកាត់ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្សោយនិងឈឺ។

46 បន្ទាប់មកទ្រង់មានបន្ទូលថា "កូនក្រមុំនឹងចូលមកមើលជាមុនម្តងទៀត។" ហើយនៅទីនេះកូនក្រមុំបានមកនៅពីក្រោយនាង កូនក្រមុំដែលមានរូបរាងដូចគ្នាដែលបានឆ្លងកាត់នៅដើមដំបូង។ ពេលនោះបេះដូងខ្ញុំលោតដោយអំណរ ដើម្បីដឹងថានឹងមានកូនក្រមុំ។ ហើយនាងនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងពីរឿងដដែល ហើយស្លៀកពាក់ដូចគ្នា ដែលមួយនោះនៅដើមដំបូង។ នាងត្រូវបានហៅ។

ហើយខ្ញុំដឹងថានោះគឺជាសេចក្តីពិត។ ប្រសិនបើនោះមិនមែនជាការពិតទេ នោះរាល់និមិត្តដែលខ្ញុំមាននៅខាងក្រោយគឺខុស។ ហើយមានអ្នកណាដឹងថា ទ្រង់មិនដែលបានប្រាប់យើងទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលជាការពិត។ វាបានកើតឡើងគ្រាន់តែ...

47 ហើយអ្នកអាចឃើញភាពកខ្វក់នៃព្រះវិហារទំនើបដែលហៅខ្លួនឯងថាជា "ក្រុមជំនុំ"?

48 ដូចដែលនរណាម្នាក់បាននិយាយនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត បងប្រុស រ៉ូឌែល ជាបងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ ឈរទល់នឹងជញ្ជាំងនៅទីនោះឥឡូវនេះ។ នោះគាត់បានឃើញវាដូចជាជញ្ជក់នៅលើដើមទំពាំងបាយជូរ។ ហើយយើងបានពិភាក្សាគ្នានៅក្នុងបន្ទប់នៅថ្ងៃមុន។ ហើយបងប្រុស រ៉ូឌែល មានការរំខានអំពីលក្ខខណ្ឌនៃពេលវេលា និង—និងអារម្មណ៍នៃវិញ្ញាណនៅក្នុងក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ របៀបដែលវាចាប់ផ្តើមធ្លាក់ចុះ។ រដ្ឋមន្ត្រីមកពីគ្រប់ទិសទី ហើយសម្ភាសន៍នៅទីនេះ សួរថា "តើមានអ្វីកើតឡើង បងប្រុសប្រាណហាំ? តើមានអ្វីកើតឡើង?" អូ ខ្ញុំអើយ!

49 បងប្រុស រ៉ូឌែល បានសួរខ្ញុំនូវសំណួរថា "តើពួកគេរស់នៅដោយវិញ្ញាណរបស់សាតាំងឬអ្វី?"

50 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ ពូជសាករស់នៅដោយកម្លាំងនៃដើមទំពាំងបាយជូរ។" វារស់នៅដោយសារតែផ្លែក្រូចឆ្មារ—ក្រូចឆ្មានឹងដុះនៅលើដើមក្រូច ប៉ុន្តែវានឹងមិនបង្កើតផ្លែក្រូចទេ ទោះបីជាវារស់នៅដោយជីវិតរបស់វាក៏ដោយ។

ហើយក្រុមជំនុំ ដែលបានហៅ គ្រាន់តែជាមែកផ្សាំ រស់នៅក្រោមឈ្មោះសាសនា ក្រោមឈ្មោះព្រះវិហារ។ កាតូលិកនិងប្រូតេស្តង់ គ្រាន់តែបៀម ទាញ...ពីកម្លាំងនៃដើមទំពាំងបាយជូរ ហើយនៅតែបង្កើតផលនៃអ្វីដែលពួកគេមាន ពីព្រោះពួកគេមិនបានប្រែចិត្តជឿ។ ពួកគេមិននៅក្នុងផែនការដើម តំរូវទុកជាមុនរបស់ព្រះទេ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេត្រូវបដិសេធព្រះបន្ទូល ហើយបង្កើតផលផ្លែផ្សេងទៀត។ ដើមឈើពិតប្រាកដ ឫសរបស់វាត្រូវបានតំរូវទុកជាមុនដើម្បីនាំផ្លែក្រូចនៅលើដើមក្រូច។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាដើមទំពាំងបាយជូរ អ្នកគឺជាខ្នែង។"

51 ប៉ុន្តែបើដើមឈើនោះចេញមែកមួយទៀត វានឹងបង្កើតផលផ្លែដើម។ ហើយត្រូវតែមានការស្តារឡើងវិញនូវអ្វីៗទាំងអស់នេះ នៅចុងបញ្ចប់នៃទំពាំងបាយជូ។ ត្រូវតែមាន ចេញមក ការស្តារឡើងវិញ ពន្លឺពេលល្ងាចដើម្បីបំភ្លឺវាឡើង ហើយដើម្បីធ្វើឱ្យវាត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែវានឹងចេញពីដើមទំពាំងបាយជូរ មិនមែនជានិកាយដែលត្រូវបានផ្សាំចូលទៅក្នុងវាទេ ប៉ុន្តែការផលិតដើមនៃព្រះបន្ទូល។ វាចេញមកសម្រាប់ពេលល្ងាច។ "ហើយនឹងមានពន្លឺនៅពេលល្ងាច។" វាត្រូវការពន្លឺដើម្បីទុំវា។

52 សូមមើលតើបទគម្ពីរល្អឥតខ្ចោះយ៉ាងណា! "ថ្ងៃដែលមិនត្រូវបានគេហៅថាថ្ងៃឬយប់។" ផ្លែឈើមិនអាចទុំបានទេលុះត្រាតែព្រះអាទិត្យបន្ទុំវា។ មិនថាអ្នកអធិប្បាយច្រើនប៉ុណ្ណា អ្នកធ្វើអ្វីក៏ដោយ វាមិនអាចទុំបានទេ វាមិនអាចបង្ហាញបានទេ វាមិនអាចបញ្ជាក់បានទេ ដោយទ្រង់តែមួយគត់ដែលមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាពន្លឺនៃលោកិយ" ព្រះបន្ទូល។ ដូច្នេះត្រូវតែចេញមក—ជា—អំណាចព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផ្ទាល់ ដើម្បីទុំ ឬដើម្បីបញ្ជាក់ ឬដើម្បីបញ្ជាក់ ឬបង្ហាញឱ្យឃើញនូវអ្វីដែលទ្រង់បានទាយនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។ ពន្លឺពេលល្ងាចផលិតវា។ ដល់ពេលហើយ!

53 កូនក្រមុំបានឆ្លងកាត់ទីតាំងដូចគ្នានឹងនាងនៅពេលដែលនាងនៅដើមដំបូង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងមើលនាងចេញពីជំហាន ហើយព្យាយាមទាញនាងមកវិញ។

ឥឡូវនេះ ជាច្រើនអាចត្រូវបាននិយាយនៅលើរឿងទាំងនេះ នៃថ្ងៃដែលយើងកំពុងរស់នៅ។

54 ឥឡូវនេះ ហូសេបាននិយាយនៅក្នុង ៦:១ "ត្រឡប់ទៅឯព្រះអម្ចាស់វិញ។" សូមចាំថាគាត់បាននិយាយថាពួកគេនឹងខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយពួកគេត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ។ គាត់បាននិយាយថា "ពួកគេនឹងត្រឡប់ទៅឯព្រះអម្ចាស់វិញ បន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយទ្រង់នឹងប្រមូលពួកគេឡើង។" ចំណាំ "ត្រឡប់ពី...ត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ទីពីរ...ពួកគេត្រូវបានរហែក ហើយខ្ទាក់។" នោះហើយជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។ "ទ្រង់នឹងព្យាបាលយើង ហើយប្រមូលយើងឡើង។"

ដូចអេសេគាល ៣៧ "ឆ្អឹងស្ងួត ជ្រលងភ្នំពេញដោយឆ្អឹងស្ងួត។" អេសេគាលបានឃើញវា ពួកគេត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។

បន្ទាប់មកសូមកត់សម្គាល់ ហូសេបាននិយាយថា "បន្ទាប់ពីពីរថ្ងៃ!" ពីរថ្ងៃក្រោយមក ទ្រង់នឹងត្រឡប់ទៅរកពួកគេ។ "ទ្រង់នឹងទទួលយើង ហើយផ្តល់ឱ្យយើង ធ្វើឱ្យយើងរស់ឡើងវិញ។" ឥឡូវនេះ ការរស់ឡើងវិញមិនមែនមានន័យថា "ការរស់ឡើងវិញទេ។" *រស់ឡើងវិញ* នៅទីនោះ គឺជាពាក្យដដែលដែលប្រើនៅកន្លែងផ្សេងទៀត ខ្ញុំគ្រាន់តែមើលវា មានន័យថា "ការរស់ឡើងវិញ។" "ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យយើងរស់ឡើងវិញបន្ទាប់ពីពីរថ្ងៃ។" នោះគឺ "នៅថ្ងៃទីបីទ្រង់នឹងប្រោសយើងឲ្យរស់ឡើងវិញម្តងទៀត បន្ទាប់ពីទ្រង់បានកំចាត់កំចាយយើង ហើយធ្វើឱ្យយើងខ្វាក់ ហើយហែកយើង។"

55 អ្នកដឹងទេ ជនជាតិយូដាត្រូវបានខ្វាក់សម្រាប់គោលបំណងដែលយើងអាចមើលឃើញ។ ពួកគេបានបែកបាក់គ្នា ហើយខ្ចាត់ខ្ចាយ ជាប្រជាជាតិមួយ ហើយបានបដិសេធព្រះមេស្ស៊ីរបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យយើងបានទទួលព្រះមេស្ស៊ី ដើម្បីឲ្យប្រជាជនដែលសាសន៍ដទៃបានហៅដោយព្រោះព្រះនាមទ្រង់។

56 ឥឡូវនេះ បុរសចេញមក ហើយស្ត្រីនោះយកឈ្មោះរបស់គាត់។ សាសន៍ដទៃខ្វាក់ភ្នែកទាំងនេះដែលមិនអាចមើលឃើញនាមនោះ "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ" នៅក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក! វាអាក្រក់ពេក ប៉ុន្តែវាត្រូវតែបែបនោះ។ ជនជាតិយូដាពួកគេត្រូវតែ—ពួកគេមិនត្រូវឃើញវាទេ។ មានតែម្នាក់គត់ដែលអាចមើលឃើញវា នោះគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានតំរូវទុកជាមុនដើម្បីមើលវា។ បើមិនដូច្នោះទេអ្នកនឹងមិនដែលឃើញវាទេ។

ជនជាតិយូដាមិនអាចមើលឃើញថាជាព្រះមេស្ស៊ីរបស់ពួកគេទេ។ ហើយពួកគេជាអ្នកប្រាជ្ញនិងទេវវិទូ ដែលជាអ្នកពូកែខាងអាហាររូបករណ៍ អានព្រះគម្ពីរដូចគ្នាដែលអ្នកបានអាន។ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីវាត្រូវបានគេស្គាល់ដល់យើង យើងអាចឃើញវាច្បាស់ នោះគឺជាព្រះមេស្ស៊ី។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចមើលឃើញវាទេ ហើយក៏មិនអាចមើលឃើញវានៅថ្ងៃនេះដែរ។ ពួកគេត្រូវបានគេទាយថាជាមនុស្សខ្វាក់ផងដែរ។

57 ក្រុមជំនុំថ្ងៃនេះ ត្រូវបានទាយថាខ្វាក់ ដើម្បីបដិសេធសារពេលល្ងាច។ វិវរណៈ ៣ និយាយដូច្នេះ "អ្នកវេទនាណាស់ វេទនាណាស់" កត់សម្គាល់ស្ថានភាពកូនក្រមុំនៅយប់ផ្សេងទៀត ឬក្រុមជំនុំ "អាក្រាត ខ្វាក់ ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ។" ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយសូមអាណិតមេត្តាយើង! ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថានាង "អាក្រាត។" ខ្ញុំមិនដែលឃើញវាទេរហូតមកដល់ពេលនេះ។ ព្រះវិហារឡៅឌីសេនៅអាក្រាត។ ហើយនៅពេលដែលនាងបានបង្ហាញខ្លួននៅយប់ផ្សេងទៀត នាង "អាក្រាត" មិនដែលកត់សម្គាល់វា "ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ។"

58 អូ អរគុណណាស់! ម៉េចមិនឆ្ងល់ថាយើងដឹងគុណណាស់! ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាយើងមិនមានអំណរគុណគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្វីដែលព្រះកំពុងធ្វើឱ្យយើងស្គាល់ទេ។

59 "អាក្រាត។" ហើយការនិមិត្តបាននិយាយថា បង្ហាញខ្ញុំថានាងនៅអាក្រាត ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ ហើយ "ខ្វាក់។" ដោយសារអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានខ្វាក់ដូច្នេះសាសន៍ដទៃអាចចូលមក ឥឡូវនេះសាសន៍ដទៃត្រូវបានខ្វាក់ ដូច្នេះកូនក្រមុំអាចត្រូវបានដកចេញ ហើយអ៊ីស្រាអែលអាចទទួលបុណ្យត្រែ។ ល្អឥតខ្ចោះ!

60 "បន្ទាប់ពីពីរថ្ងៃ ទ្រង់នឹងប្រោសយើងឲ្យរស់ឡើងវិញ ឬផ្តល់ឱ្យយើងនូវការរស់ឡើងវិញ នាំយើងមកជាមួយគ្នា សាសន៍យូដា" និយាយនៅលើត្រែទាំងនេះឥឡូវនេះ។ ហើយទ្រង់នឹង..."ហើយយើងនឹងរស់នៅក្នុងព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ ឬមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ឃើញទេ យើងនឹងនៅចំពោះមុខទ្រង់។" ព្រះគម្ពីរបាននិយាយនៅទីនេះនៅក្នុងហូសេ បាននិយាយថា "ហើយយើងនឹងរស់នៅក្នុងព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ ជីវិត ចូរមានជីវិតនៅក្នុងការមើលឃើញរបស់ទ្រង់។" នោះជាជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់ ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច "មានជីវិតនៅក្នុងការមើលឃើញរបស់ទ្រង់។"

"នាងដែលរស់នៅដោយរីករាយបានស្លាប់ខណៈពេលដែលនាងនៅរស់។" ដូច្នេះយើង...បានសន្យាថាអ៊ីស្រាអែលម្តងទៀតនឹងមានជីវិតនៅក្នុងការមើលឃើញរបស់ទ្រង់។ នាងបានស្លាប់ទៅ ការពិត និងទៅបុណ្យពេនទីកុសដ។

61 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ "បន្ទាប់មកពីរថ្ងៃ។" ឥឡូវនេះមិនមែនមានន័យថាពីរម្ភៃបួនម៉ោងទេ ពីព្រោះមាន...វាបានកើតឡើងកាលពីមុនរាប់រយឆ្នាំមុន។ ឃើញទេ? វាមានន័យថា "ពីរថ្ងៃជាមួយព្រះអម្ចាស់" បន្ទាប់ពីពីរពាន់ឆ្នាំ។ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេថាវាមានរយៈពេលប៉ុន្មានចាប់តាំងពីពេលនោះមក? វាមានរយៈពេលម្ភៃប្រាំពីររយឆ្នាំហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក ពីព្រោះនៅហូសេនៅទីនេះវាជាមុន**គ.ស.**៧៨០។ ១៩៦៤ ឃើញទេ វាជាអ្វីមួយជាងពីរពាន់ប្រាំពីររយឆ្នាំមុន។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "បន្ទាប់ពីពីរថ្ងៃ នៅថ្ងៃទីបី ទ្រង់នឹងប្រោសយើងម្តងទៀត ហើយប្រទានជីវិតដល់យើង។" មានត្រែរបស់អ្នកចូលមក។ នោះជាម៉ោងដែលយើងកំពុងរស់នៅ ជាថ្ងៃដែលយើងកំពុងរស់នៅ។

62 ឥឡូវនេះ ពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ខ្វាក់ភ្នែក ប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយមកដល់ថ្ងៃទីបី។ អ្នកឃើញទេ? ពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ពីប៉ាឡេស្ទីន ពាសពេញពិភពលោក។ ពួកគេបានខ្វាក់ភ្នែក ព្រោះបានបដិសេធព្រះមេស្ស៊ី។ ហើយឥឡូវនេះពួកគេត្រូវបានប្រមូលផ្តុំនៅស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ត្រែ ដើម្បីទទួលស្គាល់ដង្វាយធួន។

ដូចដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "នៅពេលដែលពួកគេទទួលវា ហើយរកឃើញទ្រង់ជាមួយនឹងស្នាមដែកគោល" បន្ទាប់ពីក្រុមជំនុំត្រូវបានយក "ហើយពួកគេនិយាយថា 'តើអ្នកទទួលបានស្នាមទាំងនេះនៅឯណា?' ទ្រង់មានបន្ទូលថា 'នៅក្នុងផ្ទះរបស់មិត្តរបស់ខ្ញុំ។'" ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពួកគេនឹងបំបែក គ្រួសារនីមួយៗ ហើយយំសោក ជាច្រើនថ្ងៃ ដូចជាគ្រួសារដែលបាត់បង់កូនប្រុសតែមួយរបស់ពួកគេ។" សូមចាំថា ពិធីបុណ្យត្រែគឺត្រូវធ្វើបែបនោះ។ "ដើម្បីយំ កាន់ទុក្ខចំពោះយញ្ញបូជាដែលបានសម្លាប់" ហើយពួកគេបានបដិសេធវា។

63 ពួកគេនៅក្នុងទឹកដីរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ខ្វាក់ភ្នែក ហើយឥឡូវនេះបានប្រមូលផ្តុំគ្នា។ ហើយវាស្ថិតនៅក្រោមត្រាទីប្រាំមួយ ត្រែទាំងប្រាំពីររបស់ពួកគេ...ស្តាប់ទៅប្រមូលផ្តុំពួកគេជាមួយគ្នា ត្រែទីប្រាំមួយ។ ទីប្រាំពីរគឺជា

"ត្រែដ៏អស្ចារ្យ" ដូចដែលយើងមានកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន។ ត្រែទីប្រាំមួយបានបន្លឺឡើងនៅក្រោមត្រាទីប្រាំមួយ។ ដូចជាត្រាទីប្រាំមួយរបស់យើងបានបើក អ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅពេលតែមួយ មានតែពួកគេទាំងអស់បានបន្លឺឡើងក្នុងពេលតែមួយដែលជាកន្លែងដែលយើងមានពីរពាន់ឆ្នាំនៅក្នុងពិធីបុណ្យពេនទីកុស្ត។

64 ឥឡូវនេះ ពីរពាន់ប្រាំពីរឆ្នាំចាប់តាំងពីពេលនោះមក។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅថ្ងៃទីបី យើងនឹងជួបជុំគ្នាម្ដងទៀត។ បន្ទាប់ពីពីរថ្ងៃ នៅថ្ងៃទីបី យើងនឹងត្រូវបានប្រមូលផ្ដុំម្ដងទៀត ហើយទទួលជីវិតនៅក្នុងការមើលឃើញរបស់ទ្រង់។" តើអ្នកឃើញការសន្យាទេ? ពេលវេលាបានសរសេរយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះនៅលើជញ្ជាំង។ យើងឃើញកន្លែងដែលយើងកំពុងរស់នៅ។

65 ឥឡូវនេះនៅស្រុកកំណើតរង់ចាំពិធីបុណ្យត្រែ ឬការទទួលស្គាល់ដង្វាយធួន ហើយរង់ចាំការយាងមក ដើម្បីកាន់ទុក្ខចំពោះការបដិសេធរបស់ពួកគេជាលើកដំបូងដែលពួកគេបានបដិសេធវា។ ពួកគេនៅស្រុកកំណើតរង់ចាំការនោះ។ តើពួកគេជាអ្វីទាំងអស់...អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានដាក់ទីតាំង។

66 ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើព្រះនៃដំណឹងល្អ ខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញអ្វីដែលនៅសល់ក្រៅពីកូនក្រមុំ។ ហើយកូនក្រមុំត្រូវតែយកទៅឆ្ងាយមុនពេលពួកគេអាចទទួលស្គាល់អ្វីដែលបានកើតឡើង។ ពួកគេត្រូវបានចង ខ្វាត់ខ្វាយ...ខ្ញុំចង់និយាយថា ពួកគេត្រូវបានខ្វាត់ខ្វាយ ខ្វាក់ភ្នែក ហើយឥឡូវនេះបានប្រមូលផ្ដុំ។ តើនៅសល់អ្វី? កូនក្រមុំដែលត្រូវយកចេញពីផ្លូវ។ រង់ចាំកូនក្រមុំនឹងមកដល់ដូច្នេះហោរារបស់ពួកគេនៃវិវរណៈ ១១ អាចហៅពួកគេទៅពិធីបុណ្យត្រែ ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេទទួលស្គាល់អ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។

67 សូមចាំថា នៅចន្លោះត្រាទាំងនោះ បានចេញមកត្រាទីប្រាំមួយ។ ហើយមានមួយសែនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ បានជ្រើសរើសនិងហៅ។ ហើយរវាងត្រែទីប្រាំមួយនិងទីប្រាំពីរ វិវរណៈ ១១ លេចឡើងនៅទីនោះយ៉ាងពិតប្រាកដស្របតាមត្រាទីប្រាំមួយ។

68 អ្វីដែលត្រូវធ្វើ? តើត្រូវធ្វើអ្វី? ហើយនេះគឺដើម្បីនាំសាក្សីពីរនាក់គឺម៉ូសេនិងអេលីយ៉ាជាហោរា។ ដែលជនជាតិយូដាជឿតែហោរារបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេនឹងចេញមកជាមួយនឹងទីសំគាល់របស់ហោរា ហើយការងាររបស់ពួកគេនឹងក្លាយជារបស់ហោរា ដ្បិតពួកគេបានធ្វើយ៉ាងពិតប្រាកដ។

បង្ហាញរឿងមួយ ថាមនុស្ស នៅពេលអ្នកស្លាប់ឬអ្វីក៏ដោយ នៅពេលអ្នកចាកចេញពីពិភពលោកនេះ ធម្មជាតិរបស់អ្នកមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកកុហកឥឡូវនេះ អ្នកនឹងក្លាយជាអ្នកកុហកនៅទីនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកក្តៅ-ក្បាលនៅទីនេះ អ្នកនឹងក្តៅ-ក្បាលនៅទីនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកសង្ស័យនៅទីនេះ អ្នកនឹងក្លាយជាអ្នកសង្ស័យនៅទីនោះ។ បុរសនិងស្ត្រី វាជាពេលវេលាដើម្បីអង្រួនខ្លួនអ្នកហើយពិនិត្យមើលខ្លួនឯង ហើយមើលកន្លែងដែលយើងកំពុងឈរ ដ្បិតសេចក្តីស្លាប់មិនផ្លាស់ប្តូរវាទេ។

69 ពួកគេបានបាត់អស់រយៈពេលពីរពាន់ឆ្នាំមកហើយ។ លោកម៉ូសេអស់រយៈពេលប្រហែលពីរពាន់ប្រាំរយឆ្នាំ ហើយអេលីយ៉ាអស់កល្បជានិច្ច...ជិតពីរពាន់ប្រាំរយឆ្នាំហើយអេលីយ៉ាបានបាត់ទៅហើយ ហើយលោកម៉ូសេបានបាត់ទៅហើយនៅទីនេះពួកគេត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងធម្មជាតិដូចគ្នានិងធ្វើរឿងដូចគ្នា។

សេចក្តីស្លាប់មិនធ្វើអ្វីដល់មនុស្សទេ ប៉ុន្តែផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅរបស់គាត់។ មិនផ្លាស់ប្តូរធម្មជាតិរបស់អ្នកទេ។ មិនផ្លាស់ប្តូរជំនឿរបស់អ្នកទេ។ មិនផ្លាស់ប្តូរអ្វីនៅក្នុងអ្នកក្រៅពីកន្លែងរស់នៅរបស់អ្នក។

70 ដូច្នេះ ធម្មជាតិរបស់អ្នកគឺនៅព្រឹកនេះ! ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកសង្ស័យនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ អ្នកនឹងក្លាយជាអ្នកសង្ស័យនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណា អ្នករស់នៅរបៀបណា ហើយអ្នករស់នៅល្អប៉ុណ្ណាទេ វានឹងមិនផ្លាស់ប្តូរអ្នកឱ្យស្លាប់ទេ គ្រាន់តែជាកន្លែងរស់នៅរបស់អ្នក។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនអាចទទួលយកព្រះបន្ទូលទាំងមូលរបស់ព្រះតាមរបៀបដែលវាត្រូវបានសរសេរ អ្នកនឹងមិនធ្វើវានៅទីនោះទេ ដូច្នេះ កុំបារម្ភ អ្នកនឹងមិននៅទីនោះទេ។

អ្នកត្រូវតែទទួលយកវានៅក្នុងភាពពេញលេញរបស់វា នៅក្នុងអំណាចនៃការបើកសម្តែងរបស់វា និងការបើកសម្តែងនៃអ្វីដែលវាគឺជា បន្ទាប់មកអ្នកក្លាយជាផ្នែកមួយនៃវា។ មានតែព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទេដែលទ្រង់នឹងលើកឡើង ដូចជាទ្រង់បានធ្វើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរដំបូង។ មានតែព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានចេញមក ហើយអ្នកដែលបានស្លាប់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដោយជឿព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយបានបើកសម្តែងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

71 សូមកត់សម្គាល់ ឥឡូវនេះ វាមានរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំពីររយឆ្នាំមុន។ សូមកត់សម្គាល់ ពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ពួកគេខ្វាក់ភ្នែក ហើយឥឡូវនេះពួកគេត្រូវ

បានប្រមូលផ្ដុំ។ ឥឡូវនេះ រឿងបន្ទាប់គឺថាពួកគេត្រូវទទួលជីវិត។

72 ហើយសាសន៍ដទៃត្រូវបានហៅចេញ។ កូនក្រមុំបានត្រៀមរួចរាល់។ ការលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌គឺជិតមកដល់ហើយ។ តើយើងអាចដឹងបានទេ? តើយើងអាចជឿបានទេ? តើវាជារឿងដែលត្រូវបានប្រាប់ទេ? តើវាជាទេវកថាសម្រាប់យើង? តើវាជាអ្វីដែលស្ដាប់ទៅជាការពិតទេ? តើវាជាអ្វីដែលយើងនៅខាងក្រៅអាចជឿបានទេ? ឬតើវាជាអ្វីដែលនៅក្នុងខ្លួនយើង នោះជាផ្នែកនៃយើង ដែលវាលើសពីជីវិតសម្រាប់យើង? តើយើងដាក់អាកប្បកិរិយាបែបណា នៅព្រឹកនេះ នៅក្នុងរោងឧបោសថនេះ? សូមចាំថា វានឹងក្លាយជាហ្វូងតូចមួយដែលទទួលវា។

73 ឥឡូវនេះនៅស្រុកកំណើតកំពុងរង់ចាំត្រែ។ ឥឡូវនេះកំពុងរង់ចាំការយាងមករបស់កូនក្រមុំតូច ដូច្នេះវិវរណៈ ១១ អាចត្រូវបានបំពេញ។ ត្រាពួកជំនុំបានឈប់ ត្រាត្រូវបានបើក ដែលបង្ហាញពីអ្វីដែលពួកគេបានបន្សល់ទុកនៅក្នុងត្រាពួកជំនុំ ហើយសារត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យ។ អ៊ីស្រាអែលស្ថិតនៅកន្លែងកើតហេតុ ហាលេលូយ៉ា ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់បុណ្យត្រែ។

74 អូ បុរសនៅស្រុកផ្សេងទៀតដែលអ្នកនឹងឮខ្សែអាត់នេះ តើអ្នកមិនភ្ញាក់ទេបងប្អូនអើយ? ឬតើវាធ្វើឱ្យអ្នកងងឹតភ្នែកទេ? តើអ្នកនឹងបោះវាចេញហើយហៅវាថាជាទំនាយមិនពិតទេ? នៅពេលដែល វាត្រូវបានបញ្ជាក់នៅចំពោះមុខអ្នក ដោយលោកិយ ដោយពេលវេលា ដោយប្រជាជន និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានសរសេរវា។ វាត្រូវបានបញ្ជាក់ទាំងធម្មជាតិ ខាងវិញ្ញាណ ខាងសម្ភារៈ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់មានបន្ទូលត្រូវបានបំពេញនិងបង្ហាញឱ្យឃើញ។

75 អ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងទឹកដីរបស់នាង ដេញពួកគេនៅទីនោះ ចិញ្ចឹមពួកគេនៅទីនោះ ដូចជាចៀម។ ឆ្កែចចកបានតាមនាងហើយនាំពួកគេត្រឡប់ទៅទឹកដីវិញដោយសុវត្ថិភាព។ សូមចាំថា អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានសន្យាថានឹងទទួលបានពរដរាបណានាងនៅក្នុងទឹកដីរបស់នាង។ ព្រះមិនដែលប្រទានពរដល់អ៊ីស្រាអែលនៅខាងក្រៅទឹកដីទេ។ អ័ប្រាហាំបានចេញទៅក្រៅស្រុក ត្រូវបានថ្កោលទោស។ អស់អ្នកដែលចាកចេញពីទឹកដីត្រូវបានថ្កោលទោស។ ព្រះអាចប្រទានពរដល់អ៊ីស្រាអែលបានតែនៅពេលដែលនាងស្នាក់នៅក្នុងស្រុកកំណើតរបស់នាង ហើយនាងនៅទីនោះឥឡូវនេះជាប្រជាជាតិមួយ។ ហើយក្រុមជំនុំត្រូវបានគេហៅថា នាងគ្រាន់តែរង់ចាំសម្រាប់ការលើកឡើង នៃការយកកូនក្រមុំចេញ។

76 ត្រាបានបើក។ វាត្រូវបានបង្ហាញដល់យើង។ យើងឃើញអ្វីដែលពួកគេបានបន្សល់ទុក។ អ្នកដែលចង់ជជែកវែកញែកអំពីពូជរបស់សត្វពស់ និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកជាដើម អ្នកខ្វាក់ភ្នែកហើយមិនដឹងអ្វីសោះ។ ព្រះនៃលោកិយនេះបានធ្វើឱ្យអ្នកខ្វាក់ភ្នែកចំពោះវា ហើយអ្នកមិនដឹងអ្វីទេ។ ឆ្ងល់ថាខ្ញុំមានពេលបែបនេះនៅព្រឹកនេះ ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងសម្ពាធរបស់ពួកគេ!

77 ដូច្នេះហោរារបស់ពួកគេអាចត្រូវបានបង្ហាញនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ មិនអាចធ្វើវាបានទេ តាមរយៈត្រែ នៃ...តាមរយៈបុណ្យនៃត្រែ។

78 ទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈហូសេថា "ខ្ញុំបានកាត់។" ឥឡូវនេះមើល អ៊ីស្រាអែលគាត់កំពុងនិយាយជាមួយ។ "ខ្ញុំបានកាត់" ឬពាក្យផ្សេងទៀត "ខ្ញុំបានកាត់ កាត់វាចេញ តាមរយៈហោរា។" នោះហើយជារបៀបដែលព្រះធ្វើចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានកាត់ពួកគេចេញពីប្រជាជាតិដទៃទៀត។ ដោយអ្វី? ដាវមុខពីររបស់ទ្រង់ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានកាត់ពួកគេ ប្រជាជាតិរបស់ទ្រង់ ពីប្រជាជាតិនានា។ ទ្រង់បានកាត់ប្រជាជាតិរបស់ទ្រង់ចេញពីប្រជាជាតិនានា ដោយពួកហោរាជាព្រះបន្ទូលដែលត្រឹមត្រូវរបស់ទ្រង់។

ដូច្នេះទ្រង់បានកាត់កូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ចេញពីនិកាយ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ សន្យាដោយម៉ាឡាគី៤ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ កាត់កូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ កាត់នាងចេញពីព្រះវិហារផ្សេងទៀត! កាត់កូនក្រមុំរបស់ទ្រង់!

79 ទ្រង់បានកាត់ចេញ ហោរារបស់ទ្រង់ តាមរយៈជាមួយហោរារបស់ទ្រង់ ដោយព្រះបន្ទូលកាត់អ៊ីស្រាអែល។ "ញែកខ្លួនអ្នកចេញពីពួកគេផ្សេងទៀត។"

មើលនៅពេលដែលពួកគេចង់ធ្វើដូចពួកគេផ្សេងទៀត។ ពួកគេបានមករកហោរា សាំយូអែល។ គាត់បាននិយាយថា "តើខ្ញុំធ្លាប់យកលុយរបស់អ្នកទេ? តើខ្ញុំធ្លាប់និយាយទៅកាន់អ្នកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីកើតឡើងទេ?"

ពួកគេបាននិយាយថា "អត់ទេ ហ្នឹងហើយ ប៉ុន្តែយើងនៅតែចង់បានស្តេច។"

80 នោះជារបៀបដែលក្រុមជំនុំបានធ្វើ។ "អូ យើងជឿលើព្រះបន្ទូល។ វាមិនអីទេ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ ពួកគេនិយាយថាយើងគួរតែធ្វើ*រឿងនេះ*។" ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលពួកគេនិយាយទេ។ ព្រះបន្ទូលគឺត្រឹមត្រូវ!

កំពុងរង់ចាំ។ ទ្រង់បានកាត់ពួកគេចេញ តាមរយៈហោរា។

81 ម៉ោងប៉ុន្មានហើយ បងប្អូន? តើម៉ោងប៉ុន្មានហើយ អ្នកបម្រើព្រះ? តើអ្នកឃើញពេលវេលានៃសម័យកាលនេះនិងទីសម្គាល់ដែលអ្នកកំពុងរស់នៅទេ? តើអ្នកអាចយល់បានទេ? តើអ្នកឃើញវាទេ?

82 គ្រប់ទីកន្លែងឥឡូវនេះ គ្មានការរស់ឡើងវិញទេ។ គ្រប់គ្នាកំពុងត្អូញត្អែរអ្នកដឹកនាំយំ។ ខ្ញុំបានអានកាសែតមួយក្នុងចំណោម—ឯកសារឆ្នើមដែលមកទីនេះសម្រាប់ក្រុមជំនុំ ជាក្រដាសល្អណាស់។ ហើយខ្ញុំស្គាល់អ្នកនិពន្ធ ហើយខ្ញុំស្គាល់ប្រជាជន។ ហើយពួកគេជាមនុស្សដែលកោតខ្លាចព្រះ ល្អណាស់ បងប្រុស និងបងស្រី ម៉ូរ៉េ នៃ*អ្នកផ្សាយនៃការយាងមករបស់ទ្រង់។* កាសែតដ៏ល្អបំផុតមួយនៅលើវាលបេសកកម្មគឺ *អ្នកផ្សាយនៃការយាងមករបស់ទ្រង់។* ប៉ុន្តែពួកគេពិបាកនឹងបោះពុម្ពអ្វីទាំងអស់លុះត្រាតែវានិយាយអំពី "តម អធិស្ឋាន! តម អធិស្ឋាន! បន្លឺសំឡេងត្រែ! ទទួលបាន…" តើប៉ុន្មាននាក់បានអានវា? អ្នកដឹងទេ។ អ្នកឃើញវាគ្រប់ពេល "តម អធិស្ឋាន! តម អធិស្ឋាន!" អ្វីដែលអ្នកឮ។ "តម អធិស្ឋាន! យើងនឹងមានការសម្រាកដ៏អស្ចារ្យនៃថ្ងៃនេះ! មានរឿងដ៏អស្ចារ្យនឹងកើតឡើង! អ្នកទាំងអស់គ្នាអធិស្ឋាន អធិស្ឋាន អធិស្ឋាន! យើងមិនទាន់យឺតពេលទេ!"

83 ហេតុអ្វីបានជាពួកគេធ្វើដូច្នេះ? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេធ្វើដូច្នេះ? ពួកគេចង់បានការភ្ញាក់ដ៏អស្ចារ្យ។ ពួកគេកំពុងយំ ដោយជឿថានឹងមានការភ្ញាក់។ ពួកគេជាមនុស្សល្អ។ ហេតុអ្វី? តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? ពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់ការភ្ញាក់ឡើងនៃកូនក្រមុំទេ។ ឃើញទេ? ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទាន ពួកគេមានអារម្មណ៍ថាមានការទាញនៃពេលវេលា ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់អ្វីដែលបានកើតឡើងទេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យពួកគេមានអារម្មណ៍បែបនោះ។ ពួកគេដឹងថាមានអ្វីមួយកើតឡើង ប៉ុន្តែ ឃើញទេ ពួកគេកំពុងស្វែងរកវានៅពេលអនាគត ដែលនឹងមកដល់ នៅពេលដែលវាបានកើតឡើងរួចហើយដោយអ្នក។

84 នោះជារឿងដូចគ្នាដែលពួកគេបានធ្វើនៅសម័យបុរាណ។ ពួកគេជឿលើព្រះមេស្ស៊ីដែលនឹងយាងមក។ ពួកគេជឿថានឹងមានអ្នកនាំមុខមក។ ប៉ុន្តែវាត្រឹមត្រូវនៅលើពួកគេ ហើយពួកគេមិនដឹងទេ។ ពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់វាទេ។ ពួកគេជឿថានឹងមានអ្នកនាំមុខដែលនឹងនាំមុខព្រះមេស្ស៊ី ហើយពួកគេបានកាត់ក្បាលរបស់គាត់។ ហើយបានសម្លាប់ព្រះមេស្ស៊ីរបស់ពួកគេ ពីព្រោះវាត្រូវបានទាយថាពួកគេនឹងខ្វាក់។ ហូសេបាននិយាយដូច្នេះ។

85 ហើយព្រះវិញ្ញាណដដែល ដែលបានមានបន្ទូលតាមរយៈហូសេ បានមានបន្ទូលតាមរយៈយ៉ូហាន ហើយបាននិយាយថាក្រុមជំនុំនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះនឹង "អាក្រាត ហើយខ្វាក់ ហើយនឹងដាក់ទ្រង់នៅខាងក្រៅក្រុមជំនុំ។" ពួកគេមិនបានឃើញទំនាយទាំងនោះបានសម្រេចទេ។ ប៉ុន្តែ ដោយនៅទីនោះ ពួកគេដឹងថាមានអ្វីមួយកើតឡើង។ ពួកគេគ្រាន់តែមិនយល់។ ពួកគេមិនដឹងទេ។ ដូចជាជនជាតិយូដានៅសម័យដើម ឡៅឌីសេខ្វាក់ ទ្រព្យសម្បត្តិ ទេវវិទ្យា អរិភាពជាមួយក្រុមជំនុំ អរិភាពចំពោះសារ។ រកមើលថាតើជនជាតិយូដាទាំងនោះមានអរិភាពជាមួយយ៉ូហានប៉ុណ្ណា។ រកមើលថាតើពួកគេមានអរិភាពជាមួយព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណា នៅពេលដែលទ្រង់គឺជាម្នាក់ដែលពួកគេអះអាងថាពួកគេកំពុងស្វែងរក។

[ប្រព័ន្ធ ភីអេ ភ្ជាក់ផ្អើល—អេដ។] ខ្ញុំជឿថាយើងបានផ្លុំហ្វុយស៊ីប។ ខ្ញុំស្មានថាកាត់ខ្សែអាត់ថតសំឡេង ផងដែរ។ វាមិនមែនទេ។ ត្រូវហើយ។

86 ពួកគេមានអរិភាពចំពោះសារ។

តើមានអ្វីកើតឡើង គឺជាសន្ទុះយ៉ាងខ្លាំង អ្នកទាំងអស់គ្នាគឺជាអង្គភាពកំដៅ។ មិនមានវិធីដើម្បីរក្សាក្រុមជំនុំបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងសម័យកាលទាំងនោះទេ។ ពីព្រោះ អ្នកឃើញទេ ម្នាក់ៗក្នុងចំណោមអ្នកគឺ ៩៨ ប៊ីធីយូ ជាធម្មតា។ ហើយអ្នកមិនគ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនោះដូចនោះទេ អ្នកកំពុងបញ្ចេញកំដៅឥតឈប់ឈរ។ មានខ្យល់គ្រប់គ្រាន់នៅទីនេះឥឡូវនេះដើម្បីបង្កកកន្លែងនោះ។ ប៉ុន្តែជាមួយនឹងអង្គភាពកំដៅនឹងចេញមក អ្នក—អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។

87 ចំណាំ អរិភាព! ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ដូចជាជនជាតិយូដាពីបុរាណ ខ្វាក់! ពួកគេនៅឡៅឌីសេ។ ពួកគេ "អាក្រាត វេទនា វេទនា ហើយមិនដឹងខ្លួន។" ថ្ងៃនៃទ្រព្យសម្បត្តិ ការបង្រៀនខាងទ្រឹស្ដីដ៏អស្ចារ្យ ការអប់រំដ៏អស្ចារ្យ ហើយឥឡូវនេះពួកគេបានក្លាយជាអរិភាពចំពោះសារ។ ពួកគេមិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយវា ដូចកាលពីអតីតកាលដែលព្រះយេស៊ូវជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែតនៅលើផែនដី។

88 មូលហេតុដែលមនុស្សនៅសម័យណូអេ មិនបានចូលទៅក្នុងទូកធំ ព្រោះពួកគេមិនដែលទទួលស្គាល់សារឬអ្នកនាំសារទេ។ នោះជាហេតុផលតែមួយគត់ដែលពួកគេបានវិនាស គឺដោយសារតែពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់ម៉ោងដែលពួកគេកំពុងរស់នៅ។ ពួកគេមិនទទួលស្គាល់ថាព្រះនឹងដោះស្រាយជាមួយអំពើបាប ដូចដែលទ្រង់បានសន្យានឹងទ្រង់ទេ។ "ទ្រង់នឹងបំផ្លាញមនុស្ស ពី

ផែនដី។" ទ្រង់បានទាយវា។ ទ្រង់មានន័យពិតមែន។ ហើយទ្រង់មានន័យថាវានៅថ្ងៃនេះដូចគ្នានឹងទ្រង់បានធ្វើនៅពេលនោះ។

89 ប៉ុន្តែប្រជាជន ជំនួសឱ្យការអំណោយផលចំពោះណូអេ គាត់ត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាមនុស្សព្រៃ។ ពួកគេមិនជឿថាគាត់ជាហោរាទេ។ អ្នកដឹងទេ ព្រះយេស៊ូវ ជាអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ បានប្រាប់យើងពីរបៀបដែលពួកគេចំអកនៅសម័យណូអេ សើចចំអកដាក់គាត់ បានហៅគាត់ថាជាមនុស្សឆ្កួតនិងអ្វីផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានស្គាល់ម៉ោងរបស់ពួកគេទេ។ ពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់សម័យកាលនោះទេ។ ពួកគេមិនបានស្គាល់ទីសម្គាល់ទេ។ ពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់សារនោះទេ។ ពួកគេមិនស្គាល់អ្នកនាំសារទេ ប៉ុន្តែដាក់គាត់ចេញពីកណ្តាលពួកគេ ហើយសើចដាក់គាត់។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ដូចនៅសម័យណូអេដែរ!"

90 ជាមួយនឹងអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងទឹកដីរបស់នាង និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងឥឡូវនេះ ហើយសារគឺគ្រាន់តែធ្វើការយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ តើយើងរស់នៅថ្ងៃណា បងប្អូន? តើយើងនៅឯណា?

91 ពួកគេមិនបានដឹងពីថ្ងៃនោះទេ។ ពួកគេមិនដឹងទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេខកខានវា គឺដោយសារតែពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់វា។ ពួកគេដូចជាថ្ងៃនេះ ច្រើនដូចមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ ខ្វាក់ដោយភស្តុតាងវិទ្យាសាស្ត្រ ដោយប្រព័ន្ធអប់រំ ដោយសិក្ខាសាលាទេវវិទ្យា។ ហើយអ្វីដែលធ្វើឱ្យពួកគេខ្វាក់នៅថ្ងៃនោះ វាត្រូវបានធ្វើដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ វាបានធ្វើឱ្យពួកគេខ្វាក់ ម្តងទៀត។

92 ហើយផងដែរ ភាពសាមញ្ញ ភាពសាមញ្ញនៃសារនិងអ្នកនាំសារ! ណូអេមិនមែនជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រទេ។ គាត់មិនមែនជាមនុស្សមានការអប់រំទេ។ គាត់ជាកសិករក្រីក្រ បន្ទាបខ្លួន ជាមួយនឹងសារដ៏សាមញ្ញមួយ។ វាសាមញ្ញពេកសម្រាប់អ្នករៀនខ្ពស់របស់ពួកគេ។

ដូច្នេះហើយថ្ងៃនេះ! ព្រះតែងតែធ្វើឱ្យវាសាមញ្ញ ដើម្បីទទួលបានមនុស្សដែលនឹងជឿនិងទុកចិត្តទ្រង់។ វាខុសគ្នា គ្រាន់តែជាសារខុសគ្នា ប៉ុន្តែជាព្រះតែមួយ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកជឿវាហើយយល់ថាព្រះបានមានបន្ទូល។

93 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថាពួកគេបានចំអកដាក់ហោរារបស់ទ្រង់គឺណូអេ។

ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានចំអកនៅថ្ងៃនោះ ពួកគេនឹងធ្វើវាម្ដងទៀតនៅពេលទ្រង់យាងមក។ ពួកគេនឹងធ្វើដូចគ្នា។

នោះហើយជាមូលហេតុដែលផារ៉ោនលង់ទឹកសមុទ្រ។ គាត់មិនដែលស្គាល់សម័យកាលរបស់គាត់ទេ។ គាត់មិនដែលទទួលស្គាល់អ្វីដែលកំពុងកើតឡើងទេ។ គាត់ក៏ត្រូវបានទទួលយកនៅក្នុងសមិទ្ធផលនៃយុគសម័យវិទ្យាសាស្ត្ររបស់គាត់ ដើម្បីសាងសង់ទីក្រុងជាមួយពលកម្មទាសករ។ គាត់ក៏—គាត់រវល់ពេកដើម្បីទទួលស្គាល់ឱកាសដែលគាត់មាន ហើយគាត់បានដេញហោរា-នាំសាររបស់ព្រះចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ គាត់មិនបានទទួលស្គាល់វាទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្វីៗបានទៅតាមរបៀបដែលពួកគេបានធ្វើ។ គាត់មិនដែលទទួលស្គាល់វាទេ។ ប្រសិនបើគាត់នឹងទទួលស្គាល់តែព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះដល់មនុស្សនោះ!

94 ហើយប្រសិនបើក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះគ្រាន់តែទទួលស្គាល់ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំនឹងទទួលស្គាល់តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានសន្យាសម្រាប់ម៉ោងនេះ ដល់ប្រជាជន ពួកគេនឹងមិនវិនាសឡើយ។

ប្រសិនបើអាមេរិកអាចទទួលស្គាល់តែរដ្ឋធម្មនុញ្ញដែលនាងបានគូរឡើង នាងមិនចង់យកព្រះគម្ពីរចេញពីសាលាទេ យកព្រះនាមរបស់ព្រះចេញពីកាក់ ហើយសន្យាភក្ដីភាពនៅក្រោមព្រះ។ ប៉ុន្តែនាងមិនទទួលស្គាល់វាទេ។ ហេតុអ្វី? នាងខ្វាក់ អាក្រាត។ នាងមិនអាចទទួលស្គាល់ឈាមរបស់ក្មេងប្រុសដ៏មានតម្លៃទាំងនោះដែលបានស្លាប់នៅលើវាលសម្រាប់ឯកសិទ្ធិនេះ។ ពួកគេត្រូវបានគេបំភ្លេចចោល ពួកគេជាធូលីដី។

95 ប៉ុន្តែមានម្នាក់ដែលនឹកចាំពីការបង្ហូរឈាមរបស់ពួកហោរា ការចំណាយដែលវាបានយកដើម្បីនាំយកដំណឹងល្អនេះមកយើងនៅថ្ងៃនេះ។ របៀបដែលសត្វតោរាប់ពាន់នាក់ត្រូវបានស៊ី ហើយបោះចូលទៅក្នុងរូងភ្នំ ត្រូវបានគេកាប់បំផ្លាញ ដុតឆ្អាង! ព្រះទទួលស្គាល់វា។

ក្រុមជំនុំបានភ្លេចហោរារបស់ពួកគេ។ ពួកគេ "មិនត្រូវការវាទៀតទេ" ពួកគេអះអាងវា។ ប៉ុន្តែព្រះដឹងថាទ្រង់ត្រូវតែមានពួកគេ ទ្រង់បានប្រោសមនុស្សរបស់ទ្រង់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែវាហួសសម័យសម្រាប់ពួកគេនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេមិនទទួលស្គាល់វាទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេស្ថិតនៅក្នុង

ស្ថានភាពដែលពួកគេមាន។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេ "អាក្រាត វេទនា ខ្វាក់ភ្នែក វេទនា ហើយមិនដឹងខ្លួន" ព្រោះពួកគេមិនទទួលស្គាល់ម៉ោងដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ ពួកគេមិនកត់សំគាល់វាទេ។

96 ម៉ូសេ គាត់បានទទួលស្គាល់ថ្ងៃរបស់គាត់និងការត្រាស់ហៅរបស់គាត់ នៅពេលដែលគាត់បានឃើញការសន្យានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះសម្រាប់ថ្ងៃនោះត្រឹមត្រូវ។ គាត់បានដឹង ហើយដឹងថាគាត់ជាអ្វីនិងអ្វីដែលគាត់ត្រូវធ្វើ ដោយព្រះបន្ទូលសន្យា។ ដូច្នេះគាត់មិនខ្លាចអ្វីដែលនរណាម្នាក់និយាយទេ។ គាត់មិនខ្វាស់នឹងសាររបស់គាត់ទេ ទោះបីបូជាចារ្យ និងស្តេចផារ៉ោន គ្រប់ទាំងអាជ្ញាធរ គ្រប់ទាំងអំណាច មិនយល់ស្របនឹងគាត់។ ប៉ុន្តែគាត់បានទទួលស្គាល់នៅពេលដែលគាត់បានឃើញពន្លឺនោះ បង្គោលភ្លើងនោះព្យួរនៅក្នុងគុម្ពោតនោះ ហើយបាននិយាយទៅកាន់គាត់នូវព្រះបន្ទូលដែលបានសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនោះ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំបានហៅអ្នកឱ្យទៅធ្វើវា។" គាត់មិនខ្លាច—ការគំរាមកំហែងដ៏ធំរបស់ស្តេចទេ។ ទ្រង់បានចុះទៅនាំមនុស្សទាំងនោះទៅកាន់និក្ខមនំ ដូចជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានសន្យា។

97 ដោយឃើញការសន្យានោះបានបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ គាត់បានធ្វើឲ្យប្រជាជនត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការចាកចេញរបស់ពួកគេ។ ពេលណា? នៅពេលដែលគាត់បានឃើញការសន្យារបស់ព្រះបានបើកសម្តែង។ ចងចាំថា គាត់រត់ជាមួយទេវវិទ្យារបស់គាត់ គាត់រត់ជាមួយនឹងការហ្វឹកហាត់របស់គាត់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានបើកសម្តែង គាត់បានឃើញវាត្រឹមត្រូវ "**អញជាព្រះដ៏ជាព្រះ**" បន្ទាប់មកគាត់មិនខ្វល់ពីអ្វីដែលនរណាម្នាក់និយាយទេ។ គាត់មិនខ្លាចអ្វីដែលផារ៉ោននឹងធ្វើជាមួយគាត់ទេ។ គាត់មិនខ្លាចអ្វីដែលពួកគេផ្សេងទៀតនឹងធ្វើទេ។ គាត់គ្រាន់តែកោតខ្លាចព្រះ ដើម្បីកុំឱ្យគាត់អាចយល់ច្រឡំព្រះ ឬវិធីណាមួយដែលគាត់អាចយល់ច្រឡំព្រះ។ ទ្រង់មិនខ្លាចប្រជាជននិងអ្វីដែលពួកគេនឹងនិយាយឬអ្វីដែលពួកគេនឹងធ្វើទេ។ គាត់គ្រាន់តែកោតខ្លាចព្រះ បន្ទាប់ពីគាត់បានទទួលស្គាល់ថាវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

98 គាត់មិនអាចយល់ពីរបៀបដែលមនុស្សដូចគាត់នឹងត្រូវបញ្ជូនទៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានទទួលស្គាល់ ដោយព្រះបន្ទូលដែលបានបញ្ជាក់ ថាវាជាអ្វី បន្ទាប់មកគាត់មិនខ្លាចបទបញ្ជារបស់ស្តេចទេ។ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែ

ទទួលស្គាល់ ប្រសិនបើថ្ងៃនេះយើងអាចទទួលស្គាល់! ម៉ូសេបានទទួលស្គាល់វានៅពេលដែលគាត់បានឃើញព្រះបន្ទូលបានបើកសម្តែង បានឃើញការបើកសម្តែងដែលបានបញ្ជាក់ ទ្រង់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ការចាកចេញសម្រាប់ប្រជាជន។

យ៉ូបមិនដែលទទួលស្គាល់ថាជាព្រះទេ។ ដរាបណាអារក្សអាច—អាចធ្វើឱ្យអ្នកជឿពេលខ្លះ ថាការសាកល្បងតិចតួចដែលអ្នកឆ្លងកាត់គឺ—តើព្រះអាច... ដាក់ទោសអ្នក! វាគឺជាព្រះដែលព្យាយាមបង្ហាញគាត់នូវអ្វីមួយ។ យ៉ូបមិនដែលទទួលស្គាល់វាទាល់តែគាត់បានឃើញនិមិត្តមួយ។ ដូចជាលោកម៉ូសេ នៅពេលដែលលោកម៉ូសេបានឃើញការនិមិត្ត បង្គោលភ្លើងនៅក្នុងគុម្ពោត វាត្រូវបានបើកសម្តែង។ ហើយនៅពេលដែល...

យ៉ូបនៅក្នុងសំណួររបស់គាត់ "ប្រសិនបើបុរសម្នាក់ស្លាប់ តើគាត់អាចរស់ឡើងវិញបានទេ? ខ្ញុំឃើញដើមឈើងាប់ ហើយវារស់ឡើងវិញ។ ខ្ញុំឃើញផ្កាមួយស្លាប់ ហើយវារស់ឡើងវិញ។" នោះជាសំណួររបស់គាត់។ "ប៉ុន្តែមនុស្សបានដេកចុះ គាត់បានបោះបង់ចោលជាខ្មោច គាត់បានបាត់បង់ទៅ។ កូនប្រុសរបស់គាត់មកកាន់ទុក្ខ គាត់អត់យល់ទេ។ អូ ទ្រង់នឹងលាក់ខ្ញុំនៅក្នុងផ្នូររហូតដល់កំហឹងរបស់ទ្រង់បានកន្លងផុតទៅ!" គាត់មិនអាចយល់ពីមូលហេតុដែលផ្កានឹងងាប់ហើយរស់ឡើងវិញ របៀបដែលស្លឹកមួយនឹងចេញពីដើមឈើ ចុះក្រោម ហើយធ្លាក់នៅលើដី ហើយត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតនៅនិទាឃរដូវ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មនុស្សដេកចុះ ហើយតើគាត់ទៅណា? ខ្ញុំជឿព្រះ ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះបុរសម្នាក់?"

99 ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកថ្ងៃមួយ ផ្លេកបន្ទោរចាប់ផ្តើមភ្លឺ ផ្គរលាន់ចាប់ផ្តើមគ្រហឹម ព្រះវិញ្ញាណយាងមកសណ្ឋិតលើហោរា។ ហើយគាត់បានឃើញការមកដល់នៃបុរសម្នាក់ដែលអាចដាក់ដៃលើមនុស្សមានបាប និងជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ហើយជាស្ពានផ្លូវ។ បន្ទាប់មកគាត់បានស្រែកថា "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់! ទោះបីដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរាងកាយនេះក៏ដោយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះ!" គាត់បានទទួលស្គាល់អ្វីដែលជាការរស់ឡើងវិញ។

100 បាឡាមមិនដែលស្គាល់ទេវតាទេ រហូតដល់សត្វលានិយាយភាសាមនុស្ស។ បាឡាមមិនអាចទទួលស្គាល់ថាទេវតាកំពុងឈរតាមផ្លូវរបស់គាត់ទេ។ គ្រូ

អធិប្បាយពិការភ្នែកមិនអាចទទួលស្គាល់ថាជាព្រះដែលឈរនៅតាមផ្លូវ ព្យាយាមមិនឱ្យគាត់លក់អំណោយរបស់គាត់ដើម្បីលុយ។ ហើយនៅពេលដែលសត្វលាបាននិយាយនៅក្នុងសំឡេងមនុស្ស បន្ទាប់មកបាឡាមបានទទួលស្គាល់ថាវាគឺជាទេវតាដែលឈរនៅតាមផ្លូវរបស់គាត់ ដោយព្យាយាមរារាំងគាត់ពីអ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើ។

101 អូ អ្នកជានិកាយខ្វាក់អើយ! ប្រសិនបើព្រះអាចប្រើសត្វលា ដែលល្ងង់ ដើម្បីនិយាយជាភាសាដែលគាត់មិនស្គាល់ ដើម្បីបង្ហាញដល់អ្នកដឹកនាំថាគាត់ខុសហើយ តើទ្រង់មិនអាចប្រើមនុស្សដើម្បីធ្វើរឿងដូចគ្នាបានទេ? មនុស្សខ្វាក់!

102 ប្រសិនបើអ័ហាប់បានស្គាល់សម័យកាលរបស់គាត់ គាត់នឹងមិនថ្កោលទោសហោរា មីកា ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៃការសន្យាដល់គាត់ទេ។

103 នៅពេលដែលអ័ហាប់ឈរនៅទីនោះនៅថ្ងៃនោះ គាត់និង—និងយ៉ូសាផាត។ កាលគេមានហោរាបួនរយនាក់នៅទីនោះថ្លែងទំនាយថា "ឡើងទៅ! អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺមិនអីទេ។ អ័ហាប់ អ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងអំពើបាប។ អ្នកបានធ្វើឱ្យយើងក្លាយជានិកាយដ៏អស្ចារ្យ! យើងជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ យើងជាព័ន្ធកិច្ចដ៏អស្ចារ្យ។ យើងនៅទីនេះ យើងជាបូជាចារ្យដែលបានទទួលការបណ្ដុះបណ្ដាលចំនួនបួនរយនាក់ ឬហោរា។ យើងមានបួនរយនាក់ បានទទួលការបណ្ដុះបណ្ដាលនៅក្នុងព្រះបន្ទូល និងទេវវិទ្យា។ យើងដឹងទាំងអស់អំពីវា។"

104 ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ វាបានបង្ហាញថាពួកគេមិនដឹងទាំងអស់អំពីវា។ បុរសដែលគេហៅថាមនុស្សឆ្កួត នៅជំនាន់មុនពួកគេ អេលីយ៉ា ជាហោរាពិតរបស់ព្រះ បានទាយថា "**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** 'ឆ្កែនឹងលិទ្ធឈាមរបស់អ្នក អ័ហាប់!'" ឃើញទេ?

105 ប៉ុន្តែពួកសង្ឃទាំងនោះ ជាហោរាដែលបង្កើតដោយមនុស្ស គិតថាពួកគេបានរៀបចំវាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ពួកគេថា "បិតាអ័ប្រាហាំ...ឬបិតាអ័ហាប់ ឡើងទៅ! ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នក។ អ្នកមានបទគម្ពីរ ពីព្រោះព្រះបានប្រទានទឹកដីនេះដល់អ៊ីស្រាអែល។ វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ៊ីស្រាអែល។ ឡើងទៅ! ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នក។" អូ ខ្ញុំអើយ!

106 ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ យ៉ូសាផាត ម្នាក់ដែលមិនបានលាយបញ្ចូលគ្នានៅក្នុងអំពើបាបដូចអ័ហាប់ គាត់បានឃើញអ្វីខុសគ្នាបន្តិច។ គាត់បាននិយាយថា "តើមិនមានអ្នកផ្សេងទេឬ?"

107 គាត់បាននិយាយថា "យើងមានមួយនៅទីនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំស្អប់គាត់។" ឃើញទេ? តើព្រះកំពុងធ្វើអ្វី? កាត់វាស្ត្ររបស់ទ្រង់ចេញ ជាមួយហោរា ម្តងទៀត។ "ខ្ញុំស្អប់គាត់។ ទ្រង់មិនធ្វើអ្វីឡើយ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែថ្កោលទោសខ្ញុំគ្រប់ពេលវេលា។ ហើយអ្នកដឹងថាខ្ញុំជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ ខ្ញុំនឹងមិនមានថ្នាក់សិក្ខាសាលានេះនៅទីនេះទេ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកជឿដ៏អស្ចារ្យ។ ខ្ញុំមានបុរសដែលបានបណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងល្អ។ ខ្ញុំបានដាក់វានៅទីនោះជាមួយនឹងសៀវភៅ និងព្រះគម្ពីរ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ដើម្បីបង្រៀនរឿងនេះ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាពួកគេជាមនុស្សអស្ចារ្យ។"

ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ័ហាប់បានត្រឹមតែទទួលស្គាល់ថាបុរសនោះជានរណា មិត្តដ៏កំសត់ម្នាក់នេះ ជាកូនរបស់អ៊ីមឡា ឈរនៅទីនោះ ប្រាប់គាត់ថា "នេះជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**" គាត់មិនដែលធ្វើកំហុសធ្ងន់ធ្ងរដែលគាត់បានធ្វើទេ។ ប៉ុន្តែគាត់បានថ្កោលទោសមីកាយ៉ា។ គាត់មិនដែល...

អូ មនុស្សអើយ ទទួលស្គាល់សម័យកាលដែលអ្នកកំពុងរស់នៅ! រកមើលអ្វីដែលបានកើតឡើង។ មើលអ្វីដែលបានសន្យា។ ទទួលស្គាល់ថ្ងៃដែលអ្នកកំពុងរស់នៅ។

108 ប្រសិនបើនិកាយក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះអាចទទួលស្គាល់ថាហេតុអ្វីបានជាពួកគេត្រូវបានគេថ្កោលទោស ហើយសមាជិករបស់ពួកគេកំពុងរត់ចេញពីពួកគេដូចជាអ៊ីស្រាអែលចេញពីអេហ្ស៊ីប! បើនិកាយគ្រាន់តែឈប់ថ្កោលទោសខ្សែអាត់ទាំងនោះ ហើយនឹងស្តាប់ពួកគេ! ហើយអ្នកអធិប្បាយ ស្តាប់ខ្សែអាត់នេះ អ្នកស្តាប់! ប្រសិនបើអ្នកស្គាល់ពីម៉ោងដែលអ្នកកំពុងរស់នៅ ប្រសិនបើអ្នកស្គាល់តែសញ្ញានៃពេលវេលា អ្នកនឹងឃើញមូលហេតុដែលមនុស្សកំពុងរត់ចេញពីនិកាយរបស់ពួកគេ។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ត្រាស់ហៅ! "គ្មានអ្នកណាអាចមករកខ្ញុំបានទេ" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "លើកលែងតែព្រះវរបិតាខ្ញុំទាញគាត់មក។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាមាន កាលពីអតីតកាល ដែលបានប្រទានមកខ្ញុំ នឹងមក។"

109 ដូចស្ត្រីតូចនៅអណ្តូងនិងសង្ឃ តើពួកគេខុសគ្នាយ៉ាងណា! ការសរសេរដោយដៃគឺនៅលើជញ្ជាំងនៃថ្ងៃនេះ ម្តងទៀត។ ពួកគេឃើញវា ប៉ុន្តែពួកគេមិនទទួលស្គាល់វាទេ។

110 ប្រសិនបើជនជាតិយូដាបានទទួលស្គាល់ទីសម្គាល់ដែលបានសន្យានៃព្រះ

មេស្ស៊ី យោងទៅតាមហោរាចុងក្រោយរបស់ពួកគេ! ម៉ាឡាគី ៣ បាននិយាយថា "មើល អញចាត់អ្នកនាំសាររបស់អញទៅមុនអញ ហើយនឹងរៀបចំផ្លូវ។" ហើយពួកគេបានអះអាងថាពួកគេកំពុងស្វែងរកទ្រង់។

111 តើអ្វីទៅ—តើអ្វីទៅដែលស្របគ្នារហូតដល់—មកដល់ថ្ងៃនេះ! ពួកគេអះអាងថាពួកគេកំពុងស្វែងរកអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ក្រុមជំនុំទាំងអស់កំពុងអធិស្ឋាន និងតម ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះចូរយើងអធិស្ឋាន។ ចូរយើងរួមគ្នា។ យើងត្រូវតែមានរឿងដ៏អស្ចារ្យកើតឡើង។ យើងដឹងថាមានអ្វីអស្ចារ្យកើតឡើង។ ក្រុមជំនុំត្រូវតែត្រៀមខ្លួន។" នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេកំពុងអធិស្ឋាន។

112 នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេបានអធិស្ឋាននៅទីនោះ។ ហើយមានយ៉ូហានបាទីស្ទមក។ ដោយសារតែគាត់បានបដិសេធសិក្ខាសាលារបស់ពួកគេ ពីព្រោះគាត់បានធ្វើផ្ទុយនឹងអ្វីដែលឪពុករបស់ពួកគេបានបង្រៀន។ គាត់បានចេញពីទីរហោស្ថានដោយគ្មានការអប់រំ។ គាត់បានចេញមកដោយគ្មានកអាវរបស់គាត់ដូចដែលវាត្រូវបានគេនិយាយនៅថ្ងៃនេះ។ គាត់ចេញមកដោយគ្មានក្រុមជំនៃទេវវិទ្យា។ ប៉ុន្តែគាត់បានមក ដោយដឹងដោយការសន្យារបស់ព្រះថាគាត់នឹងប្រកាសព្រះមេស្ស៊ី។

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទ្រង់កំពុងឈរនៅកណ្ដាលអ្នកឥឡូវនេះ។" ហើយពួកគេគិតថាគាត់ឆ្កួត ព្រោះគាត់មិនបានមកពីសាលារបស់ពួកគេ។ ការសរសេរដោយដៃគឺនៅលើជញ្ជាំង ហើយពួកគេមិនដឹងទេ។ ពួកគេបានអះអាងថាពួកគេកំពុងស្វែងរកមនុស្សបែបនេះដើម្បីមក ហើយទ្រង់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយពួកគេមិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេ ទោះបីជាពួកគេនិយាយថាពួកគេកំពុងស្វែងរកទ្រង់ក៏ដោយ។

113 ដូចគ្នានឹងសាសន៍យូដាដែរ ដែលពួកគេនៅ ដូចជាសាសន៍ដទៃជាមួយពួកគេ ព្រោះវាត្រូវបានទាយរឿងដូចគ្នា រឿងដូចគ្នា។ បានអះអាងថាពួកគេកំពុងស្វែងរកទ្រង់។ ប៉ុន្តែនិកាយឥឡូវនេះនៅក្នុងសាសន៍ដទៃ សម័យឡៅឌីសេគឺដូចជាខ្វាក់ដូចពួកគេដែរ ព្រោះ (ហេតុអ្វី?) វាត្រូវបានទាយថាពួកគេនឹងកើតឡើង។ វាត្រូវតែកើតឡើង។

114 ប្រសិនបើអ៊ីស្រាអែលអាចទទួលស្គាល់សញ្ញារបស់ពួកគេ ពួកគេនឹងដឹងថាពេលវេលានៃការយាងមករបស់ព្រះមេស្ស៊ីគឺជិតមកដល់ហើយ។ បើគេ

ទទួលស្គាល់!

អ្នកដឹងទេ—ពួកសិស្សបាននិយាយដូច្នេះទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវ។ "ហេតុអ្វីបានជាពួកអាចារ្យនិយាយថា 'អេលីយ៉ាត្រូវតែមកជាមុន'?"

115 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អេលីយ៉ាបានមកហើយ ពួកគេមិនស្គាល់គាត់ទេ។ គាត់បាននៅទីនេះរួចហើយ ហើយពួកគេបានសម្លាប់គាត់រួចហើយ។ ពួកគេបានធ្វើតាមអ្វីដែលបទគម្ពីរបាននិយាយថាពួកគេនឹងធ្វើ។"

116 ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែទទួលស្គាល់ថា "អ្នកនិយមជ្រុល" ដែលថ្កោលទោសរាល់រឿងទ្វេដងដែលពួកគេបានធ្វើ ដែលថ្កោលទោសអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេកំពុងធ្វើ...ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកកំពុតអើយ! កុំចាប់ផ្តើម...ពស់នៅក្នុងស្មៅអើយ ជំនាន់ពស់វែកអើយ តើអ្នកណាបានព្រមានអ្នកឲ្យរត់ចេញពីសេចក្ដីក្រោធដែលនឹងមកដល់? កុំចាប់ផ្តើមគិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នកថា 'យើងមានអ័ប្រាហាំជាឪពុករបស់យើង។ យើងមាន*នេះ នោះ ឬផ្សេងទៀត*។' ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះជាម្ចាស់អាចបង្កើតថ្មទាំងនេះបង្កើតកូនដល់អ័ប្រាហាំ។"

117 កុំចាប់ផ្តើមគិតថាអ្នកមានក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោកនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយអ្នកមានសមាជិកស្លៀកពាក់ល្អបំផុត។ ព្រះជាម្ចាស់អាចហៅកណ្ដុរនៅទីនេះដើម្បីបង្កើតកូនដើម្បីបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ស្រីពេស្យា អ្នកដើរតាមផ្លូវ អ្នកប្រមឹក អ្នកលេងល្បែង។ ទ្រង់អាចធ្វើបាន។ ទ្រង់នៅតែជាព្រះ។

118 និកាយខ្វាក់ ដូចជាអ៊ីស្រាអែលខ្វាក់ ទាំងពីរបានទាយថាជាវិធីនោះ។ ខ្ញុំកំពុងបង្ហាញអ្នកស្របគ្នា រហូតដល់ខ្ញុំទៅដល់កន្លែងនេះដែលខ្ញុំចង់ទៅឥឡូវនេះ។ ខ្វាក់ដូចជា—និកាយរបស់សាសន៍ដទៃនៃសម័យកាលឡៅឌីសេ ត្រូវបានខ្វាក់នៅថ្ងៃនេះដូចកាលពីមុន។

119 សម័យកាលឡៅឌីសេត្រូវបានសន្មត់ថានឹងទទួលបានសារមួយ! ម៉ាឡាគី ៤ បាននិយាយថាពួកគេនឹងធ្វើ។

ប៉ុន្តែតើពួកគេកំពុងស្វែងរកអ្វី? "និកាយរបស់យើងនឹងផលិតវា។ ប្រសិនបើវាមិនមកតាមរយៈយើង បាទីស្ទ ប្រេសប៊ីធើរៀន ក្រុម—ក្រុមជំនុំ វ៉ែនណេស មាន...ប្រសិនបើយើងមិនផលិតវាទេ វាមិនពិតទេ។"

រឿងដដែលដែលពួកគេបានធ្វើនៅថ្ងៃនោះ! ហើយវាមកហើយទៅ ហើយ

ពួកគេមិនដឹងទេ។ ពួកគេមិនទទួលស្គាល់វាទេ ទោះបីជាវាបានបំពេញគ្រប់ព្រះបន្ទូលក៏ដោយ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ពួកគេបានធ្វើដូចដែលបានចុះបញ្ជីថាពួកគេនឹងធ្វើ។ ដូច្នេះពួកគេនឹងធ្វើដូចកូនមនុស្ស" ទ្រង់នឹងត្រូវបានបដិសេធ។

120 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ ដូចគ្នានៅក្នុងសម័យសាសន៍ដទៃ យោងទៅតាមបទគម្ពីរសន្យានៃម៉ាឡាគី ៤។

ដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បទគម្ពីរទាំងអស់ត្រូវបានបំផុសគំនិត ហើយមិនអាចរារាំងការបំពេញបានឡើយ។" គ្មានវិធីណាដើម្បីរក្សាបទគម្ពីរពីការបំពេញឡើយ។ ទាំងអស់ត្រូវតែបំពេញ។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថាវានឹងកើតឡើង។ ហើយនៅទីនេះយើងឃើញថាវាបានកើតឡើង។ យើងឃើញវា។

121 "ស្តារ" អ្វី នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ? បងប្អូននិកាយអើយ សូមស្តាប់! ស្តារពេនទីកុស្ត ពិធីបុណ្យដើមឡើងវិញ។ ដូចជាវានៅដើមដំបូង ដូច្នេះវានឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញមុនពេលបុណ្យត្រែរបស់អ៊ីស្រាអែលនឹងបន្លឺឡើង។ ត្រូវតែស្តារឡើងវិញ! ត្រូវតែមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ម៉ាឡាគី ៤ បាននិយាយថាវានឹងស្តារឡើងវិញនូវជំនឿរបស់ឪពុកចំពោះកូន តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង។

122 ប្រសិនបើអ៊ីស្រាអែលបានទទួលស្គាល់ព្រះមេស្ស៊ី ទីសម្គាល់ដែលបានសន្យា ពួកគេនឹងមិនទៅកន្លែងដែលពួកគេនៅសព្វថ្ងៃនេះទេ។ ប្រសិនបើពួកគេ... ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនធ្វើវា? វាគួរឱ្យអាណិតណាស់។ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនធ្វើវា? ពីព្រោះព្រះមានបន្ទូលថាពួកគេនឹងមិនធ្វើវាទេ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿ និយាយថា "អាម៉ែន។" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] ព្រះមានបន្ទូលថាពួកគេនឹងមិនធ្វើវាទេ។

ហើយវាជាដូចគ្នាដែលព្រះបានមានបន្ទូល នៅក្នុងយុគសម័យក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ វានឹងកើតឡើង ហើយនៅទីនេះវានៅចំពោះមុខពួកគេ។ តើពួកគេអាចធ្វើអ្វីបានក្រៅពីធ្វើវា?

123 ប្រសិនបើពួកគេទទួលស្គាល់តែទីសម្គាល់ដែលបានសន្យានៃព្រះមេស្ស៊ីដែលជាសញ្ញានៃកូនមនុស្ស! ទ្រង់យាងមកក្នុងព្រះនាមនៃកូនមនុស្ស។ ឥឡូវនេះទ្រង់នៅក្នុងព្រះនាម តាមរយៈយុគសម័យពេនទីកុស្ត នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ

បរិសុទ្ធ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ឥឡូវនេះ រឿងបន្ទាប់គឺសហស្សវត្សរ៍ ព្រះរាជបុត្រារបស់ដាវីឌ។ "បុត្រា" បីនាក់ ព្រះតែមួយ។ ដូចគ្នា "ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" ព្រះតែមួយ។ ព្រះរាជបុត្រាដាវីឌ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ... ព្រះរាជបុត្រាដាវីឌ កូនមនុស្ស ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ គឺជាព្រះតែមួយគ្រប់ពេលវេលា គ្រាន់តែនៅក្នុងកិច្ចការបីផ្សេងគ្នា។

124 ដូច្នេះគឺ "ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" មិនមែនជាព្រះបីអង្គទេ ប៉ុន្តែព្រះតែមួយនៅក្នុងសម័យកាន់កាប់ត្រួតត្រាបី កិច្ចការបីដូចជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ប៉ុន្តែដូចសព្វថ្ងៃនេះ ខ្ជាក់បែបបុរាណដូចពួកគេកាលពីមុន ខ្ជាក់តាមប្រពៃណី ពួកគេមិនឃើញវាទេ។ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមើលមិនឃើញ? ពួកគេមិនដែលឃើញវាទេ។ សូមចាំថា នោះជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។**

និយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយដូច្នេះ?"

ដូចគ្នានឹងយ៉ូហានបានធ្វើដែរ ដូចគ្នានឹងពួកគេផ្សេងទៀតដែរ។ មានមួយជាប់នៅទីនេះ ហើយនៅទីនោះ ដែលត្រូវនាំចេញ។ អូ ចៀមរបស់ព្រះអើយ សូមស្តាប់ព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ! "ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ។"

125 ស្ត្រីនៅអណ្តូងបានទទួលស្គាល់ថ្ងៃរបស់នាង ដោយសញ្ញានៃព្រះមេស្ស៊ី។ នាងមានរូបរាងអាក្រក់។ នាងមិនចង់ល្ងីល្ងើជាមួយព្រះវិហារចាស់ដូចដែលពួកគេកំពុងធ្វើទេ។ ពួកគេរស់នៅគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ នាងមិនជឿលើរឿងនោះទេ។ ប៉ុន្តែនាងដឹងថាវានឹងមកនៅថ្ងៃណាមួយ។ ក្មេងតូចដ៏កំសត់ម្នាក់នៅទីនោះ នៅតាមផ្លូវទៅអណ្តូង នាងបានរកឃើញអ្វីដែលនាងកំពុងស្វែងរក នៅពេលដែលទ្រង់ចាប់ផ្តើមបង្ហាញដល់នាងនូវអាថ៌កំបាំងនៃចិត្តរបស់នាង ប្រាប់នាងពីអំពើបាបដែលនាងកំពុងរស់នៅ។

នាងបាននិយាយថា "លោក ខ្ញុំយល់ឃើញថាអ្នកគឺជាហោរា។" ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនមានវាអស់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំមកហើយ។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំយល់ថាអ្នកគឺជាហោរា។ ហើយខ្ញុំដឹងថានៅពេលដែលព្រះមេស្ស៊ីយាងមកទ្រង់នឹងធ្វើការទាំងនេះ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាទ្រង់។"

126 នាងបានទទួលស្គាល់។ មិនមានសំណួរទៀតទេ "តើអ្នកអាចបញ្ជាក់វាដោយរបៀបណា?" វាត្រូវបានបញ្ជាក់រួចហើយ។ "នៅពេលដែលព្រះមេស្ស៊ីយាងមក នេះគឺជាអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។"

មែនហើយ ប្រសិនបើនាងអាចស្គាល់វាដោយបទគម្ពីរ តើយើងមិនអាចស្គាល់ពន្លឺពេលល្ងាចនិងសញ្ញានៃថ្ងៃនេះទេឬ?

"យើងដឹងថានៅពេលដែលព្រះមេស្ស៊ីយាងមកទ្រង់នឹងបង្ហាញយើងនូវរឿងទាំងអស់នេះ។ ទ្រង់នឹងប្រាប់យើងពីរឿងនេះ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាព្រះអង្គដែលនិយាយទៅកាន់អ្នក។"

127 គ្មានសំណួរទៀតទេ។ នាងបានចេញទៅ ហើយនាងបានប្រាប់ប្រជាជនថា "មកមើល! ទ្រង់នៅទីនេះ។" គ្មានសំណួរអ្វីទៀតទេចំពោះនាង។ វាត្រូវបានដោះស្រាយ ដោយសារតែនាងបានទទួលស្គាល់ថ្ងៃដែលនាងកំពុងរស់នៅ។ នាងបានទទួលស្គាល់វា។

128 ណាថាណែល ជាជនជាតិហេព្រើរដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដែរ នៅពេលដែលគាត់បានឃើញទីសម្គាល់នៃព្រះមេស្ស៊ីដែលត្រូវបានសន្យានៅទីនោះ មិនថាមានបូជាចារ្យប៉ុន្មាននាក់ អ្វីផ្សេងទៀត។

តើវាបានធ្វើអ្វី? វាបានរំខានដល់សង្ឃ ដើម្បីឃើញពួកគេចាកចេញពីព្រះវិហារហើយទៅ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ចូលរួមការប្រជុំរបស់ទ្រង់ អ្នកនឹងត្រូវបណ្ដេញចេញ។ យើងនឹងដេញអ្នកចេញពីនិកាយ។"

129 សព្វថ្ងៃនេះ។ "យើងនឹងដកអ្នកចេញពីអង្គការរបស់យើង ប្រសិនបើអ្នកចូលរួមការប្រជុំរបស់គាត់។"

130 ចាំមនុស្សខ្វាក់ទេ? ឪពុកនិងម្ដាយមិនអាចឆ្លើយបានទេ ពួកគេខ្លាច។ ដោយសារតែពួកគេបាននិយាយថា "អ្នកណាដែលទៅជួបព្រះយេស៊ូវ ឬ—ឬចូលរួមការប្រជុំរបស់ទ្រង់ ពួកគេនឹងត្រូវបានបណ្ដេញចេញ។" ប៉ុន្តែ មនុស្សខ្វាក់នោះអាចនិយាយដោយខ្លួនឯងបាន អ្នកដែលធ្លាប់ខ្វាក់អាចមើលឃើញ។

131 ខ្ញុំដែលពីមុនខ្វាក់ភ្នែក ឥឡូវនេះអាចមើលឃើញ។ ខ្ញុំដែលមិនដឹងរឿងទាំងនេះ វាត្រូវបានបើកឲ្យខ្ញុំស្គាល់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ងាកចេញ និកាយ

ព្រោះពួកគេកំពុងមក យ៉ាងណាក៏ដោយ! "ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានលើកឡើងពីផែនដី ខ្ញុំនឹងទាញមនុស្សទាំងអស់មករកខ្ញុំ។"

132 ណាថាណែលបានទទួលស្គាល់វា។ គាត់បានស្គាល់វា។

133 ដូចគ្នានឹងភស្តុតាងបទគម្ពីររបស់លោកម៉ូសេ បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូល។ ម៉ូសេបានដឹងថានោះគឺជាការសន្យានៃថ្ងៃនោះ ពីព្រោះវាជាបទគម្ពីរ មិនថាចម្លែកយ៉ាងណាទេ។ គាត់បាននិយាយថា "តើខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកណា...ខ្ញុំនឹងប្រាប់ពួកគេថាខ្ញុំបានឃើញពន្លឺមួយត្រឡប់មកវិញនៅទីនេះក្នុងទីរហោស្ថាន។ តើខ្ញុំអាចប្រាប់ពួកគេឥឡូវនេះដោយរបៀបណាថាមានពន្លឺមួយនៅខាងក្រោយនេះ ហើយពន្លឺនេះបានប្រាប់ខ្ញុំទៅទីនោះ?"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រាកដណាស់ ម៉ូសេ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក។" ហើយមិនត្រឹមតែ...

134 ទ្រង់មិនបានបង្ហាញខ្លួននៅអេហ្ស៊ីបទេ គ្រាន់តែដោយអព្ភូតហេតុនិងទីសម្គាល់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់បាននាំពួកគេទាំងអស់មកជុំគ្នា ទ្រង់បានលេចមកឱ្យពួកគេម្តងទៀត ហើយបានបង្ហាញពីការបម្រើរបស់ម៉ូសេនៅចំពោះមុខពួកអ្នករើសតាំងនិងការហៅ-ចេញ។ នៅពេលដែលហោរានោះបានកាត់ពួកគេចេញពីប្រជាជាតិនោះ ហើយនាំពួកគេចូលទៅក្នុងកន្លែងមួយ បន្ទាប់មកបង្គោលភ្លើងបានលេចមកម្តងទៀត ហើយនៅលើកំពូលភ្នំស៊ីណាយ។

135 ស្របជាមួយវានៅថ្ងៃនេះ។ ហ៊ឹម។ អាម៉ែន! សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់! វាលើសពីជីវិតសម្រាប់ខ្ញុំ។ យុគសម័យរបស់ខ្ញុំចាប់ផ្តើមដើរទៅមុខ ហើយខ្ញុំឃើញសម័យកាលនៃភាពមិនសមរម្យ និងអំពើអសីលធម៌កំពុងវាយលុកទឹកដីនិងអ្វីៗ បន្ទាប់មកខ្ញុំមើលទៅក្រោយហើយឃើញអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ចិត្តខ្ញុំលោតដោយអំណរ ដោយដឹងថា មួយរយៈក្រោយមក រោងឧបោសថនៅលើផែនដីនេះនឹងត្រូវរំលាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានម្នាក់កំពុងរង់ចាំ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមទាញមនុស្ស កាត់ពួកគេចេញពីរឿងទាំងនេះ ដើម្បីទាញពួកគេចេញ ដើម្បីបង្ហាញពួកគេ ដោយបទគម្ពីរថា ព្រះកំពុងឈរនៅទីនោះ ជាមួយនឹងការបញ្ជាក់នៃបង្គោលភ្លើង ដែលរាប់រយរាប់ពាន់នាក់បានឃើញ ហើយថែមទាំងបានយកកាមេរ៉ា ពីពេលមួយទៅពេលមួយ ដើម្បីបញ្ជាក់វា។

136 អ្នកក្លែងបន្លំក្រោកឡើង។ ប្រាកដណាស់ វាត្រូវតែកើនឡើង។ អ្នកក្លែងបន្លំបានក្រោកឡើងនៅថ្ងៃរបស់លោកម៉ូសេហើយធ្វើដូចគ្នា។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ញែកខ្លួនអ្នកចេញ ម៉ូសេ។ កុំនៅក្បែរពួកគេ។ ខ្ញុំនឹងលេបពួកវាចោល។" ហើយពិភពលោកបានទទួលពួកគេ។ ហើយវាក៏ដូចគ្នាដែរនៅថ្ងៃនេះ ត្រលប់ទៅពិភពលោកវិញ គ្រោងការណ៍លុយនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ?

137 ទីសម្គាល់បទគម្ពីររបស់លោកម៉ូសេ! គាត់គឺជា—គាត់គឺជាហោរាដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះដែលបានចុះទៅទីនោះដើម្បីរំដោះពួកគេ ហើយពួកគេបានទទួលស្គាល់វា។ ពួកគេបានស្គាល់ទីសម្គាល់។ ទ្រង់គឺជាការសន្យាតាមបទគម្ពីរពិតប្រាកដបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។

138 ព្រះយេស៊ូវគឺជាការសន្យានៃបទគម្ពីរ ដែលបានបង្ហាញដល់ស្ត្រីនោះ។ ឬទ្រង់គឺជាការបកស្រាយ។ ព្រះយេស៊ូវគឺជាអ្នកបកស្រាយបទគម្ពីរ។ ជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់បានបកស្រាយបទគម្ពីរ។

139 តើអ្នកមិនឃើញសារនៃសម័យកាលទេឬ? តើអ្នកអាចទទួលស្គាល់ថាយើងនៅឯណាទេ? សារខ្លួនវាផ្ទាល់ ចេញពីបទគម្ពីរ បកស្រាយដល់អ្នកនូវពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ វាជាការបកស្រាយ។

140 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅអ៊ីស្រាអែលថា "បើអ្នកគ្រាន់តែស្គាល់ថ្ងៃរបស់អ្នក។" មានពេលមួយ ទ្រង់គង់លើភ្នំអូលីវ ទ្រង់ទតមើល ហើយមានបន្ទូលថា "យេរូសាឡិម អូយេរូសាឡិម!" ទ្រង់ព្រះកន្សែងយំ។ ទ្រង់ទតចុះ។ ទ្រង់បានឃើញ។

មិនមែននៅក្នុងការប្រៀបធៀបណាមួយទេ ប្រហែលជាវិធី។ នៅយប់ផ្សេងទៀត ព្រឹកផ្សេងទៀត ប្រហែលម៉ោងដប់ព្រឹក នៅពេលដែលខ្ញុំបានឃើញក្រុមជំនុំស្រីពេស្យានោះ។ នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក អ្នកមានអារម្មណ៍ថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងស្រក់ទឹកភ្នែក។

"យេរូសាឡិម ឱយេរូសាឡិមអើយ ប៉ុន្មានដងហើយដែលអញនឹងដាក់ឯង។ ប៉ុន្តែតើអ្នកបានធ្វើអ្វី? ទ្រង់បានសម្លាប់ហោរាដែលខ្ញុំបានចាត់ឲ្យមកឯអ្នករាល់គ្នា។ អ្នកបានសម្លាប់ពួកគេ។"

ហើយរាជ្យសារត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់ក្រុមជំនុំ សព្វថ្ងៃនេះ ត្រូវបានសម្លាប់ដោយនិកាយរបស់ពួកគេ។ បទគម្ពីរត្រូវបានសម្លាប់ដោយគោលលទ្ធិរបស់

ពួកគេ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បើអ្នកគ្រាន់តែដឹងថ្ងៃរបស់អ្នក! ប៉ុន្តែវាឆ្ងាយពេកហើយ ឥឡូវនេះវាឃើតពេលហើយ។" វាគឺដូចគ្នាជាមួយក្រុមជំនុំ!

141 ខ្ញុំជឿដោយអស់ពីចិត្តថា នាងគឺហួសពីការប្រោសលោះ។ មិនថាអ្នកចង់គិតអំពីវាទេ វាជាគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ *នេះជារបស់ខ្ញុំ*។ ឃើញទេ? អ្នកមិនចាំបាច់មានគំនិតរបស់ខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថានាងគឺជាអតីតកាលនៃការប្រោសលោះ ហើយអស់រយៈពេលប្រាំឬប្រាំមួយឆ្នាំកន្លងមក។ ខ្ញុំចាំ។ អ្នកចាំទីក្រុងឈីកាហ្គោ។ មើលអ្វីដែលបានកើតឡើងតាំងពីពេលនោះមក ហើយមើលវាបន្តកើតឡើង។ ឃើញទេ? សូមចាំថា ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំគឺនៅពីមុខវា។ វាជាប់គាំងនៅទីនោះ។ វាជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។** មើលប្រសិនបើនាងមិនបានធ្លាក់ចុះទេបន្ត។

142 សូមក្រឡេកមើលឆ្នាំ ១៩៣៣ តើវានិយាយយ៉ាងដូចម្តេចថាស្ត្រីនឹងធ្វើសកម្មភាពនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។ របៀបដែលវាបាននិយាយថាប្រជាជន... តើមូសូលីនី របៀបដែលគាត់មកដល់ទីបញ្ចប់របស់គាត់។ របៀបដែលហ៊ីត្លែរនឹងឈានដល់ទីបញ្ចប់អាថ៌កំបាំង។ របៀបដែលលទ្ធិទាំងបីនឹងមកក្នុងលទ្ធិកុម្មុយនិស្ត។ របៀបដែលម៉ាស៊ីននឹងមក មើលទៅដូចជាស៊ុត។ ហើយរបៀបដែលស្ត្រីស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ហើយមើលទៅដូចបុរស សូម្បីតែសម្លៀកបំពាក់ក្រោមរបស់ពួកគេ ហើយទីបំផុតនឹងមកដាក់ដូចជា ស្លឹកល្វា នៅលើវា។ តើទង្វើអសីលធម៌ របៀបដែលពួកគេនឹងប្រព្រឹត្តនៅថ្ងៃនេះ។ មើលអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ ហើយវានៅចំពោះមុខអ្នក។

143 ប្រសិនបើស្ត្រីគ្រីស្ទានអាច...តែហៅថាស្ត្រីគ្រីស្ទានអាចស្គាល់បាន អាចទទួលស្គាល់ថាវិញ្ញាណអសីលធម៌នៅលើពួកគេគឺជារបស់អារក្ស ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេកាត់សក់។ អារក្សគឺជារឿងតែមួយគត់ដែលអាចធ្វើបាន។ នោះគឺផ្ទុយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះសម្រាប់អ្នក ដូចជាវានៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? បើគេអាចទទួលស្គាល់! ពួកគេព្យាយាមនិយាយថា "អូ គ្រូអធិប្បាយដ៏បរិសុទ្ធចាស់តូចនោះ និយាយ!" វាមិនមែនជាខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំមិនប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែដកស្រង់ព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណោះ។ ប្រសិនបើពួកគេអាចទទួលស្គាល់ថាវាជាអារក្ស។

144 ពួកគេហៅខ្លួនឯងថាជាគ្រីស្ទាន។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "តើអ្នកអាច

ហៅខ្ញុំថា 'ព្រះអម្ចាស់' ហើយកុំធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំប្រាប់ឱ្យធ្វើដូច្នេះ?" ពួកគេមិនអាចជាគ្រីស្ទានបានទេ។ ខ្ញុំមិនមែនជាចៅក្រមរបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយអ្វីដែលព្រះបន្ទូលបាននិយាយ។ "តើអ្នកអាចហៅខ្ញុំថា 'ព្រះអម្ចាស់' ហើយបន្ទាប់មកមិនធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយឱ្យធ្វើអញ្ចឹង?" ហើយព្រះបន្ទូលទាំងមូលនៅទីនេះគឺជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ "តើអ្នកហៅខ្ញុំថា 'ព្រះអម្ចាស់' យ៉ាងដូចម្តេច?"

145 ប្រសិនបើពួកគេអាចទទួលស្គាល់ថាវាជាអារក្ស ដែលជាវិញ្ញាណអសីលធម៌។ ស្រីស្អាតខ្លះនៅទីនោះ...

146 ខ្ញុំគិតថានេះជាកន្លែងប្រមាថមើលងាយបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ គឺជេហ្វីសាន់វីល រដ្ឋឥណ្ឌាអាណា សម្រាប់ស្ត្រីអាក្រាត។ ខ្ញុំបាននៅហូលីវូដ។ ខ្ញុំបានទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ខ្ញុំបាននៅទូទាំងពិភពលោក ហើយខ្ញុំបានឃើញភាពកខ្វក់គ្រប់ប្រភេទ។ ខ្ញុំបានឃើញវានៅប៉ារីស។ ខ្ញុំបានឃើញវានៅក្នុងប្រទេសអង់គ្លេស ដែលជាមេរបស់ពួកគេទាំងអស់។

147 ខ្ញុំគិតថាប្រទេសអង់គ្លេសនឹងត្រូវលិចនៅថ្ងៃណាមួយនៅក្រោមមហាសមុទ្រ។ វាសមនឹងទទួលបានវា កខ្វក់ កខ្វក់! នោះគឺជាអាងដ៏អសីលធម៌នៃលោកិយ ដែលជាមនុស្សដែលគ្មានបទគម្ពីរ បដិសេធមនុស្សដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ នាងក្លាយជាដូច្នេះដោយសារតែនាងបានបដិសេធសេចក្តីពិត។

148 ប៊ីលីហ្គ្រាហាំបាននិយាយថាគាត់ត្រូវយកប្រពន្ធរបស់គាត់ចេញពីឧទ្យានរឿងផ្លូវភេទកើតឡើងរវាងបុរសនិងស្ត្រី ក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រី នៅខាងក្រៅឧទ្យានដោយបើកចំហ។ នាងក្លាយជាអាងទឹកស្អុយ បារាំងក៏ដូចគ្នាដែរ ពិភពលោកទាំងមូល។ ហើយសហរដ្ឋអាមេរិកក៏ក្លាយជាអ្នកដឹកនាំពួកគេទាំងអស់!

149 សូមមើលនៅថ្ងៃនេះ។ ធ្វើឱ្យពួកគេកាត់សក់របស់ពួកគេ ស្លៀកខ្លី ខោខ្លី ជក់បារី និងហៅខ្លួនឯងថាជាអ្នកជឿ។ តើអ្នកមិនដឹងថា បងស្រី ឬស្ត្រី... មានន័យថា អត់ទោស មិនមែនប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំទេ ធ្វើរឿងដូចនោះ។ តើអ្នកមិនដឹងថាវាជាអារក្សទេឬ? ប៉ុន្តែអ្វី...

ដូចជនជាតិយូដាពីបុរាណ អ្នកនឹងមិនជឿព្រះបន្ទូលដែលត្រឹមត្រូវទេ

នៅពេលដែលវាបានបង្ហាញដល់អ្នក។ អ្នកព្យួរលើប្រពៃណីនិកាយរបស់អ្នក ដែលនិយាយថាវាមិនអីទេ។ អ្នកនិយាយភាសាដទៃ អ្នកលោតឡើងចុះ អ្នកច្រៀងដោយវិញ្ញាណ ហើយកាត់សក់របស់អ្នក។ តើអ្នកអាចស្រមៃថាគ្រីស្ទានម្នាក់ធ្វើដូច្នេះទេ?

ខ្ញុំបានឃើញអារក្ស ខ្ញុំបានឃើញគ្រូធ្មប់ ខ្ញុំបានឃើញពួកគេនិយាយភាសាដទៃនិងបកស្រាយ ហើយលោតឡើងចុះហើយរាំក្នុងវិញ្ញាណ ផឹកឈាមចេញពីលលាដ៍ក្បាលមនុស្ស ហើយដាក់បណ្តាសាព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

150 អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ។ ហាលេលូយ៉ា! ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ខ្ញុំ..." អ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្វី?

ក្រុមជំនុំគឺជាព្រះបន្ទូល! ហើយព្រះបន្ទូលចែងថា "វាជាការអាម៉ាស់សម្រាប់អ្នកក្នុងការធ្វើវា។"

អ្នកជាក្រុមផារិស៊ីខ្វាក់ នាំពួកគេជាក្មេងក្រីក្រទៅនរកដូចនោះ ព្រោះអ្នកខ្លាចសំបុត្រអាហារ ហើយអ្នកនឹងត្រូវចាកចេញពីនិកាយរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកចាប់ផ្តើមអ្វីមួយអំពីវា។ ខ្មាស់គេណាស់ អ្នកកំពុតអើយ! ខ្មាស់អៀនចំពោះវា។ ឃើញពេលវេលាជិតមកដល់ដូចនេះ ហើយអ្នកបង្វែរប្រពៃណីរបស់អ្នកចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ តើអ្នកហ៊ានយ៉ាងណា ខ្វាក់ម្នាក់ឯង!

151 តើព្រះគម្ពីរមិននិយាយថាអ្នកខ្វាក់ទេឬ? តើអ្នកមិនអាចយល់ថាអ្នកខ្វាក់ភ្នែកទេឬ? ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាគឺអ្នក។ "ហើយអ្នកនៅអាក្រាត វេទនា ខ្វាក់ភ្នែក ហើយមិនដឹងខ្លួនសោះ។" នៅពេលដែលអ្នកគិតថាអ្នកមានព្រះវិហារដ៏ធំបំផុតនៅក្នុងទីក្រុង ហើយអ្នកធ្វើ*បែបនេះ បែបនោះ ឬផ្សេងទៀត* ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាអ្នកកំសត់ពិតមែនហើយ ហើយអ្នកខ្វាក់។ ហើយទ្រង់នៅតែឈរនៅមាត់ទ្វារ ដោយព្យាយាមលក់ការមើលឃើញខ្លះឱ្យអ្នក មិនមែនលក់វាឱ្យអ្នក ប៉ុន្តែឱ្យវាទៅអ្នកហើយអ្នកនឹងមិនទទួលវាផង។ បំពេញតាមបទគម្ពីរ។

152 តើអ្នករស់នៅសម័យណាហើយ មនុស្សអើយ? តើអ្នកស្គាល់ពេលវេលាស្គាល់ទីសម្គាល់ទេ?

153 ពួកគេអាចដឹងថា ពួកគេជាស្ត្រី នោះគឺជាអារក្ស។ វាជាអារក្សមិនសមរម្យក្នុងនាមជាអ្នកជឿ។ វាតែងតែធ្វើបែបនោះ។ វាមករកហោរាទាំងអស់ វាមកគ្រប់

ឥស្សរជន វាថែមទាំងមកឯព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ក្នុងនាមជាអ្នកមានជំនឿ។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាគាត់នឹង "ជិតដល់ថ្ងៃចុងក្រោយ" សូម្បីតែពេនទីកុស្ត "ហើយនឹងបញ្ឆោតអ្នកដែលបានជ្រើសរើស" ចេញពីព្រះវិហារពេនទីកុស្តនោះ "ប្រសិនបើវាអាចទៅរួច។" [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

154 "មានមនុស្សតិចណាស់" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពីព្រោះឯទ្វារដែលនាំទៅឯជីវិតនោះតូច ហើយចង្អៀតវិញក៏មានមនុស្សតិចណាស់ដែលរកផ្លូវនោះឃើញ។ ដ្បិតដូចជានៅសម័យលោកណូអេ ដែលព្រលឹងទាំងប្រាំបីនាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ នោះកូនមនុស្សនឹងមកដល់យ៉ាងនោះដែរ។" គិតមើល! តើយើងរស់នៅសម័យណា? តើអ្នកស្គាល់ពេលវេលា ស្គាល់សម័យកាលនេះទេ?

ខ្ញុំកំពុងចំណាយពេលរបស់អ្នកច្រើន ប៉ុន្តែខ្ញុំមានពេលពីរបីនាទីទៀត។ ឃើញទេ?

155 ធ្វើឱ្យពួកគេកាត់សក់។ "មែនហើយ" ពួកគេនិយាយថា "ក្រុមជំនុំរបស់យើងមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះរឿងនោះទេ។" អ្នកដឹងថាហេតុអ្វីទេ? ពួកគេខ្វាក់។

"វាមិនមានគ្រោះថ្នាក់ទេក្នុងការកាត់សក់របស់អ្នក។" ព្រះគម្ពីរនិយាយថា មែនហើយ! វាជារឿងមិនសមរម្យសម្រាប់អ្នកសូម្បីតែកាត់សក់របស់អ្នកនិងសូម្បីតែអធិស្ឋាន។

អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ស្ត្រីម្នាក់គួរតែត្រូវបានគ្របដណ្តប់។" ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "សក់" របស់នាងគឺជាការបិទបាំងរបស់នាង។ មិនមែនមួកទេ សក់របស់នាង!

156 ចុះបើម៉ូសេបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងដោះមួករបស់ខ្ញុំជំនួសស្បែកជើងរបស់ខ្ញុំ"? វានឹងមិនដំណើរការទេ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ស្បែកជើង" ហើយព្រះមានន័យថាស្បែកជើង។

គាត់បាននិយាយថា "សក់" មិនមែនមួកទេ! ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ទ្រង់សពព្រះទ័យយ៉ាងនោះ ខ្ញុំប្រាកដណាស់។ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់! ទ្រង់មានន័យដូចអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ បទគម្ពីរគ្មានការបកស្រាយឯកជនទេ។ មិនមែនមានន័យសម្រាប់តែនិកាយរបស់អ្នកទេ វាមានន័យគ្រាន់តែជាអ្វីដែលវានិយាយ ហើយទ្រង់ជាអ្នកបកប្រែ។

157 និយាយថា "ខ្ញុំស្គាល់ស្ត្រីម្នាក់ដែលធ្វើដូច្នេះ។" ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកដឹងទេ។ ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលអំពីវា។ អ្នកសមនឹងខ្លួនអ្នក។

158 ប្រសិនបើពួកគេអាចទទួលស្គាល់ថាវាជាអ្វី ស្ត្រី។ អូ! ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអាចទទួលស្គាល់! ឬ "ពួកស្ត្រី" មិនមែនស្ត្រីទេ។

159 ខ្ញុំបានឃើញសញ្ញាមួយ ចុះពីប្លូបូអា ចុះមក ខ្ញុំជឿថាវាជាផ្លូវទីប្រាំនៅទីនោះ ហាងស្រាបៀមួយចំនួនបាននិយាយថា "តុសម្រាប់ស្ត្រី។" ខ្ញុំគ្រាន់តែឈប់នៅទីនោះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកមិនដែលមានវាទេ។" ស្ត្រីម្នាក់នឹងមិនទៅកន្លែងបែបនេះទេ។ ស្ត្រីម្នាក់អាច ប៉ុន្តែមិនមែនជាស្ត្រីទេ។

160 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ ការដួលរលំនៃពិភពលោកចាប់ផ្តើមដោយអំពើអសីលធម៌របស់ស្ត្រី? តើអ្នកដឹងទេថាវាបញ្ចប់ដូចគ្នា អំពើអសីលធម៌របស់ស្ត្រី? ហើយក្រុមជំនុំតំណាង គឺដោយស្ត្រី? ក្រុមជំនុំគឺជាស្ត្រី និយាយខាងវិញ្ញាណ។

កូនក្រមុំក៏ដូចស្ត្រីដែរ និយាយខាងវិញ្ញាណ។

161 អំពើអសីលធម៌របស់ក្រុមជំនុំ របៀបដែលវាត្រូវបានធ្វើ! មើលនិមិត្ត មើលទៅរបស់របរ ឃើញនិមិត្តដែលព្រះប្រទានឲ្យ ហើយនិមិត្តនោះជាការពិត។ ខ្ញុំមានព្រះគម្ពីរនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ សម្រាប់អ្នកនៅលើកាសែត ទស្សនិកជនអាចមើលឃើញវា។ ខ្ញុំបានឃើញ! ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិដឹងថានោះជាសេចក្តីពិត។ រហូតមកដល់ពេលនេះមិនដែលស្គាល់ទេ។ នៅទីនោះនាងគឺ "អាក្រាតហើយមិនដឹងអ្វីសោះ។" នាងទើបតែមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ។ ហ្នឹងហើយ។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលកូនក្រមុំតូចនោះមកក្នុងទិដ្ឋភាព វាខុសគ្នា។ "អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា!" អូ-ហូ។

162 អារក្សធ្វើវា។ ប៉ុន្តែដូចជាជនជាតិយូដាពីបុរាណ នៅពេលដែលពួកគេឃើញព្រះបន្ទូល...

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សទ្រង់ថា "ស្វែងរកក្នុងបទគម្ពីរ។ អ្នក អ្នកដឹងទេ អ្នកឆ្ងល់អំពីខ្ញុំនិងព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំ។ ស្វែងរកក្នុងបទគម្ពីរ។ នៅក្នុងពួកគេអ្នកគិតថាអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយពួកគេថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ ពួកគេប្រាប់អ្នកពីសាររបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចជឿខ្ញុំទេ ចូរជឿព្រះបន្ទូលដែលព្រះកំពុងបកស្រាយដល់អ្នក។"

163 "យើងនឹងមិនមានបុរសនេះគ្រប់គ្រងលើយើងទេ។ យើងមានបូជាចារ្យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង ជាដើម។" ទៅមុខ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់អាចនិយាយបាន។ យ៉ាងណាក៏ដោយ វាយឺតពេលហើយ។ ឃើញទេ? ប្រពៃណីនិកាយដែលនិយាយថាវាមិនអីទេ ពួកគេស្តាប់តាម។ ពួកគេចូលចិត្តស្តាប់...អ្នកជឿ—ព្រះបន្ទូល—របស់មនុស្សច្រើនជាងអ្នកជឿព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ពួកគេមិនទទួលស្គាល់ទេ។ ក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះមិនទទួលស្គាល់ធីម៉ូថេទី២ ៣ទេ។ ប្រសិនបើអ្នក...

164 ខ្ញុំឃើញអ្នកខ្លះកត់បទគម្ពីរចុះ។ ឥឡូវនេះ ទាំងនេះគឺជាបទគម្ពីរដែលខ្ញុំកំពុងដកស្រង់ពីទីនេះ។ កន្លែងណា ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់បានហៅការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្ញុំលើវា ឬដៃរបស់ខ្ញុំនៅលើវា ខ្ញុំអាចបង្ហាញពួកគេនូវបទគម្ពីរសម្រាប់វា។ ឃើញទេ?

165 ពួកគេមិនទទួលស្គាល់ធីម៉ូថេទី២ ៣ ដែលជាកន្លែងដែលវាបាននិយាយថា "នៅថ្ងៃចុងក្រោយ មនុស្សនឹងមានឫកខ្ពស់ ស្រឡាញ់ការសប្បាយជាងស្រឡាញ់ព្រះ អ្នកបំបែកបំបាក់ អ្នកចោទប្រកាន់មិនពិត អ្នកមិនជឿ និងអ្នកមើលងាយអ្វីដែលល្អ (កូនក្រមុំ) ឃើញទេ មានទម្រង់នៃការគោរពព្រះ ប៉ុន្តែបដិសេធអំណាចរបស់វា ពីការងាកចេញបែបនេះ។ ដ្បិតនេះគឺជាប្រភេទដែលនឹងចេញពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ ហើយនាំស្ត្រីឆ្កួតៗ ស្ត្រីល្ងង់នាំទៅដោយតណ្ហាចម្រុះ មិនដែលរៀន ឬមិនអាចមកចំណេះដឹងនៃសេចក្តីពិត។" មិនដែល! ពួកគេនឹងមិនធ្វើវាទេ ហើយពួកគេនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ។

ហើយផារិស៊ីខ្វាក់ តើអ្នកមិនអាចមើលឃើញវាទេឬ? ខ្ញុំមិនខឹងទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែបោះដែកគោលចូលហើយបោសវា។ ក្រុមជំនុំក៏មិនទទួលស្គាល់រឿងនេះដែរ។ ស្ត្រីមិនអាចយល់បានទេ។ ពួកគេត្រូវបានគេសន្មត់ថា..."ស្ត្រីល្ងង់ នាំទៅដោយតណ្ហាចម្រុះ" ហូលីវូដ វត្ថុទាំងអស់នេះ កាត់សក់ខ្លី ស្លៀកខ្លី ស្លៀកពាក់តុបតែងមុខ អ្វីៗទាំងអស់នេះ ដែលមិនធ្លាប់មាន។ តើអ្នកដឹងទេថាស្ត្រីដើរតួយ៉ាងសំខាន់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ?

166 អ្នកដឹងទេ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "អស់អ្នកដែលគេចចេញពីទោសដ៏ធំនេះ។ នឹងក្លាយជាមែកដ៏ស្រស់ស្អាតនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់"? ថ្ងៃណាមួយខ្ញុំនឹងទៅដល់វា បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ សម្រាប់អ្នកជាស្ត្រី។ សូមឱ្យអ្នកមើលអ្វីដែល

ព្រះគិតចំពោះស្ត្រីដែលពិតជារួចផុតពីទោសនៃថ្ងៃនេះ។ បាននិយាយថា "នាងនឹងស្រស់ស្អាត។"

167 ខ្ញុំបានឮស្ត្រីម្នាក់ នៅថ្ងៃមុន សើច...ក្មេងស្រីមួយក្រុមនៃស្ត្រីអាក្រាតពាក់កណ្តាល ដែលមានសីលធម៌ទាបជាង—ជាងមេឆ្កែ សើចនឹងស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់ដែលមានរ៉ូបវែង។ ស្តាប់នៅទីនេះ អ្នកជាមនុស្សស្រីតូច-ច្រឡឹង នាងមានអ្វីដែលអ្នកមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ នាងមានសីលធម៌។ អ្នកមិនដឹងថាឈ្មោះអ្វីទេ។ អ្នកស្ទើរតែ បានបាត់បង់វា នៅក្នុងលំយោល។ អ្នកមិនដឹងថាអ្វីត្រូវអ្វីខុសទេ នាងដឹង។ នាងមានអ្វីមួយលាក់ទុកក្នុងចិត្ត ដែលអ្នកមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ អ្នកបានបាត់បង់វា មិនអាចរកឃើញវាបានទេ។ តើអ្នកមិនហៅនាងថាម៉ូដចាស់ ជាដើមបែបនោះអី។ នាងដឹងអ្វីមួយដែលអ្នកមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ នាងបានលាក់នៅក្នុងចិត្តរបស់នាង ទ្រព្យសម្បត្តិនៃភាពថ្លៃថ្នូរ។ អ្នកមិនដឹងពាក្យមួយម៉ាត់ទេ។ ម្តាយរបស់អ្នកបាននាំអ្នកមកបែបនោះ។ គ្រូគង្វាលរបស់អ្នកបានអនុញ្ញាតឱ្យវា បង្ហាញកន្លែងដែលគាត់ឈរ។ ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយអំពីគាត់នៅទីនេះ។ ឃើញទេ? មើលកន្លែងដែលអ្នកនៅ ក្រុមជំនុំ?

168 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បទគម្ពីរទាំងអស់នេះត្រូវតែបំពេញ។" ហើយវាត្រូវបានបំពេញ។

169 ចំណាំ "ដូចជាយ៉ាណែសនិងយ៉ាមប្រេសក៏ប្រឆាំងនឹងម៉ូសេដែរ" គាត់នឹងមកតាម ពួកគេខ្លះ។ មិនមែន ឥឡូវនេះ គាត់មិននិយាយអំពីមេតូឌីស បាទីស្ទទេ នៅទីនេះ ពួកគេនៅក្រៅរូបភាព។ ឃើញទេ? "ប៉ុន្តែដូចជាយ៉ាណែសនិងយ៉ាមប្រេសបានប្រឆាំងនឹងម៉ូសេនិងអើរ៉ុន ពួកគេក៏ដូចគ្នាដែរ មនុស្សដែលមានគំនិតស្តីបន្ទោសអំពីសេចក្តីពិត" ត្រូវបានបង្វែរទៅជាគោលលទ្ធិនិងការបង្រៀនរបស់ក្រុមជំនុំ ជំនួសឱ្យព្រះគម្ពីរ។

ហើយបន្ទាប់មកយ៉ាណែសនិងយ៉ាមប្រេសអាចធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលម៉ូសេអាចធ្វើបាន។ ឃើញទេ "ដូចជាយ៉ាមប្រេស" ឃើញភាពស្របគ្នានៅទីនោះទេ?

"ដូចជាយ៉ានណេសនិងយ៉ាមប្រេសបានប្រឆាំងនឹងលោកម៉ូសេ ដូច្នេះមនុស្សទាំងនេះដែលមានគំនិតទុច្ចរិតទាក់ទងនឹងសេចក្តីពិត ប្រឆាំងនឹងវា" នឹងមិនមានវានៅក្នុងសង្កាត់របស់ពួកគេ នឹងមិនសហការជាមួយវា នឹងមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ប៉ុន្តែបាននិយាយថា "ភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបាន

បង្ហាញ។" នៅពេលដែលកូនក្រមុំនោះឈរហើយឡើងទៅលើមេឃ វានឹងត្រូវបានគេស្គាល់ កុំបារម្ភ ដូចលោកម៉ូសេដែរ នៅពេលដែលគាត់បានយកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ហើយបានរត់ចេញពីស្រុកអេស៊ីប ហើយអេហ្ស៊ីបក៏លិចលង់។ ត្រូវហើយ។

170 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បទគម្ពីរទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយការបើកសម្តែង ដូច្នេះបទគម្ពីរទាំងអស់ត្រូវតែបំពេញ។" នៅពេលដែលទ្រង់...

ពួកគេបានសួរទ្រង់ថា "អ្នកតាំងខ្លួនឯងជាព្រះ។"

171 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅក្នុងច្បាប់របស់អ្នក ចូរហៅហោរាទាំងនោះដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមក អ្នកបានហៅពួកគេថាជា 'ព្រះ' ហើយពួកគេគឺជារូបព្រះ។" បាននិយាយថា "ដូច្នេះ តើអ្នកអាចថ្កោលទោសខ្ញុំដោយរបៀបណាពេលខ្ញុំនិយាយថាខ្ញុំជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ? បទគម្ពីរទាំងអស់នេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយការបើកសម្តែង ទាំងអស់ត្រូវតែបង្ហាញឱ្យឃើញ វាទាំងអស់ត្រូវតែបំពេញ។"

ឃើញទេ ពួកគេគ្រាន់តែខ្វាក់ដូច្នេះ ពួកគេត្រូវបានទទួលយកជាមួយនឹងពាក្យរបស់មនុស្ស ជំនួសឱ្យការទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យស្ត្រីធ្វើដូច្នេះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យគ្រូអធិប្បាយធ្វើដូច្នេះ។ ពួកគេត្រូវបានទទួលយកជាមួយប៊ីស្សពជំនួសឱ្យព្រះយេស៊ូវ។ ពួកគេត្រូវបានយកនៅក្នុងវាជាមួយ—ជាមួយកាបូបលុយរបស់ពួកគេ ក្រុមជំនុំដ៏ធំ។

172 មើលថាតើខ្ញុំពេញនិយមឬអត់។ យកមនុស្សចេញពីជេហ្វឺសាន់វីលជាមួយនឹងក្រុមតូចនៅទីនេះពីជេហ្វឺសាន់វីល យកអ្នកខាងក្រៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ចេញពីរោងឧបោសថព្រឹកនេះ ខ្ញុំមិនមានឬមានពាក់កណ្តាលដប់នាក់ដើម្បីអធិប្បាយទេ។ តើវាជាអ្វី? នាងត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅទូទាំងប្រទេស ពីញូវយ៉កពីម៉ាសាឈូសេត ទៅបូស្តុន រដ្ឋ ម៉ែន ថេនណេស៊ី ហ្សកហ្ស៊ី អាល់ឡាបាម៉ា និងនៅជុំវិញប្រទេស។ ពួកគេកំពុងប្រមូលផ្តុំគ្នា។ អាម៉ែន! នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ "វានឹងជាពន្លឺនៅពេលល្ងាច។"

173 ពួកគេមិនអាចស្គាល់ពន្លឺពេលល្ងាចបានទេ។ នោះហើយជាបញ្ហា។ នាងគ្រាន់តែមិនទទួលស្គាល់វា។ នាងខ្វាក់ភ្នែកពេក។ ព្រះគម្ពីរបានថែងអញ្ចឹង។

174 ប្រទេសរុស្ស៊ីបានទទួលតែកន្លែងរបស់នាងនៅលើពិភពលោកក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រ

មិនលើសពីសែសិបឆ្នាំមុន។ អ្នកដឹងទេ នៅពេលដែលសង្គ្រាមលោកលើកទីមួយមកដល់ ពួកគេមិនដែល...ពួកគេមិនអើពើនឹងរុស្ស៊ីទេ។ បងប្រុសរ៉យ...វាគ្រាន់តែជាក្រុមមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ ស៊ីបេរីចាស់ធំៗ មានពុកមាត់ពាសពេញមុខ ហើយមិនស្គាល់ដៃស្តាំនិងឆ្វេងផង។ ត្រឹមត្រូវហើយ រុស្ស៊ី ប៉ុន្តែនាងបានទទួលស្គាល់កន្លែងរបស់នាង។ នាងត្រូវតែធ្វើវាដើម្បីបំពេញបទគម្ពីរ។ អ្នកដឹងពីទំនាយរបស់ខ្ញុំអំពីអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយនឹងកើតឡើង របៀបដែលពួកគេទាំងអស់នឹងប្រមូលផ្តុំនៅក្នុងកុម្មុយនិស្ត។ ឥឡូវនេះនាងដឹកនាំពិភពលោកក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រ។ យើងនៅខាងក្រោយនាង។ ពិភពលោកទាំងមូលនៅពីក្រោយនាង។ នាងដឹកនាំកន្លែងរបស់នាង។ នាងទើបតែទទួលស្គាល់ថានាងមានខួរក្បាលខ្លះដែរ។

175 សូមកត់សម្គាល់ មនុស្សមានញ្ញាណប្រាំមួយដូចគ្នាដែលគាត់មានកាលពីប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំមុន។ ប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំមុន ជាមួយនឹងអារម្មណ៍ដែលគាត់មានគាត់បានទាក់ទងផ្ទះរបស់គាត់នៅលើផែនដី ហើយបម្រើព្រះ។ ហើយឥឡូវនេះក្នុងរយៈពេលចិតសិបប្រាំឆ្នាំកន្លងមកនេះ បុរសនោះបានមកពីសេះនិងសត្វស្លាបទៅជាអវកាសយានិក។ ហេតុអ្វី? គាត់បានងាកចេញពីជំនឿរបស់គាត់លើព្រះហើយបានប្រែក្លាយវាទៅជាញ្ញាណនិងសមត្ថភាពរបស់គាត់ក្នុងនាមជាមនុស្ស។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? គាត់ឈប់ទុកចិត្តព្រះ។ គាត់ទុកចិត្តខ្លួនឯង។

176 ដូចជាស្ត្រីដែលមិនស្មោះត្រង់នេះ។ តើនាងឈ្មោះអ្វី វ៉ាស៊ីនតោននៅទីនោះ ដែលបានផ្លាស់ប្តូរទាំងអស់នេះ? [មាននរណាម្នាក់និយាយថា "ម៉ូរ៉ាយ។"—អេដ។] តើនាងឈ្មោះអ្វី? ["ម៉ូរ៉េ។"] នាងម៉ូរ៉េបាននិយាយថា "ដរាបណាយើងមានកងទ័ពនិងកងទ័ពជើងទឹក យើងមិនត្រូវការព្រះយេហូវ៉ាចាស់ទេ។" អូ-ហូ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលយើងមានទេ។

វាជាព្រះយេហូវ៉ាឬគ្មានអ្វីសម្រាប់ខ្ញុំ។ សូមឱ្យកងទ័ពនិងកងទ័ពជើងទឹកលិចហើយវានឹង ប៉ុន្តែព្រះយេហូវ៉ានឹងនៅជារៀងរហូត។ ដរាបណាខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់និងកូនប្រុសរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត មិនមែនដោយការហៅរបស់ខ្ញុំឬជម្រើសរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែដោយជម្រើសរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន អាម៉ែន! មិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ទ្រង់គឺជាម្នាក់! ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវទ្រង់ឬផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវការស្លាប់។ សូមឲ្យប្រជាជាតិទាំងឡាយក្រោកឡើងចុះ ព្រះយេហូវ៉ានឹងនៅដដែល។ ទ្រង់បានធ្វើវា គ្រប់សម័យកាល នៅពេលដែលទីក្រុងរ៉ូមបានដួលរលំ នៅពេល

ដែលអេហ្សីបបានដួលរលំ ហើយពួកគេទាំងអស់បានដួលរលំ។ ហើយទ្រង់នៅតែជាព្រះយេហូវ៉ា។ អូ ហាលេលូយ៉ា! ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ពេញដោយជំនឿ។

177 ហេតុផលដែលរុស្ស៊ីដឹងខ្លួន នាងត្រូវតែដឹង។ ដូចជាអ៊ីស្រាអែលត្រូវតែទទួលបាននៅស្រុកកំណើត។ ព្រះត្រូវជំរុញអ៊ីស្រាអែលត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញសម្រាប់ត្រែ។ ហើយព្រះក៏ត្រូវរុញច្រានរុស្ស៊ីនៅទីនោះ ក្នុងលទ្ធិកុម្មុយនិស្ត ដើម្បីធ្វើដូចអ្វីដែលបានទាយថានាងនឹងធ្វើ។

178 មនុស្សនិងញ្ញាណទាំងប្រាំមួយរបស់គាត់ទើបតែមកជាមួយ សេះនិងសត្វស្លាប ដោយទុកចិត្តលើព្រះ។ ក្នុងរយៈពេលចិតសិបប្រាំឆ្នាំចុងក្រោយនេះ គាត់ឈប់ទុកចិត្តព្រះ។ នៅពេលដែលពួកគេបានចុះហត្ថលេខាលើរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃសហរដ្ឋអាមេរិកនេះ ពួកគេបានដាក់ព្រះនៅក្នុងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេបានធ្វើ។ ឥឡូវនេះពួកគេមិនមានសូម្បីតែការប្រជុំ ហើយពួកគេមិនដែលសូម្បីតែដាក់ឈ្មោះរបស់ទ្រង់។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ពួកគេពឹងផ្អែកលើភាពខ្ពស់នៃវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ពួកគេ ពួកគេ ល្បិចកលនៃវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ពួកគេ ក្រុមមនុស្សល្ងីល្ងើ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ពិភពលោកទាំងមូលត្រូវបានលេបដោយការមិនយកចិត្តទុកដាក់នៃព្រះគម្ពីរ។ ពីរ…ពិភពលោកទាំងមូលបានងាកចេញពីព្រះ។

ប៉ុន្តែគ្រាន់តែគិត ចេញពីកណ្តាលនៃការទាំងអស់នោះ និងនិកាយក្រុមជំនុំ និងភាពល្ងីល្ងើនៃថ្នាក់សិក្ខាសាលានិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ព្រះបានយកព្រះបន្ទូលរបស់ហោរារបស់ទ្រង់ ហើយកាត់ចេញនូវកូនក្រមុំដែលនឹងជឿ។ បាននិយាយថាទ្រង់នឹងធ្វើវា។ ទ្រង់ត្រូវបានដកចេញពីរឿងនោះ អ្វីដែលទ្រង់បានសន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើ។

179 ពួកគេពឹងផ្អែកលើភាពវៃឆ្លាតរបស់មនុស្ស វិទ្យាសាស្ត្រមនុស្សរបស់ពួកគេជាដើម បានចាកចេញពីព្រះ ដែលទ្រង់ធ្លាប់ទុកចិត្ត។ សហរដ្ឋអាមេរិកបានចាកចេញពីព្រះ។ ពួកគេថែមទាំងបានបង្វែរទ្រង់ចេញពីសាលា ព្រោះកូនតូចរបស់យើងមិនអាចសូម្បីតែឮអំពីទ្រង់។ ពួកគេបានបង្វែរទ្រង់ចេញពីសាលា។ ឥឡូវនេះពួកគេកំពុងព្យាយាមបិទប្រាក់ដុល្លារ "នៅក្នុងព្រះដែលយើងទុកចិត្ត។" ពួកគេនឹងបង្វែរវាចេញពីការសន្យាភក្តីភាពចំពោះទង់ជាតិ "ប្រជាជាតិមួយនៅក្រោមព្រះ។" ពួកគេនឹងបើកវាចេញ។

180 ឃើញទេ ពួកគេបានទៅរកអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួននិងអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ពីព្រោះក្នុងរយៈពេលចិតសិបប្រាំឆ្នាំចុងក្រោយនេះ គាត់មិនបានផ្លាស់ប្តូរ

អារម្មណ៍របស់គាត់បន្តិចសោះ គាត់នៅតែជាមនុស្សដដែលដែលព្រះបានបង្កើតគាត់តាំងពីដំបូង។

ប៉ុន្តែ នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ តើអ្នកមិនទទួលស្គាល់ថាយើងនៅឯណាទេឬ? ហើយក្រុមជំនុំបានប្រែក្លាយ ពីព្រះ ទៅថ្នាក់សិក្ខាសាលា និងបទពិសោធន៍ជាដើម ជំនួសឲ្យព្រះបន្ទូល។ សូម្បីតែមិនស្គាល់ទ្រង់នៅក្នុងការប្រជុំរបស់ពួកគេនៅក្នុងសាលារបស់ពួកគេ ឬគ្មានអ្វីទៀតទេ។

181 អ៊ីស្រាអែល ក្នុងរយៈពេលម្ភៃប្រាំឆ្នាំកន្លងមកនេះ បានទទួលស្គាល់អ្វីមួយបាននាំពួកគេទៅស្រុកកំណើត ដូចដែលបានសន្យា។ ពួកគេមិនដឹងថាតើវាកើតឡើងយ៉ាងដូចម្ដេចទេ។ ពួកគេបានរងទុក្ខដូចជាអ្វីគ្រប់យ៉ាង ទុក្ករបុគ្គល នៅក្រោមត្រែ ប៉ុន្តែពួកគេនៅស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេ។ ពួកគេមិនដឹងថាហេតុអ្វីទេ។

182 ហេតុអ្វីបានជារុស្ស៊ីភ្ញាក់ឡើង? ហេតុអ្វីបានជាប្រជាជាតិនានាភ្ញាក់ឡើង? ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សអាចសម្រេចបាន? នៅពេលដែលអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ កាលពីបីរយឆ្នាំមុន អ្នកវិទ្យាសាស្ត្របារាំងម្នាក់បានរមៀលបាល់ក្នុងល្បឿនជាក់លាក់មួយឆ្លងកាត់ផែនដី ហើយបានបង្ហាញដោយការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ "ប្រសិនបើបុរសម្នាក់ធ្លាប់ធ្វើល្បឿនដ៏អស្ចារ្យសាមសិបម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង ទំនាញនឹងនាំគាត់ចេញពីផែនដី តាមទម្ងន់របស់គាត់ យោងទៅតាមទម្ងន់នៃបាល់។" ឥឡូវនេះគាត់កំពុងធ្វើដំណើរមួយម៉ឺនប្រាំពីរពាន់ម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង ឃើញទេ នៅតែព្យាយាមឡើង។ ថ្មីៗនេះ គាត់ទើបតែទទួលស្គាល់វា។ ហេតុអ្វី? ត្រូវតែជាវិធីនោះ។

183 ហេតុអ្វី ក្រុមជំនុំធ្លាប់ឈរនៅលើថ្មដារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ មិនថានរណាម្នាក់និយាយអ្វីទេ ពួកគេបាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលនោះ ជាសារនៃសម័យកាលលូធើ វេសលី និងឆ្លងកាត់ទីនោះ។ ហើយឥឡូវនេះពួកគេបានត្រលប់ទៅប្រពៃណីវិញ។ ហេតុអ្វីបានជាវាអញ្ចឹង?

184 ២៥ ឆ្នាំមុន អ៊ីស្រាអែលទើបតែទទួលស្គាល់ថាពួកគេនៅស្រុកកំណើតគឺដើម្បីអ្វីមួយ។ វាត្រូវបានទាយថាពួកគេនឹងត្រូវប្រមូលផ្តុំម្តងទៀត ហូសេបាននិយាយដូច្នេះ។ យើងអានវាមួយរយៈមុន។ ព្រះជួយយើងឱ្យយល់ពីវា! ត្រូវហើយ។

185 ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ កូនក្រមុំបានស្គាល់ពន្លឺពេលល្ងាច គ្រាន់តែចាប់ផ្តើមទទួលស្គាល់។ ពួកពេនទីកុស្តដែលស្រេកឃ្លានបានចាប់ផ្តើមទទួលស្គាល់ថា

អង្គការរបស់ពួកគេមិនមានអ្វីដែលពួកគេកំពុងស្វែងរក ពួកគេរមួលនិងហែកខ្ទេចខ្ទី។ ឃើញទេ វាជាពេលវេលានៃការទទួលស្គាល់ ការទទួលស្គាល់។ អ្នកត្រូវតែទទួលស្គាល់។

ពិភពលោកបានទទួលស្គាល់។ ប្រជាជាតិបានទទួលស្គាល់។ វិទ្យាសាស្ត្របានទទួលស្គាល់។ អារក្សបានទទួលស្គាល់ថាវាជាពេលវេលាដែលវាអាចបំផ្លាញស្ត្រី បំផ្លាញព្រះវិហារ បំផ្លាញមនុស្ស។ វាបានទទួលស្គាល់វា។

ហើយព្រះបានទទួលស្គាល់ថាមានមនុស្សនៅលើផែនដីដែលទ្រង់បានកំណត់ទុកជាមុនសម្រាប់ជីវិត។ ទ្រង់បានទទួលស្គាល់ថានេះជាពេលវេលាដើម្បីបញ្ជូនសាររបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានធ្វើវា។ ប្រជាជនបានទទួលស្គាល់វា ពេលវេលាកូនក្រមុំបានដឹងពីពន្លឺពេលល្ងាច។

186 បើក្រុងសូដុំមបានស្គាល់ថ្ងៃរបស់នាង នៅពេលដែលនាងបានឃើញអ្នកនាំសារទាំងនោះចុះមកទីនោះ ដូចជាប៊ីលីហ្គ្រាហាំនិងអូរ៉ាលរ៉ូបឺត!

187 ឥឡូវនេះ មនុស្សល្ងីល្ងើខ្លះនៅផុននិកទើបតែក្រោកឡើងហើយនិយាយថា... លេងផ្នែកនោះនៅលើ—ខ្សែអាត់ ហើយបាននិយាយថាខ្ញុំនិយាយនៅទីនេះ ខ្ញុំ "ត្រូវតែទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ" និយាយអញ្ចឹង។ ហើយបន្ទាប់មកបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះអ្នកឃើញនៅ*ទីនេះ* គាត់បានថា..." នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីទ្វីបអាហ្វ្រិក របៀបដែលពួកគេបានជ្រមុជទឹកបីដងបែរមុខទៅក្រោយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា។" ឃើញទេ គាត់មិនដែលលេងខ្សែអាត់ដែលនៅសល់ទេ គ្រាន់តែផ្នែកនោះ ហើយកាត់វាចោល។

ដែលនឹងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌក្នុងការធ្វើវា។ ខ្សែអាត់ទាំងនោះពិតជាមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចរញ៉េរញ៉ៃជាមួយពួកគេបានទេ។ អ្នកមិនប្រសើរជាង។ អ្នក—អ្នក—អ្នកមានច្បាប់លើអ្នក។ ប៉ុន្តែតើយើងនឹងធ្វើវាបានទេ? ទេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទុកឱ្យពួកគេនៅតែគេចុះ។" ព្រះបានប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ គ្រាន់តែមើល គ្រាន់តែរក្សាភ្នែករបស់អ្នកលើបុគ្គលនោះ។ ឃើញទេ?

188 ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ កូនក្រមុំបានដឹងពីពន្លឺពេលល្ងាច។

បើក្រុងសូដុំមនឹងទទួលស្គាល់ពេលវេលារបស់ពួកគេ!

189 ឥឡូវនេះ មនុស្សដដែលនេះបានដាក់នៅលើកាសែត បាននិយាយថា "មើល

នៅទីនេះ ដល់អ្នកជាពួកពេនទីកុស្ត″ បាននិយាយថា "ហើយអ្នកបាទីស្ទ។ បុរសម្នាក់នេះ ជាហោរាក្លែងក្លាយ វីលៀម ប្រាណហាំ″ ឃើញទេ "បាននិយាយថា អូរ៉ាល រ៉ូប៊ីត និងប៊ីលីហ្គ្រាហាំគឺនៅសូដុំម។″ ឃើញទេ បន្ទាប់មកកាត់កាសែតចេញហ្នឹងហើយ ឃើញទេ។

នឹងមិននិយាយថា "ពួកគេជាអ្នកនាំសារទៅក្រុងសូដុំម។″ មិនមែននៅក្រុងសូដុំមទេ "ពួកគេនៅទីនោះក្នុងនាមជាអ្នកនាំសារទៅក្រុងសូដុំម។″ អ្នកណាដឹងខ្ញុំនិយាយអញ្ចឹង។ ចាក់ខ្សែអាត់របស់អ្នក។

"អ្នកណាដែលយកចេញពីឬបន្ថែមអ្វីទៅក្នុង អ្នកនោះនឹងត្រូវដកចេញពីអ្នកនោះ។″ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ វាឈរបែបនោះ។

190 "ប្រសិនបើក្រុងសូដុំមបានស្គាល់អ្នកនាំសាររបស់នាង នាងនឹងឈរនៅថ្ងៃនេះ″ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា ប្រសិនបើនាងទទួលស្គាល់ដូចគ្នានឹងអ័ប្រាហាំដែរ។

អ័ប្រាហាំបានដឹងថាមានកូនប្រុសដែលបានសន្យាមក។ ប៉ុន្តែគាត់ដឹងថាត្រូវតែមានការផ្លាស់ប្តូរខ្លះ ពីព្រោះគាត់ចាស់ពេក ហើយសារ៉ាក៏ដូចគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានឃើញម្នាក់ដែលអាចដឹងពីគំនិតរបស់សារ៉ានៅពីក្រោយទ្រង់ គាត់បានទទួលស្គាល់ពេលវេលាដែលគាត់កំពុងរស់នៅ។ គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យទូលបង្គំទៅយកទឹកបន្តិចនៅទីនេះ ហើយលាងជើងរបស់ទ្រង់។″ ពួកគេបានបរិភោគនំប៉័ងមួយ។ "សូមឲ្យទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមរង់ចាំបន្តិច″ ឃើញទេ នៅទីនេះ "ខ្ញុំ ព្រះ-អង្គ-ម្ចាស់″ អក្សធំ ព្រះ-អង្គ-ម្ចាស់ "អេឡូហ៊ីម។″ គាត់បានទទួលស្គាល់ថាព្រះកំពុងមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ចេញពីសាច់ឈាមមនុស្ស។ គាត់បានស្គាល់ទីសម្គាល់របស់គាត់ ហើយបានប្រទានពរពីព្រះអម្ចាស់។

សូដុំមមិនបានទទួលស្គាល់ថ្ងៃរបស់ពួកគេទេ ហើយត្រូវបានដុតចោល។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ដូចនៅថ្ងៃនោះដែរ នោះនឹងជាពេលដែលព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ...ឬកូនមនុស្សត្រូវបានបើកសម្តែង។″

191 ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំមិនបានទទួលស្គាល់ថ្ងៃរបស់នាងទេ។ ដូចជាអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានបង្ខំឱ្យត្រឡប់ទៅប៉ាឡេស្ទីនវិញ នាងនឹងត្រូវបង្ខំឱ្យចូលទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាព្រះវិហារពិភពលោក។ ហេតុអ្វី? នាងមិនស្គាល់ម៉ោងរបស់នាងទេ។ "មនុស្ស

ចេញពីនាង កុំចូលជាចំណែកនៃអំពើបាបរបស់នាង!″ រត់ចេញ ជីវិតរបស់អ្នក បើមិនដូច្នេះទេអ្នកនឹងត្រូវចាប់បានដោយសញ្ញារបស់សត្វហើយមិនអាចធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតអំពីវា។

"ចូរឲ្យអ្នកដែលកខ្វក់នៅតែកខ្វក់។ សូមឱ្យគាត់ដែលបរិសុទ្ធ″ មិនមែន*នឹង*បរិសុទ្ធទេ "បរិសុទ្ធឥឡូវនេះ។ សូមឱ្យគាត់ដែលបរិសុទ្ធ″ មិនមែនជាកូនក្មេង-...ស្ត្រីមានសក់ខ្លីទេ នាងមិនអាចទេ។ ឥឡូវនេះ ស្តាប់ទៅដូចជាទូលំទូលាយណាស់ ប៉ុន្តែនោះជាបទគម្ពីរ។ ព្រះគម្ពីរចែងថា "នាងបង្អាប់ក្បាលនាង″ ហើយក្បាលរបស់នាងគឺជាប្តីរបស់នាង។ ក្បាលរបស់គាត់គឺព្រះគ្រីស្ទ ដូច្នេះនាងបង្អាប់ព្រះគ្រីស្ទ។ តើនាងអាច "មិនសក្តិសម″ ហើយមិន "កខ្វក់″ យ៉ាងដូចម្តេចបាន? "អនុញ្ញាតឱ្យនាងដែលមានសក់ខ្លីរក្សាវា។ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ អ្នកដែលស្លៀកខ្លី បន្តពាក់វា។ ចូរឲ្យអ្នកដែលបដិសេធព្រះបន្ទូល បន្តបដិសេធវា។″

"ប៉ុន្តែសូមឲ្យគាត់ដែលបរិសុទ្ធបានបរិសុទ្ធ។ ចូរឲ្យអ្នកដែលសុចរិតនៅតែសុចរិត ព្រះបន្ទូលដ៏សុចរិតរបស់ព្រះ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានបើកសម្តែង។ ចូរនៅបរិសុទ្ធ នៅតែសុចរិត!″ ទទួលស្គាល់! បាទ មែនហើយ! ថ្ងៃមិន...

ក្រុមជំនុំមិនបានទទួលស្គាល់ថ្ងៃរបស់នាងទេ។

192 ដូចជាអ៊ីស្រាអែល ត្រឡប់ទៅទឹកដីសន្យារបស់នាងវិញ នាងមិនដឹងថានាងត្រលប់មកវិញដោយរបៀបណាទេ។ នាងត្រូវបានគេដាក់នៅទីនោះដោយស្វ័យប្រវត្តិ។ ហេតុអ្វី? កម្លាំងជាតិដាក់នាងជំនួសនាង។

ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីមួយ។ កម្លាំងជាតិបានដាក់អ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងស្រុកកំណើតរបស់នាង កម្លាំងជាតិនឹងដាក់ព្រះវិហារនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោកនៃព្រះវិហារ ប៉ុន្តែអំណាចរបស់ព្រះនឹងដាក់មនុស្សនៅក្នុងកូនក្រមុំ។ ពិភពលោកបង្ខំតាមវិធី*នេះ* ហើយពិភពលោកបង្ខំតាមរបៀប*នោះ* ប៉ុន្តែព្រះបង្ខំឡើងលើ។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ "ពាក្យរបស់ខ្ញុំគឺជាវិញ្ញាណនិងជីវិត″ នឹងដាក់កូនក្រមុំជំនួសនាង។ ព្រោះនាងនឹងទទួលស្គាល់ជំហររបស់នាងនៅក្នុងព្រះបន្ទូល បន្ទាប់មកនាងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នឹងដាក់នាងជំនួសនាង។ គ្មានកម្លាំងជាតិនឹងធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែកម្លាំងជាតិបានជំរុញអ៊ីស្រាអែលទៅកាន់ស្រុកកំណើត កងកម្លាំងជាតិនៃក្រុមប្រឹក្សាព្រះវិហារនឹងជំរុញអង្គការទាំងអស់ចូលទៅក្នុងវា ប៉ុន្តែអំណាចនៃព្រះនឹងលើកកូនក្រមុំឱ្យទៅជាសិរីរុងរឿងចេញពីវា។

193 អូ មនុស្សអើយ ស្គាល់ថ្ងៃរបស់អ្នក ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានព្រមានអ្នក ទីសម្គាល់ក្រុងសូដុម និងលក្ខខណ្ឌក្រុមជំនុំនៅសម័យនេះ។

194 មើលអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលនៅថ្ងៃនេះនឹងកើតឡើង។ ស្តាប់វាឱ្យជិត។ ទីសម្គាល់ក្រុងសូដុំមនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃនោះ ទីសម្គាល់ដូចជាអ័ប្រាហាំ នៅថ្ងៃនោះមុនក្រុងសូដុំម ដែលត្រូវបានហៅចេញ។ រឿងទាំងអស់នេះដែលត្រូវបានទាយទុកនឹងកើតឡើងឥឡូវនេះ។ មើលថ្ងៃដែលអ្នកកំពុងរស់នៅ។ យើងបានឆ្លងកាត់វាហើយឆ្លងកាត់វា។

195 ឥឡូវនេះទ្រង់បានសន្យាថានឹងបញ្ជូនអ្នកនូវពន្លឺនៃស្ថានសួគ៌ ដើម្បីទុំគ្រាប់ពូជព្រះបន្ទូលដែលនឹងត្រូវបានគេសាបព្រោះសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។ គ្រាប់ពូជគឺនៅ*ទីនេះ*។ គ្រាប់ពូជគឺជាព្រះគម្ពីរ។ ហេតុអ្វី? ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលដូច្នេះ។ "ព្រះបន្ទូលគឺជាគ្រាប់ពូជដែលអ្នកព្រួសព្រួស។"

ហើយឥឡូវនេះ មុនពេលដែលអ្នកអាចមានដំណាំណាមួយ មិនថាអ្នកសាបព្រួសគ្រាប់ពូជទេ វាត្រូវតែមានពន្លឺដើម្បីទុំគ្រាប់ពូជនោះ បើមិនដូច្នេះទេវានឹងរលួយ ហើយមិនល្អ វានឹងវិនាស។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាមានគ្រាប់ពូជនៅក្នុងដី ដីត្រឹមត្រូវជាមួយនឹងប្រភេទត្រឹមត្រូវនៃពន្លឺព្រះអាទិត្យនៅលើវា វាត្រូវតែទុំ។

ហើយទ្រង់បានសន្យាថានៅថ្ងៃចុងក្រោយ នៅពេលល្ងាច ព្រះរាជបុត្រានឹងចេញមកដើម្បីពូជនោះទុំ។ គ្រាប់ពូជកំពុងត្រូវបានអធិប្បាយ។ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះកំពុងទុំពូជនោះ ដោយបង្ហាញវា ធ្វើឱ្យវារុញចេញនៅមុខអ្នក ហើយបង្ហាញថាវាត្រឹមត្រូវ។ តើអ្នកទទួលបានវាទេ? ទទួលស្គាល់ថ្ងៃរបស់អ្នក។

ខ្ញុំកំពុងបិទឥឡូវនេះ។ ដល់ពេលបិទហើយ។

196 ហើយពួកអ្នកមាន ខ្វាក់ភ្នែក ឡៅឌីសេដែលមានការអប់រំនឹងដាក់ព្រះបន្ទូលចេញពីកណ្តាលពួកគេ។ តើពួកគេបានធ្វើវាទេ? ទ្រង់មានបន្ទូលថាពួកគេនឹងធ្វើ។

ដូចជាហោរាពីបុរាណត្រូវបានបញ្ជូនមកដើម្បីបង្ហាញភាពត្រឹមត្រូវនៃព្រះបន្ទូលសន្យានៅសម័យរបស់ពួកគេ ដូច្នេះមនុស្សដែលត្រូវបានតំរូវទុកជាមុនសម័យរបស់ពួកគេបានឃើញវា។ ដូចជាស្ត្រីនៅអណ្តូង ដូចជាណាថាន ដូចជាបាទីមេខ្វាក់ ដូចជាពេត្រុស និងអ្នកផ្សេងទៀតដែលបានទទួលស្គាល់វា។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលនោះ។ ហើយផលិតកម្ម "បើខ្ញុំមិនធ្វើកិច្ចការដែលព្រះវរបិតាបាន

សន្យាថាខ្ញុំនឹងធ្វើទេ នោះកុំជឿខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែបើខ្ញុំធ្វើកិច្ចការ ទោះបីជាអ្នកមិនជឿខ្ញុំក៏ដោយ ជឿពួកគេធ្វើការ។ ពួកគេប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំជានរណា។" ទទួលបាន? មិនអីទេ កុំខកខានថ្ងៃដែលបានធ្វើ។ បុរសនិងស្ត្រីនៅសម័យផ្សេងទៀតបានទទួលស្គាល់វា ហើយបានចូលទៅក្នុងហើយមានសុវត្ថិភាព។

197 ពេនទីកុស្ត អូ ខ្ញុំអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទទួលស្គាល់ថ្ងៃរបស់អ្នក? ស្គាល់ថ្ងៃនៃពេលល្ងាច។ វានៅទីនេះ ហើយវានៅទីនេះ ដែល ដើម្បីបញ្ជាក់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីបញ្ជាក់វា។ យើងនៅចុងបញ្ចប់។ ទទួលស្គាល់ថ្ងៃរបស់អ្នក។

198 ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានរក្សាអ្នកជាយូរមកហើយ។ ឥឡូវនេះម៉ោងដប់ពីរហើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចូលចិត្តអាហារនេះ នេះជាជីវិត។ វាគឺ។ វាគឺសម្រាប់អ្នកជឿ។ ទទួលស្គាល់ថ្ងៃដែលអ្នកកំពុងរស់នៅ និងសញ្ញានៃពេលវេលា។

199 មើលកន្លែងដែលអ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺនៅ: អ៊ីស្រាអែល ដែលជាកន្លែងដែលព្រះវិហារ កន្លែងដែលអសីលធម៌ កន្លែងដែលកូនក្រមុំកំពុងឈរ។ តើនៅសល់អ្វី? រឿងបន្ទាប់គឺយកកូនក្រមុំ។ ពិតណាស់ ក្រុមជំនុំនីមួយៗកំពុងស្វែងរករឿងដ៏អស្ចារ្យ។ ពេនទីកុស្តនិយាយថា "ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! នឹងមានថ្ងៃមួយដែលពួកគេនឹងធ្វើរឿង*នេះ* ហើយពួកគេនឹងធ្វើ*បែបនោះ*។" ឃើញទេ ពួកគេជាសាស្ត្រាចារ្យ។ ពួកគេជឿ។

200 ដូចជា ពេលមួយ កៃផាសបាននិយាយថា "តើវាមិនត្រឹមត្រូវទេដែលមនុស្សម្នាក់ត្រូវស្លាប់ ហើយមិនមែនប្រជាជាតិទាំងមូលត្រូវវិនាសទេឬ?" គាត់ជាសម្ដេចសង្ឃ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ហេតុផលដែលគាត់និយាយដូច្នេះ។ គាត់ទាយដោយមិនដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែតើគាត់បានដឹងពីសេចក្ដីពិតរបស់វាទេ ថាគាត់បានលះបង់ព្រះដែលគាត់បានអះអាងថាជាសម្ដេចសង្ឃ?

ដូច្នេះហើយ ថ្ងៃនេះ! ពួកគេកំពុងសម្លឹងមើលកន្លែងណាមួយ សម្រាប់—ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យដែលត្រូវមក។

201 ហេតុអ្វី ខ្ញុំចូលទៅក្នុងសន្និបាតអ្នកជំនួញជាមួយពួកគេ។ ពួកគេនិយាយថា "ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ!" ពួកអ្នកអធិប្បាយក្រោកឡើងហើយគ្រាន់តែធ្វើឱ្យហ្វូងមនុស្សហើយនិយាយថា "មានការរីកផុសផុលដ៏អស្ចារ្យមកដល់។

ព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងមកលើផែនដី!" ហើយរបៀបដែលប្រជាជនកំពុងចេញទៅ រត់ដូចជា...ហើយមិនដឹងថាវាស្ថិតនៅក្រោមត្រែសម្រាប់អ៊ីស្រាអែលទេ។ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេធ្វើវា? គឺដោយសារតែពួកគេជាសាស្ត្រាចារ្យគ្រីស្ទាន ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ។ កៃផាសក៏មិនដឹងថាគាត់កំពុងធ្វើអ្វីដែរ។ ហើយពួកគេមិនដឹងថាពួកគេកំពុងបដិសេធសារដែលបានបញ្ជូនទៅពួកគេទេ។ អាម៉ែន!

202 គ្រប់ផ្នែកនៃបទគម្ពីរ យើងបានឆ្លងកាត់ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ និងមួយសប្តាហ៍ទៅមួយសប្តាហ៍ រហូតដល់វាមិនអាចប្រកែកបានពីការពិត។ "បើមនុស្សខ្វាក់មិនអាចទទួលវាបានទេ" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ទុកឱ្យពួកគេនៅតែគេចុះ។ បើមនុស្សខ្វាក់ដឹកនាំមនុស្សខ្វាក់ ពួកគេទាំងអស់ធ្លាក់ក្នុងរណ្តៅ។" ខ្ញុំមិនដឹងថាពេលណាទេ ខ្ញុំមិនដឹងថាកន្លែងណាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាវាមកដល់។

203 អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំឃើញមូលហេតុដែលសាតាំងមិនចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើបែបនេះ។ កាលពីម្សិលមិញ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនល្អ។ ខ្ញុំមិនអាចទទួលបានព្រះបន្ទូលពីព្រះអម្ចាស់ទេ។ ខ្ញុំបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំដឹងពីរបៀបធ្វើ ហើយខ្ញុំមិនអាច។ ហើយនៅព្រឹកនេះ ពេលខ្ញុំក្រោក...ខ្ញុំញ៉ាំពោតខ្លះកាលពីម្សិលមិញ ហើយហាក់ដូចជាដេកនៅទីនោះក្នុងពោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំឈឺណាស់ ខ្ញុំគ្រាន់តែ—ខ្ញុំស្ទើរតែមិនអាចទទួលបានវា។ ខ្ញុំបានគិតថា "តើពិភពលោកមានបញ្ហាអ្វី? ខ្ញុំនឹងចុះទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីទេ។ ហើយ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំមិនអាចរកឃើញបទគម្ពីរនៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីសរសេរចុះ។ ខ្ញុំមិនអាចរកឃើញអ្វីមួយទេ។" ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។

បន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីសារចាប់ផ្តើមមករកខ្ញុំ សាតាំងនៅតែបន្តនិយាយថា "អ្នកមានអារម្មណ៍មិនល្អទេ។ ក្បាលរបស់អ្នកឈឺ។ អ្នកឈឺ។ អ្នកមិនអាចទៅទីនោះបានទេ។ អ្នកមិនអាចឈរនៅទីនោះបានទេ។ វានឹងក្លាយជា*បែបនេះ* នឹងក្លាយជា*បែបនោះ*។"

204 ខ្ញុំចាំបានថា មានពេលមួយ រឿងរបស់មាន់តូចមួយនៅប្រទេសអង់គ្លេស។ គាត់គ្រាន់តែជាមនុស្សធម្មតា។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា—ស្តេច—ស្តេចមួយអង្គនៅសម័យដើមកំពុងចូលទៅក្នុងវាំងរបស់ទ្រង់។ ហើយនេះ គាត់គ្មាននរណាម្នាក់...គាត់មានសារដែលគាត់ត្រូវតែចេញ ជាសារបន្ទាន់ ដោយសារតែសត្រូវ។ ហើយដូច្នេះគាត់—គាត់—គាត់បាននិយាយទៅកាន់មិត្តតូចនេះដែលឈរ

នៅទីនោះ គាត់បាននិយាយថា "នៅទីនេះ យកសារនេះ យកសារនេះ! ប្រញាប់ទៅ*កន្លែង—ដាក់លាក់មួយ* ហើយបញ្ជាឱ្យធ្វើ*នេះ*។" ហើយគាត់បាននិយាយថា "យកដំបងរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។ នោះនឹងបញ្ជាក់អ្នកថាខ្ញុំ...អ្នកត្រូវបានបញ្ជូនពីខ្ញុំ។"

205 ហើយគាត់បានចងវានៅក្រោមអាវរបស់គាត់ ហើយគាត់បានទៅឆ្ងាយ។ អ្នកយាមនៅគ្រប់ទីកន្លែងបញ្ឈប់គាត់ គ្រប់គ្នា។ ស្រែក "ចេញទៅ! ខ្ញុំមានសាររបស់ស្តេច។" អាម៉ែន។ "ខ្ញុំជាអ្នកនាំសាររបស់ស្តេច" ពាក្យត្រឹមត្រូវមួយ។

206 ខ្ញុំបានគិតថា "សាតាំងអើយ ចូរចេញពីផ្លូវរបស់ខ្ញុំទៅ! ខ្ញុំមានព្រះរាជសាររបស់ព្រះមហាក្សត្រ។ ខ្ញុំត្រូវតែទៅ។"

207 មានពេលមួយនៅពេលដែលពួកគេបានសម្លាប់ព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព ហើយដាក់ទ្រង់នៅក្នុងផ្នូរ ហើយបិទផ្នូរ ហើយការស្លាប់បានឃុំឃាំងទ្រង់អស់រយៈពេលបីថ្ងៃបីយប់។ ប៉ុន្តែនៅព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរ ទ្រង់មានដំបងនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយស្រែកថា "ចូរចេញទៅ សេចក្តីស្លាប់! ចេញទៅ ផ្នូរអើយ! បើកឡើង! ខ្ញុំជាសាររបស់ស្តេច។ ខ្ញុំត្រូវតែចេញមកដើម្បីបញ្ជាក់ពីការរស់ឡើងវិញនេះ។ ខ្ញុំគឺជាការរស់ឡើងវិញនិងជាជីវិត។" ហាលេលូយ៉ា! ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អណាស់ឥឡូវនេះ។

វាជាព្រះរាជសាររបស់ស្តេច។ ចូរយើងទទួលស្គាល់វា មិត្តអើយ ដ្បិតយើងត្រូវបានហៅឱ្យប្រមូលផ្តុំគ្នាសម្រាប់សំឡេងត្រែ។ "ដ្បិតត្រែរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងបន្លឺឡើង នោះពេលវេលានឹងលែងមានទៀតហើយ។"

208 គាត់បានប្រមូលផ្តុំអ៊ីស្រាអែល។ បីថ្ងៃ នៅថ្ងៃទីបី ទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើវា។ ម្ភៃប្រាំពីររយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។ នៅថ្ងៃទីបីនោះទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងប្រមូលពួកគេជាមួយគ្នា ហើយទ្រង់បានធ្វើវា។ ទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងបង្ហាញផ្លូវនៃជីវិត។ ហ្នឹងហើយ អ្នកកំពុងរង់ចាំឥឡូវនេះសម្រាប់កូនក្រមុំដើម្បីចេញពីផ្លូវដូច្នេះពួកគេអាចមក ហោរាទាំងពីរ ហោរាហេព្រើរ នោះនឹងទទួលស្គាល់។

209 អ្នកចាំថាខ្ញុំឈរនៅទីក្រុងគែរ ដើម្បីឡើងទៅទីនោះ នៅពេលដែលលេវីពេត្រុសបាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ប្រសិនបើពួកគេធ្លាប់ឃើញ...ពួកគេជឿហោរារបស់ពួកគេ។"

210 ខ្ញុំបាននិយាយថា "វាជារឿងល្អសម្រាប់ខ្ញុំ។" ឃើញទេថាមនុស្សយ៉ាងម៉េច? ប៉ុន្តែឃើញព្រះគុណរបស់ព្រះទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងអានគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនេះ។" ពួកគេអានវា។ លីវីបានបញ្ជូនពួកគេជាងមួយលាននាក់ទៅទីនោះ បងប្រុស លីវី ពេត្រុស មកពីប្រទេសស៊ុយអែត។ ពួកគេនឹងអានវា ឡើងចុះនៅទីនោះ ពួកគេជាជនជាតិយូដា មិនដូចជនជាតិយូដាសម័យទំនើបនេះទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងប្រទេសកំណើតរបស់ពួកគេ។ ហើយចុះមក គាត់បាននិយាយថា "បើនេះជាព្រះមេស្ស៊ី សូមឲ្យយើងឃើញគាត់ធ្វើទីសម្គាល់របស់ហោរា យើងនឹងជឿ។"

211 លេវី ពេត្រុស បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ មានឱកាស។ មានឱកាស។" មានគេប្រាប់ខ្ញុំថា—ថាវានឹងក្លាយជាឱកាសមួយ។ ខ្ញុំនិយាយត្រូវហើយ គ្រាន់តែចុះទៅវា។

បុរសម្នាក់បានមកអង្គុយនៅទីនោះ បងប្រុស អាហ្គានប្រាយ បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ នោះនឹងជូនដំណឹងដល់អ៊ីស្រាអែល! នាំពួកគេចេញនៅមុខវា ហើយបង្ហាញទីសំគាល់របស់ហោរា។ ពួកគេនឹងជឿ។"

212 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។" លោតលើយន្តហោះ យកលុយហើយយកសំបុត្រឱ្យខ្ញុំ ឈប់នៅទីក្រុងគែរ។ បាននិយាយថា "បាទ ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនហើយ។"

213 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា "នេះមិនមែនជាកន្លែងរបស់អ្នកទេ។ នេះមិនមែនជាពេលវេលារបស់អ្នកទេ។" ឃើញទេ អ្នកនាំមុខខ្លួនឯង។ ខ្ញុំគិត "អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំមកទីនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងរៀបនឹងទៅ។"

214 មានអ្វីមួយបាននិយាយថា "ឈប់នៅទីនេះ! អ្នកកុំទៅតាមផ្លូវនោះ។ បើកចូលទៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា។ កុំទៅនោះ។ ទៅឥណ្ឌា ប៉ុន្តែកុំទៅទីនេះ។"

215 គិត "ហេតុអ្វី?" ពេលខ្ញុំដើរចេញទៅខាងក្រោយឃ្លាំង ខ្ញុំនិយាយ "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ តើនេះមានន័យយ៉ាងណា?"

បន្ទាប់មកទ្រង់បានធ្វើឱ្យខ្ញុំស្គាល់។ "គ្មានសាសន៍ដទៃទេ។ ហោរាទាំងនេះគឺជាម្នាក់។" វាត្រូវតែយោងទៅតាមបទគម្ពីរ។ "ម៉ូសេនិងអេលីយ៉ាត្រូវមក។" ហើយក្រៅពីនេះ កូនក្រមុំមិនទាន់ត្រូវបានគេយកចេញពីផ្លូវនៅឡើយទេ។ "ហើយពួកហោរានឹងត្រឡប់មកវិញ ហើយពួកគេនឹងធ្វើទីសម្គាល់របស់ហោរា។" នោះជាបទ

គម្ពីរ។ នៅទីនោះ អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញ យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ អ៊ីស្រាអែលជាប្រជាជាតិមួយនឹងកើតនៅថ្ងៃមួយ។ អាម៉ែន! ពន្លឺពេលល្ងាចកំពុងរះ!

វានឹងមានពន្លឺនៅពេលល្ងាច
ផ្លូវទៅកាន់សិរីល្អ អ្នកប្រាកដជានឹងរកឃើញ
នៅក្នុងផ្លូវទឹក គឺជាពន្លឺថ្ងៃនេះ
កប់ក្នុងព្រះនាមដ៏វិសេសរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ចូរប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់អ្នកទាំងអស់
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រាកដជានឹងចូល
ពន្លឺពេលល្ងាចបានមកដល់
វាគឺជាការពិតដែលថាព្រះនិងព្រះគ្រីស្ទគឺតែមួយ។

216 យើងនៅគ្រាចុងក្រោយ មិត្តអើយ។ ហើយបន្ទាប់មកយើងគិតពីបទចម្រៀងនេះរបស់អ្នកនិពន្ធដែលបានបំផុសគំនិត នៅពេលដែលគាត់បាននិយាយថាៈ

ប្រជាជាតិកំពុងបែកបាក់ (នេះគឺប្រហែលដប់ប្រាំឆ្នាំមុន។)
  អ៊ីស្រាអែលកំពុងភ្ញាក់ឡើង
ទីសម្គាល់ដែលពួកហោរាបានទាយ
គ្រារបស់សាសន៍ដទៃបានរាប់ (មើលពីភាពកខ្វក់របស់នាងឥឡូវនេះ។) ជាមួយនឹងការច្រូតកាត់
"ត្រឡប់ទៅវិញ ឱអ្នកខ្ចាត់ខ្ចាយ ទៅកន្លែងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។"

ថ្ងៃនៃការប្រោសលោះជិតមកដល់ហើយ
ចិត្តមនុស្សបរាជ័យដោយសារការភ័យខ្លាច
ត្រូវពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ សូមឲ្យចង្កៀងរបស់អ្នកបានអុចហើយភ្លឺច្បាស់
រកមើល! ការប្រោសលោះរបស់អ្នកជិតមកដល់ហើយ។ (ត្រូវហើយ។)

ហោរាក្លែងក្លាយកំពុងកុហក សេចក្តីពិតរបស់ព្រះដែលពួកគេកំពុងបដិសេធ (នោះមិនមែនជាការពិតទេឬ?)
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរបស់យើង។

ពួកគេមិនជឿទេ។ ពួកគេមានវត្ថុនិងវត្ថុគ្រប់ប្រភេទ!...?...ពិត។ ប៉ុន្តែហោរាបាននិយាយថា ឬ អ្នកនិពន្ធដែលបានបើកសម្តែងបាននិយាយថា:

យើងនឹងដើរកន្លែងដែលពួកសារ៉ែកបានជាន់ឈ្លី។

217 ចងចាំនៅក្នុងនិមិត្តរបស់ខ្ញុំ? ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើប្រជាជនរបស់ប៉ុលចូលទៅ ខ្ញុំនឹងធ្វើដូច្នេះដែរ ព្រោះខ្ញុំបានធ្វើដូចគាត់ដែរ។" ខ្ញុំកំពុងនៅជាមួយវា។

ពួកគេរាប់លាននាក់បានបោះដៃរបស់ពួកគេដោយនិយាយថា "យើងកំពុងពឹងផ្អែកលើវា!"

អ្វី? ទទួលស្គាល់ថ្ងៃដែលយើងកំពុងរស់នៅ ពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ ជាសញ្ញានៃពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ វាអាចយឺតជាងយើងគិត។ នៅថ្ងៃណាមួយ សូមឲ្យគាត់ដែលនៅខាងក្រៅនៅស្ងៀម។ អ្នកដែលនៅខាងក្នុងត្រូវតែនៅខាងក្នុងជារៀងរហូត។ ទ្វារនឹងបិទ។

218 ប្រសិនបើមានអ្នកខ្លះនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះដែលមិនទាន់បានដើរចូលនៅឡើយទេ អូ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ...

កុំមើលអ្នកបម្រើដែលល្ងង់ខ្លៅឈរនៅទីនេះ មិនចេះអក្សរ មិនបានរៀន គ្មានការអប់រំ កុំមើលវា។ ប៉ុន្តែសូមមើលព្រះបន្ទូលដែលត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ សូមក្រឡេកមើលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យដែលបង្ហាញថាវាជាសេចក្តីពិត។ យើងនៅពេលល្ងាច។ វាយឺតជាងអ្នកគិត។ កុំ...

219 ស្ត្រីអើយ សូមឱ្យសក់របស់អ្នកដុះឡើង។ បងស្រី សូមដោះសម្លៀកបំពាក់កខ្វក់ចេញ។ បោះបារីឱ្យឆ្ងាយ។ ដ្បិតពេលវេលានឹងមកដល់ ថា "អ្នកណាដែលស្មោកគ្រោក ចូរឲ្យវានៅស្មោកគ្រោកចុះ ហើយអ្នកដែលសុចរិត ចូរឲ្យគាត់នៅតែសុចរិត។ ទ្រង់ដែលនៅខាងក្នុងគឺនៅខាងក្នុង គាត់នៅខាងក្រៅគឺនៅខាងក្រៅ។" សូមបើករង្វង់ក្រចកបន្តិច "បើមនុស្សសុចរិតកម្រនឹងបានសង្គ្រោះ តើមនុស្សមានបាបនិងមនុស្សទុច្ចរិតនឹងទៅណា" អ្នកដឹងទេ "តើពួកគេនឹងបង្ហាញខ្លួននៅឯណា?"

ចូរយើងអោនក្បាលចុះ។

220 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងពន្លឺនៃម៉ោងនេះដែលយើងកំពុងរស់នៅឥឡូវនេះ ពន្លឺនៃថ្ងៃដែលយើងកំពុងរស់នៅឥឡូវនេះ ជាទីស្រឡាញ់និងជាទីស្រឡាញ់ អ្នកដែលមក

ពីរដ្ឋផ្សេងៗគ្នានៅទូទាំងប្រទេស អនុញ្ញាតឱ្យយើងឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំជាមួយអ្នកនៅលើអាសនៈនេះ ចូរយើងយកសារពើភណ្ឌ។ តើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងសព្វថ្ងៃនេះយ៉ាងដូចម្តេច? សូមចាំថា វាជាព្រះវិញ្ញាណនោះ មិនត្រូវបានថ្កោលទោស មិនកខ្វក់ គោលលទ្ធិក្រុមជំនុំណាមួយ និងអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានបាត់បង់ទាំងស្រុង។

221 អ្នកនឹងមិនហ៊ានព្យាយាមបន្ថែមវាឬយកចេញពីវា។ ដ្បិតបើអ្នកព្យាយាមដាក់ការបកស្រាយលើវា ដោយខ្លួនឯង ផ្នែករបស់អ្នកត្រូវបានដកចេញពីសៀវភៅជីវិត។ តើអ្នកកំពុងព្យាយាមនិយាយអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមិនបានមានបន្ទូលទេឬ? តើអ្នកព្យាយាមធ្វើឱ្យវាស្តាប់ទៅដូចជាវានិយាយអ្វីមួយទេ? ឬអ្នកគ្រាន់តែយកវាតាមអ្វីដែលវាបាននិយាយ ហើយទុកវាដូចនោះ? តើអ្នកកំពុងពុះកញ្ជ្រោល កាត់តធ្វើអ្វីដែលមិនត្រឹមត្រូវ? មានទេ?

222 និយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំមិនគួរធ្វើបែប*នេះ*ទេ។ ឬប្រហែលជា ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំមិនជឿវាទេ។ 'នោះគ្រាន់តែជាពាក្យរបស់បុរសម្នាក់អំពីវា។'"

មនុស្សតែម្នាក់នោះគឺជាព្រះ។ ព្រះគម្ពីរនៅទីនេះនិយាយថាអ្នកមិនគួរកាត់សក់របស់អ្នកទេ។ ទាំងនេះ…ព្រះគម្ពីរបានចែងដូច្នេះ។ "វានឹងកើតឡើងថាស្ត្រីនឹងស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ដូចបុរស ហើយរបៀបដែលពួកគេនឹងក្លាយជាកន្លែងស្អប់ខ្ពើមចំពោះព្រះ។" របៀបដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមានបន្ទូលតាមរយៈវា នាវាដ៏រាបទាប ដែលមិនសក្តិសមនេះ ដែលទើបតែមានវត្តមាននៅក្នុងសម័យកាលដែលស្តេចដ៏អស្ចារ្យបានមានបន្ទូល "នេះគឺជាផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ពាក្យរបស់ខ្ញុំ។" ("នេះគឺជាដំបងរាជ្យរបស់ខ្ញុំ" ជាជាង។) "យកដំបងរបស់ខ្ញុំចេញ ហើយនាំសារមក។"

223 ខ្ញុំដឹងថានិកាយបានព្យាយាមបញ្ឈប់វា ហើយបើកវាចេញ ហើយរត់វាចេញ ហើយទាត់វាចេញ និងអ្វីៗទាំងអស់។ ប៉ុន្តែដោយព្រះគុណនៃព្រះ ខ្ញុំនៅលើផ្លូវរបស់ខ្ញុំ ស្រែកពីប្រជាជាតិមួយទៅប្រទេសមួយ ពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ពីព្រះវិហារមួយទៅព្រះវិហារមួយ "ចេញពីវា!" វាមិនពេញនិយមទេ ប៉ុន្តែវាជាសេចក្តីពិត។

224 តើអ្នកនឹងទទួលវានៅក្នុង—នៅក្នុង—ព្រះវិញ្ញាណដែលវាត្រូវបានសរសេរ

នៅក្នុងទេ? តើអ្នកនឹងទទួលវាដោយព្រះវិញ្ញាណដែលវាត្រូវបានប្រទានមកទេ? ប្រសិនបើអ្នកមិនទាន់...យើងគ្មានកន្លែងសម្រាប់អាសនៈទេ ចិត្តរបស់អ្នកគឺជាអាសនៈ។ តើអ្នកនឹងលើកដៃឡើងនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងមកក្នុងទូលបង្គំ ដោយថ្កោលទោសទូលបង្គំឥឡូវនេះ ពីអំពើបាប និងការបំភាន់ ទំលាប់អាក្រក់ទាំងអស់របស់ទូលបង្គំ និងកំហឹងខ្ពស់ និងការឈ្លោះប្រកែកគ្នា ការប្រេះឆា និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទូលបង្គំមាន។ ហើយទូលបង្គំដឹងអ្វីមួយថា វិញ្ញាណរបស់ទូលបង្គំមិនស្អាតសម្រាប់ស្ថានសួគ៌ទេ។ ធ្វើឱ្យទូលបង្គំមានភាពស្លូតបូត ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅគ្រាចុងក្រោយនេះ។ នេះប្រហែលជាសេចក្តីអធិប្បាយចុងក្រោយដែលទូលបង្គំធ្លាប់ឮ។ នេះប្រហែលជាលើកចុងក្រោយដែលទូលបង្គំនឹងឮសារ។ ទូលបង្គំលើកដៃឡើង។ ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំ។"

225 ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ដៃរាប់សិប។ ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែមួយភ្លែតនៃការអធិស្ឋានស្ងាត់សម្រាប់អ្នក។ អ្នកដែលលើកដៃ បង្ហាញថាអ្នកនៅតែចាប់អារម្មណ៍។ មើលទៅខ្ញុំដូចជាព្រះវិញ្ញាណនៅតែហៅនរណាម្នាក់។

226 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់។ ហើយទ្រង់បានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់សម្រាប់គោលបំណងនៃអ្វីៗទាំងអស់ ដ្បិតអ្នកខ្លះត្រូវកាត់ទោស ខ្លះត្រូវខ្វាក់ ខ្លះ "ដូចជាជាងស្មូនដែលធ្វើភាជន៍" ដូចដែលប៉ុលបាននិយាយថា "ម្នាក់ត្រូវគោរពនិងមួយទៀតបង្អាប់។" មួយត្រូវបានធ្វើដើម្បីបង្អាប់ គឺគ្រាន់តែដើម្បីបង្ហាញមួយដែលត្រូវលើកតម្កើង។ ប៉ុន្តែតើវាមិននៅក្នុងដៃរបស់ជាងស្មូនដើម្បីធ្វើអ្វីដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យទេឬ? តើវាមិននៅក្នុងផែនការកំណត់ទុកជាមុនរបស់ព្រះដើម្បីហៅទេឬ? "អ្នកណាដែលទ្រង់បានដឹងជាមុន ទ្រង់បានហៅ។ អស់អ្នកដែលទ្រង់បានហៅ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត។ ហើយអស់អ្នកដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត ទ្រង់បានលើកតម្កើង។"

227 ប្រហែលជាពួកគេខ្លះនៅទីនេះថ្ងៃនេះដូចជាស្ត្រីតូចនៅអណ្តូង ចេញពីភាពកខ្វក់ ការមិនជឿ ចេញពីប្រពៃណីរបស់មនុស្ស គោលលទ្ធិដែលមនុស្សបង្កើត។ ប្រហែលជាជាលើកដំបូងដែលពួកគេធ្លាប់បានឮរឿងទាំងនេះ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយបានព្រមានចិត្តរបស់ពួកគេ។ មានមនុស្សជាច្រើន ដៃជាច្រើនបានលើកឡើងព្រះអម្ចាស់។ សូមឲ្យជាងស្មូនដ៏អស្ចារ្យយកភាជន៍នោះឥឡូវនេះ ហើយកែច្នៃវា

ទៅជាភាជន៍កិត្តិយស។ ទូលបង្គំជឿថាមានហេតុផលខ្លះ ព្រះអម្ចាស់ ឬពួកគេនឹងមិនធ្វើដូច្នេះទេ ពួកគេនឹងមិននិយាយបែបនោះទេ។ ទូលបង្គំនៅតែជឿ ទូលបង្គំកំពុងកាន់សម្រាប់ពួកគេ។

228 សូមឱ្យអ្នកបម្រើដ៏រាបទាបរបស់ទ្រង់អង្វរ ព្រះអម្ចាស់។ ចូរយើងអង្វរសម្រាប់ពួកគេ ដូចជាអ្នកដែលឈរនៅចន្លោះមនុស្សរស់និងអ្នកស្លាប់ ដូចជាអ្នកដែលនៅក្រុងសូដុំមកំពុងអង្វរសុំពួកសូដុំម "ចេញពីវាមក! ចេញពីវាឱ្យលឿន!"

229 សូមឱ្យពួកគេមក ព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយបន្ទាបខ្លួននិងផ្អែមល្ហែមទៅកាន់បល្ល័ង្កនៃព្រះឥឡូវនេះ នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ និយាយថា "ព្រះយេស៊ូវ ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ទ្រង់នឹងក្លាយជារបស់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំសូមសន្យាចំពោះទ្រង់នៅទីនេះ ដូចដែលទូលបង្គំបានអង្គុយនៅទីនេះជាកន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាណទ្រង់បានវាយទូលបង្គំ។ ប្រសិនបើវាវាយទូលបង្គំនៅទីនេះ ទូលបង្គំមិនចាំបាច់ទៅឆ្ងាយជាងនៅទីនេះទេ។ នៅទីនេះគឺជាកន្លែងដែលទ្រង់បានជួបទូលបង្គំ នៅទីនេះជាកន្លែងដែលយើងនឹងដោះស្រាយវា នៅទីនេះនៅលើកៅអីទីពីរនេះ កៅអីទីបី កៅអីទីប្រាំ អ្វីក៏ដោយ។ នៅទីនេះជាកន្លែងដែលវានឹងត្រូវបានដោះស្រាយ ព្រោះនៅទីនេះជាកន្លែងដែលទ្រង់បានថ្កោលទោសទូលបង្គំ នេះគឺជាកន្លែងដែលទ្រង់បានសន្យាថានឹងធ្វើឱ្យវាត្រឹមត្រូវ។ ទោះបីទូលបង្គំស្មោកគ្រោកយ៉ាងណា ក៏ទូលបង្គំនឹងបានសដូចព្រិល។ ទូលបង្គំនឹងជឿគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីដើរក្នុងវា ជឿវា ទទួលយកវា។

"ហើយឥឡូវនេះទូលបង្គំធ្វើការនេះសម្រាប់សិរីល្អនៃព្រះ ដោយដឹងថាជីវិតរបស់ទូលបង្គំមិនល្អសម្រាប់ខ្ញុំ វាមិនល្អចំពោះព្រះ វាមិនល្អសម្រាប់អ្នកជិតខាងរបស់ទូលបង្គំ វាមិនល្អសម្រាប់អ្វីផ្សេងទៀត គ្រាន់តែជាការល្អចំពោះអារក្ស ដើម្បីបង្កើត—អាយ៉ងចេញពីខ្ញុំ ដើម្បីបោះខ្ញុំនៅជុំវិញ ប្រហែលជារបស់លេងរបស់បុរសមួយចំនួនដែលត្រូវមើល ប្រហែលជាអាយដលរបស់ស្ត្រីខ្លះ។ ព្រះអង្គអើយ សូមតាំងទូលបង្គំជាអ្នកបម្រើទ្រង់។" ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំថ្វាយពួកគេចំពោះទ្រង់ឥឡូវនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។

ដោយឱនក្បាលរបស់យើង និងដួងចិត្តរបស់យើង។

ខ្ញុំអាចឮព្រះអង្គសង្គ្រោះហៅ...

ដោយក្ដីស្មោះត្រង់ មិត្តអើយ។ វាអាចជាពេលចុងក្រោយរបស់អ្នក។ តើអ្នកអាចឮសំឡេងតូចនោះបានទេ?

...ការហៅ

ខ្ញុំអាច...

តើទ្រង់ហៅអ្វី...? តើមានអ្វីហៅអ្នក បើព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក? ព្រះបន្ទូល។

...ព្រះអង្គសង្គ្រោះហៅ

តើអ្នកត្រូវធ្វើដូចម្ដេច? បដិសេធលោកិយ៍។

ហើយយកឈើឆ្កាងរបស់ខ្ញុំ ហើយដើរតាម...

"ខ្ញុំបានធ្វេសប្រហែសពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវព្រះអម្ចាស់។"

ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយទ្រង់តាមសួនច្បារនោះ

ខ្ញុំនឹងទៅ...

ជាមួយទ្រង់ កន្លែងណា? តាមរយៈទឹក តាមរយៈសួនច្បារ តាមរយៈគ្រប់ទីកន្លែង ផ្ទះនៃការអធិស្ឋាន នៅក្នុងអាងទឹក គ្រប់ទីកន្លែង។ សម្រេចចិត្ត!

...ទៅជាមួយទ្រង់តាមសួនច្បារនោះ

ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយទ្រង់ រៀងរហូត។

ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយទ្រង់តាមការជំនុំជំរះ

ថាតើព្រះបន្ទូលត្រឹមត្រូវឬក្រុមជំនុំត្រឹមត្រូវ។

ខ្ញុំនឹង...

"មិនថាខ្ញុំនិយាយត្រូវ ឬទ្រង់ត្រឹមត្រូវ។ តើមនសិការរបស់ខ្ញុំត្រឹមត្រូវឬតើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ត្រូវទេ?" អ្នកស្ថិតនៅក្នុងកន្លែងជំនុំជំរះឥឡូវនេះ។ "អ្វីដែលខ្ញុំបានជឿ តើវាត្រឹមត្រូវ ឬជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ត្រឹមត្រូវ? ខ្ញុំគិតថាមិនអីទេបើសក់ខ្លី ស្លៀកខ្លី? តើខ្ញុំគិតថាវាជាកម្មសិទ្ធិរបស់និកាយទេឬ?" តើទ្រង់មានបន្ទូលអ្វី?

ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយទ្រង់ រៀងរហូត។

បើទ្រង់ដឹកនាំខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដើរតាមទ្រង់

ទូលបង្គំក៏លើកដៃឡើង ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅកន្លែងណា តើសារបន្ទាប់ដែលត្រូវអធិប្បាយនៅឯណា? តើវាត្រលប់មកទីនេះ យប់នេះនៅអាហ្វ្រិក អាល្លឺម៉ង់ ស្វីសទេ? តើវានៅឯណា ព្រះអម្ចាស់?

កន្លែងដែលទ្រង់...

កន្លែងណាដែលទ្រង់ដឹកនាំ ព្រះអម្ចាស់។

...ខ្ញុំនឹងធ្វើតាម
ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយទ្រង់ រៀងរហូត។

ឥឡូវនេះដោយឱនក្បាលរបស់អ្នក។

230 តើអ្នកនឹងទៅជាមួយទ្រង់គ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់ដឹកនាំអ្នកទេ? តើអ្នកនឹងទៅជាមួយទ្រង់នៅពេលដែលពេលវេលាកាន់តែទាប មនុស្សកំពុងបៀតបៀនសើច ធ្វើឱ្យសប្បាយ? "ខ្ញុំនឹងនៅតែនៅជាមួយទ្រង់។ ខ្ញុំនៅតែទៅ។ ខ្ញុំនឹងបន្តទៅមុខជាមួយទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់ គ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់គង់។ ខ្ញុំនឹងនៅតែស្មោះត្រង់និងស្មោះត្រង់។ ក្នុងកំដៅនៃសមរភូមិ ខ្ញុំនឹងនៅតែស្មោះត្រង់និងស្មោះត្រង់។ ប្រសិនបើទូលបង្គំដួល ទ្រង់នឹងលើកទូលបង្គំឡើងវិញ ព្រះអម្ចាស់។ 'អ្នកណាដែលបាត់បង់ជីវិតដោយព្រោះខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងរកបាន។'"

ដូច្នេះខ្ញុំនឹងទៅជាមួយទ្រង់ ជាមួយទ្រង់រហូត...

231 ឥឡូវនេះមានន័យទាំងអស់ ចេញពីចិត្តរបស់អ្នក សូមលើកដៃរបស់យើងឥឡូវនេះ និងដួងចិត្តរបស់យើង ទៅកាន់ទ្រង់។

ខ្ញុំ...បើទ្រង់ដឹកនាំខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដើរតាមទ្រង់
បើទ្រង់ដឹកនាំខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដើរតាមទ្រង់
បើទ្រង់ដឹកនាំខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដើរតាមទ្រង់
ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយទ្រង់ រៀងរហូត។

ទ្រង់នឹងប្រទានព្រះគុណនិងសិរីល្អដល់ខ្ញុំ
ទ្រង់នឹងឲ្យខ្ញុំ...

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមដកដង្ហើមលើកន្សែងដៃទាំងនេះឥឡូវនេះ។ សូមប្រោសអ្នកជំងឺនិងអ្នករងទុក្ខទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ សូមប្រទានការព្យាបាលដល់ពួកគេ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

ហើយទៅជាមួយទ្រង់ រៀងរហូត។

232 តើអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អទេឥឡូវនេះ? មានអារម្មណ៍ថាវារួចរាល់ហើយឥឡូវនេះ? ប្រសិនបើទ្រង់...

ត្រែរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងបន្លឺឡើង ហើយពេលវេលានឹងលែងមានទៀត (នោះហើយជាត្រែចុងក្រោយឥឡូវនេះ។)
ហើយនៅពេលព្រឹកសម្រាកអស់កល្ប ភ្លឺនិងយុត្តិធម៌។

តោះច្រៀងទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះ។ "នៅពេលដែលត្រែរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងបន្លឺឡើង។" ផ្តល់ឱ្យយើងនូវគន្លឹះ។

នៅពេលដែលត្រែរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងបន្លឺឡើង ហើយពេលវេលានឹងលែងមានទៀត
ហើយពេលព្រឹកសម្រាកអស់កល្ប ភ្លឺនិងយុត្តិធម៌
នៅពេលដែលការសង្គ្រោះផែនដីនឹងប្រមូលផ្តុំនៅលើច្រាំងម្ខាងទៀត
នៅពេលដែលត្រាបានហៅឡើង ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។

នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។

នៅព្រឹកដ៏ភ្លឺនិងគ្មានពពកនោះ នៅពេលដែលមនុស្សស្លាប់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញ
ហើយសិរីល្អនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់
នៅពេលដែលជីវិតទាំងអស់ត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយការងាររបស់យើងនៅលើផែនដីត្រូវបានបញ្ចប់
ហើយត្រាត្រូវបានហៅឡើង ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។

នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង

នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។

233 ចូរលើកដៃឡើងនិយាយថា "ដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។" "ដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ព្រះអម្ចាស់!"

ឥឡូវនេះ យើងជាបងប្អូនប្រុសស្រីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ចូរយើងងាកមកចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់ដោយអ្នក ហើយនិយាយថា "ដោយជំនួយរបស់ព្រះ នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង!"

នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។

តើយើងកំពុងរង់ចាំអ្វី?

នៅពេលដែលត្រែនោះ...(ចុងក្រោយ)...ព្រះអម្ចាស់នឹងបន្លឺ
ឡើង ហើយពេលវេលានឹងគ្មាន...
(រួចរាល់បានបំបែកចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច "ក្នុង
ពេលមួយប៉ព្រិចភ្នែក។")...និងយុត្តិធម៌
ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលការសង្គ្រោះនៃផែនដីនឹង
ប្រមូលផ្តុំនៅច្រាំងម្ខាងទៀត
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។

តោះច្រៀងចេញ!

នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង
នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានហៅឡើង ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។

234 អូ វាមិនមែនជាពេលវេលាទេ! គ្រាន់តែដើរតាម នៅថ្ងៃណាមួយ ហើយនៅទីនេះមាននរណាម្នាក់លេចឡើង។ "តើវាជានរណា? ម្តាយ!" អាម៉ែន! "វាមិនយូរប៉ុន្មានទេ។" ត្រឹមតែប៉ុន្មាននាទីប៉ុណ្ណោះ អ្នកបានផ្លាស់ប្តូរហើយ។ ហើយយើងនឹង...ជួបពួកគេ បន្ទាប់មកត្រូវបានចាប់ឡើងរួមគ្នាជាមួយពួកគេ ដើម្បីជួប

ព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស។ អូ ក្នុងពេលមួយប៉ព្រិចភ្នែក។ និយាយថា "នេះគឺជាបងប្រុស សេវ៉ាដ ជាបងប្រុសចាស់ដែលធ្លាប់នៅព្រះវិហារនៅទីនេះ! ហេតុអ្វី នៅទីនេះគឺបងប្រុស ដេអាក។ នេះគឺជាបង*ប្រុស*-...ហេតុអ្វី មើលទៅទីនេះ ពួកគេនៅជុំវិញខ្ញុំ! តើមានបញ្ហាអ្វី? នៅទីនេះគ្រាន់តែពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ...ខ្ញុំដឹងថាពួកគេបានបង្ហាញខ្លួនចំពោះខ្ញុំ។ វាមិនយូរប៉ុន្មានទេ។ ខ្ញុំនឹងត្រូវផ្លាស់ប្តូរឥឡូវនេះ ក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ។" អូ បាទ! ហើយពេលព្រឹកសម្រាកអស់កល្ប ភ្លឺនិងយុត្តិធម៌។ ពពកអាថ៌កំបាំងទាំងអស់...

235 ដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ៊ីស្រាអែល អ្នកបានដូចជាពពកពេលព្រឹកចំហាយទឹក ហើយសេចក្តីសុចរិតរបស់អ្នកនឹងរសាត់ទៅ។" ហើយនៅពេលដែលវារសាត់ចេញទៅក្នុងព្រះរាជបុត្រា-ពន្លឺ ដែលកាន់វាទាំងអស់ អាម៉ែន បន្ទាប់មក "ត្រាត្រូវបានហៅឡើង ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។" ត្រូវហើយ។

រហូតដល់យប់នេះ:

រហូតដល់យើងជួបគ្នា! រហូតដល់យើងជួបគ្នា!

យើងមិនដឹងថាវានឹងកើតឡើងនៅម៉ោងប៉ុន្មានទេ មិត្តអើយ។ វាជារឿងមួយជាយូរមកហើយ ប៉ុន្តែវាជាការពិត ហើយវានឹងកើតឡើង។ យើងនិយាយត្រូវហើយនៅពេលនេះ។

រហូតដល់—រហូតដល់យើងជួបគ្នា! រហូតដល់យើង...

ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ យើងសង្ឃឹមថានៅម៉ោងប្រាំពីរសាមសិបយប់នេះ។

ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នករហូតដល់យើងជួបគ្នាម្តងទៀត។

ចូរយើងក្រោកឈរឡើងឥឡូវនេះ។

236 អូ តើវាមិនអស្ចារ្យទេឬ? "នេះជាកន្លែងស្ថានសួគ៌នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។" នឹងមិនប្តូរវាសម្រាប់អ្វីទាំងអស់។ អ្នកដឹងពីរបៀបដែលខ្ញុំចូលចិត្តនេសាទនិងរបៀបដែលខ្ញុំចូលចិត្តបរបាញ់ ព្រោះខ្ញុំឃើញព្រះនៅទីនោះនៅទីរហោស្ថាន។ ខ្ញុំស្រឡាញ់វា។ ប៉ុន្តែ អូ ខ្ញុំនឹងមិនផ្លាស់ប្តូរមួយនាទីសម្រាប់រឿងនេះទេ សម្រាប់បទពិសោធន៍ទាំងអស់រាប់រយឆ្នាំ។ មួយនាទីនៃការនេះ ការពេញចិត្ត!

237 ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតការរស់ឡើងវិញនៅក្នុងខ្ញុំ។ សូមឱ្យខ្ញុំជាអ្នករស់ឡើងវិញ។ សូមឱ្យយើងម្នាក់ៗជាការរស់ឡើងវិញ ការរស់ឡើងវិញនៅក្នុងខ្ញុំ។ ធ្វើឱ្យទូលបង្គំ

ព្រះអម្ចាស់ ស្រេកឃ្លាន ធ្វើឱ្យទូលបង្គំស្រេក។ បង្កើតនៅក្នុងខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់អើយ អ្វីដែលត្រូវការនៅក្នុងខ្ញុំ។ ចាប់ពីម៉ោងនេះតទៅ សូមឲ្យទូលបង្គំក្លាយជារបស់ទ្រង់ អ្នកបម្រើដ៏ពិសិដ្ឋជាង ជាអ្នកបម្រើដ៏ប្រសើរ កាន់តែមានពរពីទ្រង់ អាចកាន់តែច្រើន កាន់តែបន្ទាបខ្លួន កាន់តែសប្បុរស មានឆន្ទៈក្នុងការធ្វើការ សម្លឹងមើលអ្វីដែលវិជ្ជមាន និងបំភ្លេចរឿងដែលមានកាលពីអតីតកាល និងអវិជ្ជមាន។ សូមឱ្យខ្ញុំឆ្ពោះទៅរកសញ្ញានៃការត្រាស់ហៅដ៏ខ្ពស់របស់ព្រះគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

នោះជាបំណងប្រាថ្នារបស់យើង មែនទេ?

មិនអីទេ តោះ រហូតដល់យើងជួបគ្នានៅយប់នេះ សូមយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវទៅជាមួយយើងឥឡូវនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះ។

យក—យកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវទៅជាមួយអ្នក
អស់អ្នកមានចិត្តព្រួយលំបាក
វានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអំណរ
ចូរនាំយកជាមួយដរាប។

នាមវិសេស អូ នាមប្រសើរ!
ក្តីសង្ឃឹមនៃផែនដីនិងស្ថានសួគ៌
នាមវិសេស អូ នាមប្រសើរ!
ក្តីសង្ឃឹមនៃផែនដីនិងស្ថានសួគ៌។

ឥឡូវសូមឱនក្បាលចុះ។

យកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវទៅជាមួយអ្នក
ជាខែលពីគ្រប់អន្ទាក់
នៅពេលដែលការល្បួងនៅជុំវិញអ្នកប្រមូលផ្តុំ...

64-0726M ទទួលស្គាល់សម័យកាល របស់អ្នក និងសាររបស់វា

រោងឧបោសថប្រាណហាំ

ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ពនៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញយកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org